

... အာဏာရှင်ဝါဒ၊ လူမျိုးအချင်းချင်း မုန်းတီးရေးဝါဒ.... စစ်တပ်ကသာလွှမ်းမိုးရမယ်ဆိုတဲ့ စစ်ဖက်အာဏာရှင်စနစ်၊ သက်ဦးဆံပိုင် ရှင်ဘုရင်စနစ်ဝါဒ၊ အဲဒီဝါဒမျိုးအငယ်စားဖြစ်တဲ့ ပဒေသရာဇ်မြို့စား၊ ရွာစားဝါဒ၊ (Feudalism) အထက်ကသာခန့်ထားပြီး တိုင်းသူပြည်သား ဆန္ဒအရမဟုတ်ဘဲ တိုင်းသူပြည်သားတွေနဲ့ကင်းကွာပြီး၊ မင်းစိတ်ပေါက်နေတဲ့ အရာရှိတွေချယ်လှယ်တဲ့စနစ်ဆိုးတမျိုးရှိနေရင် အများပြည်သူတို့ဆန္ဒနဲ့လုပ်ကိုင်ရတဲ့ ဒီမိုကရေစီဝါဒ၊ ခေတ်မစားနိုင်တဲ့ ဖက်ဆစ်ဝါဒ၊ ဆင်တူရိုးမှားတွေပေါ်လာနိုင်တယ်။

ဒီဝါဒမျိုးတွေပေါ်လာရင် တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာကိုမရနိုင်တော့ဘူး....။ ဒါကြောင့် ကျနော်တို့ဟာ ဒီမိုကရေစီဝါဒကိုသာ ခေတ်စားအောင်လုပ်ရမယ် ...။ ဒီမိုကရေစီဝါဒသာ လွတ်လပ်ရေးနှင့်ဆီလျော်တယ်။ ဒီဝါဒသာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို အားပေးတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒီမိုကရေစီဝါဒကိုသာ ကျနော်တို့ ရည်ရွယ်ရမယ် ...။

(၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များအစည်းအဝေးတွင် မြွက်ကြားသည့် မိန့်ခွန်းမှ ...)

အကြံကုန် ဂဠုန်သားချက်နည်းကိုချပြလာရသော ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏ ပြန်ဟုအရေး အတွေးအမြင် □

ဝါရှင်တန်ပို့စံ။
ဒီဇင်ဘာလ (၂၈)ရက်။
UNITED NATIONS
နိုင်ငံတကာမှကျင့်သုံးနေသည့် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုသည်လည်းကောင်း၊ လော်ရာဘုရ်၏ ပုဂ္ဂလိကတိုက်တွန်းတောင်းဆိုမှုများသည်လည်းကောင်း မြန်မာနိုင်ငံမှစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၏ နိုင်ငံရေးသဘောထားတင်းမာမှုများကို လျော့ပါးပြောင်းလဲလာစေရန် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါ။ သံတမန်ခင်းအရ ငြိမ်သက်စောင့်ကြည့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြောင့်အကြီးအကျယ်ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်းများသည်လည်းကောင်း နအဖအုပ်စုကိုမည်သို့မျှမထိခိုက်စေခဲ့ပါ။

စေခဲ့ပါ။
ထို့ကြောင့် ကုလသမဂ္ဂအနေနှင့် နအဖအုပ်စုအား ငွေကြေးဆိုင်ရာလမ်းဖွင့်ပေးသော ကတိအသစ်စက်စက်များဖြင့် သွေးဆောင်လျက် ချဉ်းကပ်ရန်ကြိုးပမ်းလာပါသည်။
ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ အထူးသံကိုယ်စားလှယ် အဘိရာဟင်ဂမ်ဘာရီက မြန်မာပြည်တွင် ဒီမိုကရေစီရေး ပြောင်းလဲတိုးတက်လာမှုအတွက်လည်းကောင်း၊ နိုဗယ်လ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆုရှင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်အပါအဝင် (၂၀၀၀) ထက်မနည်းသော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများကို လွှတ်ပေးရန်ကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာပြည်တွင် ရင်းနှီး

မြှုပ်နှံမှုများပြုလုပ်ရန် နိုင်ငံတကာအား ဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာမက်လုံးပြလျက် ဆွဲဆောင်သည့် အစီအစဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ကုလသမဂ္ဂမှ အကြီးတန်းအရာရှိများအရ သိရသည်။
မကြာမီလအတွင်း ကုလသမဂ္ဂ၏ ခေါင်းဆောင်များသည် အိုဘားမား၏အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့အား မြန်မာပြည်အပေါ်ချမှတ်ထားသည့် တင်းကြပ်သောသဘောထားများကို လျော့ချပေးရန်ကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံနှင့်ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ့ဘဏ်အား ဖိအားတစ်စုံတစ်ရာ မပေးရန်ကိုလည်းကောင်း၊ အခိုင်အမာတောင်းဆိုတိုက်တွန်းသွားမည်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သည် ၁၉၈၇ ခုနှစ်မှစ၍ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာမူဝါဒများဆိုင်ရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိသော မြန်မာနိုင်ငံအား အဆက်အသွယ်ဖြတ်တောက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
(ကမ္ဘာ့ဘဏ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပမာဏ ကြီးမားမှုအရှိန်ကြောင့် အမေရိကန်သဘောမတူပါက ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ မြန်မာနိုင်ငံအား အကူအညီပေးမည်မဟုတ်သည့်အတွက် ဂမ်ဘာရီက ပါသို့တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဘာသာပြန်သူ၏စကားချပ်)

မစပြုတက်ဘာရီက 'ဒါက ခါတိုင်းကိုယ်တိုင်ပုံမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျနော်တို့က မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ (နအဖအုပ်စုနဲ့) ဘယ်လိုစေ့စပ်ညှိနှိုင်းလို့ရမလဲဆိုတဲ့ ရေရာသေချာတဲ့အဖြေတစ်ခုခုကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြပေးနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတစ်ခုခုရစေမယ့် အတွေးသစ်တစ်ခု လိုအပ်ပါတယ်' ဟု အင်တာဗျူးတစ်ခုတွင် ပြောသည်။ ဆက်လက်၍လည်း ယင်းက ကုလသမဂ္ဂအနေနှင့် 'သံခင်းတမန်ခင်း' ဆိုသည့် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသော လုပ်ပိုင်ခွင့်ဘောင်လေးအတွင်းမှ လုပ်ပိုင်ခွင့်အပေါ်တွင် မှီခိုနေပါမရဟုလည်း ဖြည့်စွက်ပြောကြားခဲ့ပါသည်။
သို့သော် ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း ဒီမိုကရေစီခေါင်းဆောင်ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် နအဖအုပ်စုခေါင်းဆောင်ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေတို့က မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဂမ်ဘာရီလည်ပတ်စဉ်က တွေ့ဆုံရန်ငြင်းဆိုခဲ့ကြသောဖြစ်ရပ်သည် သံတမန်ရေးဆောင်ရွက်မှုနည်းမျိုးဟာမှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးရှုံးနိမ့်ခဲ့ခြင်းအဖြစ် နိုင်ငံရေးသုံးသပ်သူများက ဝေဖန်ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဂမ်ဘာရီသည် ဒီမိုကရေစီ ပြန်လည်ပုံဖော်ရေးစီမံချက်နှင့်ပတ်သက်၍ လုံးဝဂရုမစိုက် နားမထောင်ဘဲ (၂၀) ကော်လံ (၄) သို့...

“
... ကျမတို့အနေနဲ့ရော ...၊
အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ
အဖွဲ့ချုပ်အနေနဲ့ရော ...
ပြည်သူလူထုက လက်ခံနိုင်တဲ့
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ
အခြေခံဥပဒေတခုကို
ပြည်သူလူထုကနေပြီး
ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားတဲ့
လွှတ်တော်ကနေ
အတည်ပြုမှသာ
ကျမတို့လက်ခံမယ်လို့
ပြောထားပြီးသားပါ။
နောင်လာမယ့်
ရွေးကောက်ပွဲတွေ၊
ဘာတွေဆိုတာကလည်း
ကျမတို့ ၁၉၉၀ ခုနှစ်
ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကို
အကောင်အထည်မဖော်သရွေ့
နောင်လာမယ့်ရွေးကောက်ပွဲ
ဆိုတာ ကျမတို့ထည့်ပြီးတော့
စဉ်းစားစရာ
အကြောင်းမရှိဘူးဆိုတာလည်း
ကျမတို့
ပြောပြီးသားကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။
ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
ဇူလိုင် (၂) ရက်၊ ၁၉၉၉

မင်းသိုးကို နှိပ်စက် ဖမ်းဆီး

အယ်ဒီတာ့အာဇာနည်

“သားရွှေအိုးထမ်းလုပ်ငန်းစဉ်မှာ စုပေါင်းပါဝင်ကြ”

မြန်မာလူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အဓိကအခြေခံမူဝါဒဖြစ်သည့် စစ်အာဏာရှင်အုပ်စုနှင့် ပြည်သူလူထုကြားဖြစ်ပွားနေသော ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲသည် အဆုံးအဖြတ်တိုက်ပွဲ (Decisive Battle) ဆီသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ဦးတည်နေပြီဖြစ်သည်။ တနည်းဆိုရသော် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် နအဖအလိုကျ ရွေးကောက်ပွဲများမှတစ်ဆင့် စစ်အုပ်စုသက်ဆိုင်ရမည့် ဗမာပြည်သူတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့သွင်းမည့် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ် ပေါ်ထွန်းလာမည်လော သို့တည်းမဟုတ် ပြည်သူလူထု၏ အခြေခံမူဝါဒကို အစွဲပြု၍ များမှတစ်ဆင့် စစ်အုပ်စုအဖြစ် နှိပ်စက်မှုမရှိဘဲ နိုင်ငံရေးဝန်းကျင်စနစ်တရပ်ကို ဖန်တီးမည်လောဟူသည့်မေးခွန်းကို ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်တွင် သက်ဆိုင်သူအားလုံးမှ ဖြေဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

တိုင်းပြည်အနှံ့အဝှမ်းကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့်အခြေအနေများ ဖြစ်ထွန်းနေသည့် ကာလတွင်စစ်အာဏာရှင်တရား စစ်အာဏာတည်မြဲရေးအတွက် ၎င်းတို့အလိုကျရေးဆွဲထားသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြည်သူ့ဆန္ဒနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် အဓမ္မအတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်အာဏာလွှမ်းမိုးမှုအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်တရပ်ကို (ပြည်သူလူထုနှင့် နိုင်ငံတကာမိသားစုမှ ကန့်ကွက်နေသည့်ကြားမှ) အကောင်အထည်ဖော်ရန် ကြိုးပမ်းနေသည်။ အဲဒီအယ်လ်ဒီအေခေါင်းဆောင်သော ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများကမူ တိုင်းပြည်အကျိုး ပြည်သူလူထုအကျိုးကို မျှော်ကိုးလျက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရေးကို အစဉ်တစိုက်တောင်းဆိုနေသည်။ ဗုဒ္ဓဇာတ်တော်လာ ဘိလူးမနုဿိခင်ရင်း သားလုဇဏ်းပမာ ရင်နာဖွယ်ရာ မြန်မာနိုင်ငံရေးမြင်ကွင်းဖြစ်သည်။

ဘက်ပေါင်းစုံမှ ယိုယွင်းပျက်စီးနေသောမြန်မာနိုင်ငံသည် အင်အားစုများကြား တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးအဖြစ် ပေါ်မလာပါက ပျက်သုန်းနိုင်ငံ (Failed State) အဖြစ်သို့ ကျရောက်၍ တိုင်းပြည်ရော လူမျိုးပါ ဤမြေကမ္ဘာမှ ပပျောက်သွားနိုင်သည်။ အခြေအနေဆိုးကို ရင်ဆိုင်နေရပြီဖြစ်သည်။ သို့ပါ၍ ယနေ့ကာလတွင် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရေးကို အမျိုးသားရေးတာဝန်တရပ်အနေဖြင့် ထမ်းဆောင်ရန် ပြည်သူအားလုံးတွင် တာဝန်ရှိသည်။

ဤနေရာတွင် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၉) ရက်နေ့က ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် အဲဒီအယ်လ်ဒီအေထူးကြေညာချက် ၀၈/၀၉/၀၈ တွင် တင်ပြထားသည့်လုပ်ငန်းစဉ်သည် ယနေ့ကာလဖြစ်ထွန်းမှုများအပေါ် လက်တွေ့ကျစွာ အခြေခံထားသည့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရေး ဖြစ်ထွန်းလာရေးဆိုင်ရာ ဗဟိုချက်မ (Center of Dialogue) ဖြစ်သည်။ ယင်းကြေညာချက်တွင် (၁) ၁၉၉၀ ပြည့်လွှတ်တော်ကို ခေါ်ယူရန်၊ (၂) ယင်းလွှတ်တော်မှတစ်ဆင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြန်လည်သုံးသပ်ရေးကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းရန်နှင့်၊ (၃) ယင်းကော်မတီက သုံးသပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို (၆) လအတွင်း အပြီးဆောင်ရွက်ရန်ဟု အဆိုပြုထားသည်။

ယင်းအဆိုပြုချက်သည် အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် သားရွှေအိုးထမ်းလမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။ Win- Win လုပ်ငန်းစဉ်ဖြစ်သည့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေလုပ်ငန်းများနှင့် မြန်မာနိုင်ငံအသွင်းကူးပြောင်းရေးလုပ်ငန်းများတွင် သက်ဆိုင်ရာအားလုံး (Inclusive) ဟုတ်ပြီး အချိန်ကာလသတ်မှတ်၍ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးညှိနှိုင်းအဖြေရှာရန်မှာ ယနေ့လက်ငင်းချက်ခြင်းလိုအပ်နေသော အမျိုးသားရေးတာဝန်ဖြစ်သည်။

ယင်းလတ်တလော အမျိုးသားနိုင်ငံရေးတာဝန်ဖြစ်သည့် တနည်းအားဖြင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးအဖြေရှာရေး ဖြစ်ထွန်းလာစေရေး ဗဟိုချက်မ (Center of Dialogue) သည် ယနေ့ကာလဘုံလုပ်ငန်းစဉ် (Common Program) ဖြစ်သည်။ ယင်းလုပ်ငန်းစဉ်အား အင်အားစုအားလုံးမှ ဝိုင်းဝန်းအကောင်အထည်ဖော်ကြရန် လိုအပ်နေကြောင်း မိုးကြိုးမှတင်ပြအပ်ပေသည်။

သုံးပွင့်ဆိုင်ဆွေးနွေးပြော
...ထောက်ခံကြ...

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ အထူးကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်
အမှတ်(၉၇/၁) ၊ အနောက်ရွှေတိုင်းလမ်း
ဗဟန်းမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့
၂၀၀၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်
၁၃၇၀ ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း (၆)ရက်
အထူးကြေညာချက်အမှတ်- ၁/ ၀၁/ ၀၉

မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးသာမက အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေးပါ ယိုယွင်းပျက်ပြားလျက် ရှိပေသည်။ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်ကို တည်ဆောက်မည်ဆိုပါက အမျိုးသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေးသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပေသည်။ တပ်မတော်အင်အားစုနှင့် အခြားသောအဖွဲ့အစည်းအင်အားစုများ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးသည်လည်း ယခုအချိန်၌ ပို၍ အရေးကြီးပေသည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အာဏာပိုင်များအနေနှင့် အမှန်တကယ်အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို ရှေးရှုသောအားဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ လိုအပ်ချက်များအရ နေအိမ်များတွင် ထိန်းသိမ်းခြင်းမပြုရသော အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ဦးတင်ဦးနှင့် နှစ်လှည့်လများ အကျဉ်းကျခံထားကြရသော သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ၊ ခွန်ထွန်းဦး၊ မင်းကိုနိုင်အပါအဝင် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားများ အားလုံးကို ခြိမ်းခြောက်မှု မရှိအောင် ပြန်လည်လွှတ်ပေးပါရန် အထူးတိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

၁-၁-၀၉ နေ့တွင် ကျင်းပသော ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏
အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်အရ

- (၁) အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (ဦးကျော်စိုး)
- (၂) ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (ဦးကျော်စိုး၊ ဦးကျော်စိုး၊ ဦးကျော်စိုး၊ ဦးကျော်စိုး)
- (၃) ရခိုင်ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (ဖျက်သိမ်းခံ) (ဦးကျော်စိုး၊ အောင်ကျော်စိုး၊ ALD)
- (၄) မွန်အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ (ဖျက်သိမ်းခံ) (ဦးကျော်စိုး၊ အောင်ကျော်စိုး)
- (၅) အမျိုးသားလူ့အခွင့်အရေးဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ (ဖျက်သိမ်းခံ) (ဦးကျော်စိုး၊ အောင်ကျော်စိုး)
- (၆) အမျိုးသားဒီမိုကရေစီပါတီ (ဖျက်သိမ်းခံ) (ဦးကျော်စိုး၊ အောင်ကျော်စိုး)
- (၇) ဒီမိုကရေစီအမျိုးသားကွန်ဂရက် (ဖျက်သိမ်းခံ) (ဦးကျော်စိုး၊ အောင်ကျော်စိုး)
- (၈) ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (ဖျက်သိမ်းခံ) (ဦးကျော်စိုး၊ အောင်ကျော်စိုး)

ဟံသာဝတီသတင်းစာဆရာကြီး ဦးဝင်းတင်မှ လိမ်လည်လုပ်ကြံရေးသားသည့် သတင်းမှားဒေပေါ် အရေးယူပေးရန်တောင်းဆို

ကျနော်ပြောပြခဲ့ သည့်စကားမှာ အဲဒီအယ်လ်ဒီအတွင်း၌ အခြေခံဥပဒေကို လုံးဝပစ်ပယ်သည့်သဘော ထားနှင့် လွှတ်တော်ခေါ်ယူပြီး၊ အခြေခံဥပဒေကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရေးကို (၆) လအတွင်း အပြီးသတ်ဆောင်ရွက်စေလိုသော သဘောထား (အဲဒီအယ်လ်ဒီ အထူးကြေညာချက်အမှတ်-၁၈/၀၉/၀၈) (၂) မျိုး (၂) စားရှိနေကြောင်းဟူ၍သာဖြစ်ပါသည်။

အတွင်းရေးမှူး၊
မြန်မာနိုင်ငံ နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များအသင်း (ရန်ကုန်မြို့)
ရက်စွဲ။
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်။
အကြောင်းအရာ ။ ။ လိမ်လည်လုပ်ကြံရေးသားသည့် သတင်းမှားအတွက် အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးရန်တင်ပြခြင်း။

၁။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၃၀) ရက်စွဲဖြင့် Deutsch Presses Agendum (DPA) သတင်းဌာနက သတင်းတရပ်ထုတ်ပြန်ပါသည်။ ထိုသတင်းထုတ်ပြန်ရာတွင် အဲဒီအယ်လ်ဒီအတွင်းမှာလည်း ရွေးကောက်ပွဲကို ချဉ်းကပ်ပုံနှစ်မျိုးဖြစ်နေကြောင်း ...၊ အချို့က ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လိုပြီး၊ အချို့က ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လိုခြင်းမပြုလိုကြောင်း ပြောကြားသည်။ အဲဒီအယ်လ်ဒီရွေးကောက်ပွဲ ဝင်မည်၊ မဝင်မည်ကိုမူ ဦးဝင်းတင်ကပြောကြားခြင်းမပြုပါ ...ဟူ၍ ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

၂။ အထက်ပါဖော်ပြချက်သည် အဲဒီအယ်လ်ဒီ၏ လက်ရှိစွဲမြဲဆုပ်ကိုင်ထားသော ရပ်တည်ချက်များနှင့် ကွဲလွဲနေပါသည်။ အဲဒီအယ်လ်ဒီအနေဖြင့် နအဖကောင်စီက ၂၉/၀၅/၀၈ တွင် ကြေညာချက်အမှတ် ၇/၂၀၀၈ ဖြင့် နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအတည်ပြုကြောင်း ကြေညာခြင်းကို ... လုံးဝတရားဝင်မှုမရှိ ... ဟူ၍ အထူးကြေညာချက်အမှတ်-၁၃/ ၀၆/၀၈ ဖြင့် တိုင်းသိ၊ ပြည်သိ၊ ကမ္ဘာသိ ကြေညာထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

၃။ ... နအဖ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသည် ဒီမိုကရေစီစနစ်သို့ မည်သို့မျှ ဦးတည်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ပါလျှင် ရွေးကောက်ပွဲကိစ္စကို လုံးဝမစဉ်းစား၊ မပြောဆိုသင့်ကြောင်း ... ဟု ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏ အထူးအကြံပေးကိုယ်စားလှယ် မစ္စတာဂမ်ဘာရီကိုပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ အဲဒီအယ်လ်ဒီ၏ အထူးကြေညာချက် ၁၅/၀၈/၀၈ ဖြင့် တိုင်းသိပြည်သိ၊ ကမ္ဘာသိကြေညာထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အဲဒီအယ်လ်ဒီအတွင်းသို့ ရွေးကောက်ပွဲဝင်လိုသူနှင့် မဝင်လိုသူဟူ၍ ချဉ်းကပ်ပုံနှစ်မျိုးရှိနေသည်ဆိုခြင်းမှာ လုံးဝမှားယွင်းသောဖော်ပြချက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

၄။ Media များသို့ ကျနော်ပြောပြခဲ့သည့်စကားမှာ အဲဒီအယ်လ်ဒီအတွင်း၌ အခြေခံဥပဒေကို လုံးဝပစ်ပယ်သည့်သဘောထားနှင့် လွှတ်တော်ခေါ်ယူပြီး၊ အခြေခံဥပဒေကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရေးကို (၆) လအ

တွင်း အပြီးသတ်ဆောင်ရွက်စေလိုသော သဘောထား (အဲဒီအယ်လ်ဒီ အထူးကြေညာချက် အမှတ်-၁၈/၀၉/၀၈) (၂) မျိုး (၂) စားရှိနေကြောင်းဟူ၍သာဖြစ်ပါသည်။

၅။ အထက်ပါသတင်းအချက်အလက် ချွတ်ချော်မှားယွင်းမှုသည် သတင်းရေးသားသူ၏ သတင်းသဘော အကောက်အယူ လွဲမှားမှုဖြစ်သည်ဟုဆိုသော် ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် အကိုးအကားပြု ပါရေးသည်ဆိုသော " Thar Ki Nwe, Myanmar Politics News, Myanmar Event and News" က ထုတ်ပြသည့်သတင်းမှာမူ လုံးဝလိမ်လည်လုပ်ကြံရေးသားချက်များဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုရေးသားချက်များနှင့် ထုတ်ပြန်သည့် (သတင်း) ဌာနကို ထိုက်သင့်စွာအရေးယူပေးနိုင်ပါက အရေးယူပေးပါရန် ကျနော်တင်ပြအပ်ပါသည်။

၆။ အဆိုပါ ... နွယ်သင်္ကေတသတင်းတွင် ဦးဝင်းတင်ကိုယ်တိုင်က ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို ယှဉ်ပြိုင်လိုသောဆန္ဒရှိနေပြီး ... ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ဆင်ပါက (ရွေးကောက်ပွဲ) ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်လိုကြောင်း ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လူငယ်အဖွဲ့ကို ဦးဝင်းတင်မှ နောက်ကွယ်မှ ကြိုးကိုင်ကာ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲနီးလာပါက ရှေ့တန်းကျကျ ဦးဝင်းတင် ကွပ်ကဲမှုများပြုလုပ်သွားမှာဖြစ်ပါသည်။ ...ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရေးသားချက်များသည် လုံးဝဥပုန်းမှားယွင်းပါသည်။ ထိုမျှမကသေးပါ။ အဲဒီအယ်လ်ဒီအတွင်း အကွဲပြားပေါ်ပေါက်နေသယောင်၊ ကျနော် ဦးဝင်းတင်အနေဖြင့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်နီးပါး တစိုက်မတ်မတ် စွဲစွဲမြဲမြဲခိုင်ခိုင်မာမာကိုင်စွဲခဲ့သည့် စစ်အစိုးရအပေါ် ဆန့်ကျင်သောသဘောထား၊ စစ်အစိုးရ၏ အတုအယောင်အမျိုးသားညီလာခံအပေါ် ဆန့်ကျင်သောသဘောထား၊ ထိုညီလာခံမှ ပေါက်ဖွားလာသည့် စစ်ကျွန်ဇာတ်သွင်းရေး၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအပေါ် ဆန့်ကျင်သောသဘောထား၊ ထိုအခြေခံဥပဒေကို အတင့်ရဲရဲအခြေခံမည့် ပါတီမှတ်ပုံတင်ဥပဒေ၊ ပါတီဖွဲ့စည်းခွင့်တို့အပေါ် ဆန့်ကျင်သောသဘောထားနှင့် ရွေးကောက်ပွဲဥပဒေ၊ ထိုရွေးကောက်ပွဲဥပဒေ၊ ကျင်းပမည့် ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲအပေါ် ဆန့်ကျင်သောသဘောထား အစရှိသော ခိုင်မာပြတ်သားသော အဲဒီအယ်လ်ဒီ၏ မူလဘူတတရားများအပေါ် အခြေခံသည့် သဘောထားများကို သေးသိမ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မှေးမှိန်အောင် ပြုလုပ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပြောင်းပြန်

ဇောက်ထိုးဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၇။ ထိုလုပ်ရပ်သည် သာမန်သတင်းသဘော အကောက်အယူမှားခြင်းမျှသာမဟုတ်ပါ။ လိမ်လည်လုပ်ကြံသတင်းရေးသားခြင်းမျှသာဖြစ်ပါသည်။ DPA နှင့် နအဖအလိုတော်ရှိ အတုအယောင်သတင်းသမားတို့ ပူးပေါင်းလုပ်ကြံလည်ဆည်ဖန်တီးခြင်းသော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထိုလုပ်ကြံမှုမျိုးသည် သတင်းလုပ်ငန်း၌ ဆောင်ရွက်နေသူတိုင်း လက်ပိုက်ကြည့်နေသင့်သည့် ကိစ္စမဟုတ်။ လျစ်လျူရှုထားသင့်သည့် ကိစ္စမဟုတ်ဟု စာနယ်ဇင်းလောကသားဟောင်းတဦးဖြစ်သူ ကျနော်အနေဖြင့် ရိုးသားစွာယုံကြည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးရန် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၈။ ကျနော်သည် (၂၃-၉-၀၈) နေ့တွင်ထောင်မှလွတ်လာသူဖြစ်ပါသည်။ ထောင်မှလွတ်လာသည့်နေ့မှာပင် နာရီမဆိုင်၊ မီဒီယာများနှင့်တွေ့ဆုံကာ ကျနော်၏နိုင်ငံရေးရပ်တည်ချက်နှင့် သဘောထားများကို တိုင်းသိ၊ ပြည်သိ၊ ကမ္ဘာသိ ထုတ်ဖော်ကြေညာခဲ့သည့် သဘောထားနှင့် ရပ်တည်ချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

(က) နဝတ၊ နအဖ၏အတုအယောင်အမျိုးသားညီလာခံကို ၁၉၉၃ ခုနှစ်မှစ၍ ကျနော် ပစ်ပယ်ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ ကျနော်အား ထောင်တွင်း၌လာရောက်တွေ့ဆုံသည့် အမေရိကန်လွှတ်တော်အမတ် (ယခု အမေရိကန်အစိုးရ၏ အဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီး) မစ္စတာဘီလ်ရစ်ချက်ဆန်အား ထောက်လှမ်းရေးတာဝန်ခံများရှေ့မှောက်၊ အသံသွင်းစက်များရှေ့မှောက်တွင် အတိအလင်းပြောကြားခဲ့သည်။

(ခ) ထိုအချိန်ကာလမှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင် စု-လွတ်-တွေ့ (ဒေါ်စုနှင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားအားလုံးလွတ်ရေး၊ ၁၉၉၀ လွှတ်တော်ခေါ်ယူရေး၊ နိုင်ငံရေးတွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲကျင်းပရေးလမ်းစဉ်ကို ကိုင်စွဲသည်။

(ဂ) နအဖ၏ အတုအယောင်အမျိုးသားညီလာခံကိုပစ်ပယ်သည့်နှင့်အညီ ထိုညီလာခံမှာပေါက်ဖွားလာသော ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပစ်ပယ်ဆန့်ကျင်သည်။

(ဃ) အခြေခံဥပဒေဆိုသည်ကို ပစ်ပယ်ဆန့်ကျင်သည်နှင့်အညီ ၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲဆိုသည်ကို လုံဝ (လုံးဝ) ခေါင်းထဲထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း၊ စကားထဲ ထည့်သွင်းပြောဆိုခြင်းမပြု။

(ဦးဝင်းတင်)

အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်

နောက်ကျောပုံး ၂၀၀၈ ဝစ်တမ်းမှ

ရုစိုင်း

- (၁) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း ရွှေပြည်သာမြို့နယ် အမှတ် (၆) ရပ်ကွက်က ကြံ့ဖွဲ့ရုံး ဗုံးပေါက်ကွဲမှုဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး လူအသေအပျောက်မရှိ ...။
- ရန်ကုန်မြို့မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် မောင်ဝိတ်နှင့် မလေးရှားနိုင်ငံသားတဦးအပါအဝင် လူ (၆) ဦးကို မူးယစ်ဆေးဝါးမှုဖြင့်ဖမ်းဆီး ...။ သိပ်မကြာခင်အတွင်း နအဖအဖွဲ့ဝင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရဲမြင့်၏ သား အောင်ဇော်ရဲမြင့်နှင့် ရုပ်ရှင်ဂီတနယ်မှ အနုပညာရှင်အချို့လည်း အဆိုပါအမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ခေါ်ယူစစ်ဆေးမေးမြန်းခံရသည်ဟူသော သတင်းများထွက်ပေါ် ...။
- မြန်မာနိုင်ငံရှိ နိုင်ငံခြားငွေလဲလှယ်မှုစနစ်ကြောင့် ကုလသမဂ္ဂမှ ဒေါ်လာ သန်း (၄) ထောင်လောက်အရှုံးပေါ်နေတယ်ဆိုပြီး အင်းနားပရက်စီးတီးသတင်းက ထုတ်ဖော်ခဲ့ ...။
- လူ့အခွင့်အရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရေးကိုလေးစားလိုက်နာတဲ့ အစိုးရကောင်းတရပ် ဖြစ်အောင်လုပ်ဆောင်မည်ဟု ကတိကဝတ်ပြုထားချက်များပါဝင်သည့် အာဆီယံ ပဋိညာဉ်စာချုပ်ကို မြန်မာမှလက်မှတ်ထိုးခဲ့ ...။
- မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာတင်သွင်းမှုကိုပိတ်ပင်တဲ့ဥပဒေသစ်အား အမေရိကန် သမ္မတဂျော့ဒဗလျူဘုရှ်က လက်မှတ်ရေးထိုးအတည်ပြုခဲ့ ...။

ဩဂုတ်

- ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည် နေအိမ်အကျယ်ချုပ် အယူခံဝင်ဖို့ကိစ္စပါ မိသားစုရှေ့နေနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့ပြီး၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မှ အစားအစာလက်မခံပဲ ဆန္ဒပြနေကြောင်း သတင်းများထွက်ပေါ်ခဲ့ ...။
- (၂၀) ရက် မစ္စတာဂမ်ဘာရီ မြန်မာနိုင်ငံသို့ထပ်မံရောက်ရှိလာခဲ့သော်လည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က တွေ့ဆုံခွင့်ငြင်းပယ်လိုက်ခြင်းကြောင့် စစ်အစိုးရမှ အသံချဲ့စက်ဖြင့် လမ်းပေါ်မှ အော်ဟစ်ပြောဆိုခဲ့...
- အမေရိကန်သမ္မတဘုရှ်နှင့်ဇနီး ထိုင်းနိုင်ငံကိုရောက်ရှိလာပြီး မြန်မာဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူများနဲ့ တွေ့ဆုံ။ သမ္မတကတော်မှ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ရှိ မယ်တော်ဆေးခန်းနှင့် ဒုက္ခသည်စခန်းများကို သွားရောက်လှည့်လည်ကြည့်ရှုခဲ့ ...။
- ထင်ရှားသည့် ဗေဒင်လက္ခဏာဆရာနှင့် စာရေးဆရာမင်းသိင်္ခ ကွယ်လွန်...။

စက်တင်ဘာ

- စစ်အစိုးရမှ အကျဉ်းသား (၉၀၀၀) ကျော်ကိုပြန်လွှတ်ပေးခဲ့ရာ စက်တင်ဘာ (၂၃) ရက်နေ့တွင် အနှစ် (၂၀) ခန့် နှစ်ရှည်ထောင်ချခံနေရတဲ့ သတင်းစာဆရာကြီး ဟံသာဝတီဦးဝင်းတင်၊ ထို့ပြင် ဒေါက်တာသန်းငြိမ်း၊ ဒေါက်တာမေဝင်းမြင့်နှင့် ဦးခင်မောင်ဆွေတို့ ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာခဲ့ ...။
- လူ့အခွင့်အရေးလှုပ်ရှားသူ ဦးမြင့်အေးကို ရွှေပြည်သာမြို့နယ် ကြံ့ဖွဲ့ရုံး ဗုံးခွဲသူအဖြစ် စစ်အစိုးရမှစွပ်စွဲခဲ့ ...။
- ခေတ်ဟောင်းအဆိုတော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရင် အသက် (၉၃) နှစ်အရွယ်ဖြင့် မနုဿိယမြို့တွင်ကွယ်လွန်ခဲ့...။

အောက်တိုဘာလနှင့် နိုဝင်ဘာလ

- ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် မင်းကိုနိုင်အပါအဝင် (၈၈) မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် (၁၄) ဦးတို့ကို ထောင်ဒဏ် (၆၅) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့ပြီး အခြားနိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူများကိုလည်း နှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ်များ စစ်အစိုးရမှ ချမှတ်ခဲ့...။
- ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့အကြား ရေပိုင်နက်အငြင်းပွားမှု ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြစ်ပွားခဲ့ ...။

ဒီဇင်ဘာ

- (၂) ရက်နေ့တွင် မော်လမြိုင်ဈေးကြီး မီးလောင်မှုဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ဆိုင်ခန်းပေါင်း (၁၀၀၀) ကျော် ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရ ...။
- ယူဇနပလာဇာ၊ လှိုင်သာယာ၊ ဗိုလ်တထောင်နှင့် လင်းစခေါင်းတို့တွင် မီးလောင်မှုတွေဖြစ်ပွား ...။
- နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများလွတ်ပေးရေးကိစ္စပါနှင့်ပတ်သက်၍ ကုလအတွင်းရေးမှူး ဘန်ကီမွန်းမြန်မာနိုင်ငံကိုသွားရောက်ရန် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း (၅၀) ကျော်မှ ခေါင်းဆောင် (၁၀၀) ကျော်တို့ကတောင်းဆို ...။
- အာဏာသိမ်းရန်ကြံစည်သည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်ဖြင့် ဖမ်းဆီးထားခဲ့သည့် အာဏာရှင်ဟောင်း ဦးနေဝင်း၏သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်စန္ဒာဝင်းအား (၆) နှစ်အကြာ နေအိမ်အကျယ်ချုပ်မှ ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့ ...။
- ကွယ်လွန်သူကေအန်ယူခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ သားငယ် စောနေစိုးမြနေပြည်တော်ကို သွားရောက်ခဲ့ ...။
- သတင်းစာဆရာကြီး မြန်မာ့အလင်း ဥသန်းညွန့်နှင့် ရုပ်ရှင်မင်းသား အကယ်ဒမီထွန်းထွန်းနိုင် (ခ) ဒါရိုက်တာ နောင်ထွန်းလွင်တို့ကွယ်လွန် ...။

(၁)
၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲအပေါ် ဘယ်လိုသဘောထားမလဲ။
ဝင်မလား ...။ မဝင်ဘူးလား ...။
ဝင်သင့်သလား ...။ မဝင်သင့်ဘူးလား ...။

ဝင်ရင်ဘာဖြစ်မလဲ။ မဝင်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ စသည် ... စသည်... မေးခွန်းတွေ။
ဒီရက်ပိုင်းမှာ မီဒီယာတွေမှာ တော်တော်ပဲ ကြားကြရတယ်။
တာဝန်ရှိသူတချို့ရဲ့ မီဒီယာတွေကို ပြန်ဖြေကြတဲ့အဖြေတွေကိုလည်း ကျနော်တို့ကြားကြရပါတယ်။
တံခါးကိုလာခေါက်ပြီး အချိန်မရွေး ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားနိုင်တဲ့နေရာမျိုးမှာ ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားသူတွေ မိမိယုံကြည်ရာကို တိတိကျကျဖြေဆိုခဲ့ကြတယ်။ နည်းနည်းလေးမှ ဆနေ၊ တွန့်ဆုတ်နေတာမျိုး မရှိဘဲ တည်ကြည်ရဲရင့်စွာ ဖြေဆိုခဲ့ကြတယ်။
ကျနော် အလေးပြုမိတယ်။
အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ အဆုံးဖြတ်လိုကာလမျိုးမှာ ပြည်သူတွေကိုပေးတဲ့ Messageက နည်းနည်းလေးမှ အမှားခံလို့မဖြစ်ဘူး။
စကားလုံး တလုံးချင်းကအစ မှန်ဖို့လိုတယ်။ တိကျဖို့လိုတယ်။ အဓိပ္ပါယ်ကြီးဖို့လိုတယ်။
တခုလုံးအကျိုးအတွက် အားဖြစ်ဖို့လိုတယ်။

(၂)
ကျနော် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၈) ရက်နေ့က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပြောခဲ့တဲ့စကားကို အမြဲအမှတ်ရတယ်။
... အာဏာပိုင်တွေဟာ မိမိတို့သဘောမကျတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ဆိုရင် လျစ်လျူရှုလိုက်၊ လိုချင်တဲ့ရလဒ် ဖြစ်လာနိုးနိုး ရွေးကောက်ပွဲအသစ်တွေ ကျင်းပလိုက်နဲ့ လုပ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ တိုင်းပြည်ရဲ့အနာဂတ်နဲ့ ကစားရာရောက်ပါလိမ့်မယ်။ တိုင်းပြည်ရဲ့အနာဂတ်ဆိုတာဟာ ကစားရမယ့်အရာမဟုတ်ပါဘူး။ တလေးတစားနဲ့ စောင့်ရှောက်သွားရမယ့်အရာသာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကို အကောင်အထည်မဖော်ဘဲ နောက်ရွေးကောက်ပွဲအသစ်ကျင်းပရေးကို အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်က လုံးဝလက်ခံမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာဖြစ်ပါတယ် ...
ဘယ်လောက်တိကျ ရှင်းလင်းလိုက်ပါသလဲ။
ဘယ်လောက် ပြတ်သားရဲရင့်လိုက်ပါသလဲ။

ဒါကြောင့်လည်း အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဟာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ (၂၇) ရက်နေ့မှာထုတ်ပြန်တဲ့ (၁၈) နှစ်မြောက် ပါတီစုံဒီမိုကရေဒီအထွေထွေရွေးကောက်ပွဲကြေညာစာတမ်းမှာ ဒီစကားကို အတိအလင်း ပြန်လည်ကိုးကားတင်ပြခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။
ဒါဟာ နအဖက ဇွတ်လုပ်လာမယ့် ရွေးကောက်ပွဲအသစ်များနှင့်ပတ်သက်လို့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကကိုင်စွဲထားတဲ့ အခြေခံသဘောထားဖြစ်ပါတယ်။
ကျနော်တို့ ဒါကို စံတခုအဖြစ် ထားသင့်တယ်။
အခြေအနေနှင့်အချိန်အခါအရ ပြောင်းလဲစဉ်းစားသင့်တယ်ဆိုပေမယ့် မူကျတဲ့

စံထားချက်တွေကိုတော့ ကျနော်တို့ ကျော်ပစ်လို့ (သို့မဟုတ်) မှုန်မှုန်ဝါးဝါးလုပ်ပစ်လို့ (သို့မဟုတ်) ရေရောပစ်လို့ သင့်လျော်လိမ့်မယ်မဟုတ်ဘူးလို့ ကျနော်မြင်တယ်။

(၃)
ကျနော်တို့ဟာ အမေမှာတဲ့ဆန် တခွဲဆိုတာကြီးကို တရားသေဖက်တွယ်လွန်းတယ်။ တချို့ ဒီလိုဝေဖန်ချင်တယ်ဆိုရင် ဝေဖန်ကြပါ။
(၉၀) ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကို ကျနော်တို့ ဖက်တွယ်တယ်။
ဘာကြောင့် ဒီလောက်ဖက်တွယ်ရတာလဲ။ ဒီလိုမေးချင်နေသေးလား။ မေးပါ။ ကျနော်ဖြေပါ့မယ်။
(၉၀) ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ဟာ လူထုဆန္ဒအစစ်အမှန်ဖြစ်တယ်။
ဒီနေ့ထိ စစ်အုပ်စုက မမြင်ချင် မကြားချင်ပြုထားတဲ့အရာဖြစ်တယ်။
တပြိုင်နက်တည်းမှာ စစ်အုပ်စုရင်ထဲတည့်တည့်စူးဝင်နေတဲ့ မြားတစင်းဖြစ်တယ်။
စစ်အုပ်စုက အမှန်းဆုံး၊ မကြားချင်ဆုံး၊ အကြောက်ဆုံး၊ ဖျက်ဆီးချေမှုအပစ်ချင်ဆုံး အရာဖြစ်တယ်။ ကျနော်တို့ ဒါကို ကာကွယ်ကြရလိမ့်မယ့်။
(၉၀) ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့လို့ တချို့ ကျနော်တို့လူလို ဆိုသော တချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည်ပင် လျှင် ပြောထွက်ကြတယ်။

ဒီမှာ ကိုယ့်လူတို့ ...
သမိုင်းတရားခံ ဖြစ်ချင်ရင်၊ ဖြစ်ရဲရင် စွန့်လွှတ်လိုက်ကြ။
ပြည်သူတွေရဲ့ဆန္ဒမဲ့ကို၊ ပြည်သူတွေရဲ့ဆန္ဒအစစ်အမှန်ကို။ ပြည်သူတွေရဲ့ ယုံကြည်စွာအပ်နှံမှုကို စွန့်ပစ်ရဲရင် စွန့်ပစ်လိုက်ကြ။
ကျနော်တို့တော့ မစွန့်ပစ်ဘူး။
ဒါကို ကာကွယ်မယ်။ ဒါကို စောင့်ရှောက်မယ်။ ဒါကို ဝန်းရံမယ်။
တပြိုင်နက်တည်းမှာ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ဝန်းရံမယ်။
အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နှင့် အနိုင်ရပါတီတွေကို ဝန်းရံမယ်။
(၉၀) ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်နှင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကို ဝန်းရံမယ်။

(၄)
တဖက်မှာ စစ်အုပ်စုက တောက်လျှောက်ပြောနေတယ်။
(၉၀) ရလဒ်က Date Out သွားပြီ။
အခု ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအသစ်ဆိုတာလည်း ရှိနေပြီ။
၂၀၁၀ မှာလုပ်မယ့် ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်အရွေးချယ်ခံခြင်းဖြင့်သာ ကနေ့မြန်မာနိုင်ငံကြုံတွေ့နေတဲ့ နိုင်ငံရေးအကြပ်အတည်းတွေရဲ့ထွက်ပေါက်ကို ရှာဖွေသင့်တယ်။
၂၀၁၀ ရွေးကောက်ပွဲကို ဝင်ရောက်

ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း (သို့မဟုတ်) လမ်းပြမြေပုံ (၇) ခုရဲ့လမ်းပြမှုအတိုင်း တခုပြီးတခု ဆက်လက်လျှောက်လှမ်းသွားခြင်းသည်သာ တခုတည်းသောလမ်းဖြစ်တယ် ... စသည် ... စသည်ဖြင့် ပြောနေကြတယ်။ ကြိုတိုင်းဆုံတိုင်း ဒီစကားကိုသာ အပ်ကြောင်းထပ်အောင် တွင်တွင်ပြောနေကြတယ်။
ဒီအပြောအဆိုတွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဆရာဦးဝင်းတင်ရဲ့ထောက်ပြချက်က ရှင်းလည်းရှင်းလင်းတယ်။ တိလည်း တိကျတယ်။
ဟုတ်ပါတယ်။ နအဖရဲ့လမ်းပြမြေပုံအတိုင်းလျှောက်တဲ့လမ်းဟာ ထွက်ပေါက်တော့ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငရဲပြည်ရောက်မယ့် ထွက်ပေါက်ဖြစ်နေတယ်တဲ့။ ကြားကြရတဲ့သူ ဘယ်သူမဆိုကို ကြည်ရှင်းသွားစေတယ်။
ဝန်းရံနေကြတဲ့ ဘယ်သူမဆို အတွက် အလုပ်လမ်းပြန်ဖြစ်စေတယ်။

(၅)
ဒါဖြင့်ရင် ကျနော်တို့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမှာလဲ။ အခုရော ဘာတွေဆောင်ရွက်နေပြီလဲ။
အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်က သူ့သဘောထားကို တိတိကျကျရှင်းပြရုံသာမက တာဝန်ရှိတဲ့ပါတီတရပ်ပီသစွာ စစ်အုပ်စုကို အခုလိုအကြံပြုထားတာရှိပါတယ်။
အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်အနေ

နှင့် နအဖရဲ့ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုတာကြီးကိုတော့ ဘယ်နည်းနှင့်မှ လက်ခံလို့မရကြောင်း။
နအဖရဲ့ ဆန္ဒခံယူပွဲရလဒ်ဆိုတာကိုလည်း လက်ခံလို့မရကြောင်း။
ဒါကြောင့် နအဖစစ်အစိုးရအနေဖြင့် (၁) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ခေါ်ပေးဖို့၊ (၂) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တွေရယ်။ (၉၀) ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရပါတီကိုယ်စားလှယ်တွေရယ်။ တပ်မတော်ကိုယ်စားလှယ်တွေရယ်။ တိုင်းရင်းသားကိုယ်စားလှယ်တွေရယ်။ အပစ်အခတ်ရပ်စဲထားတဲ့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအင်အားစုများရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေရယ်။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူပညာရှင်များရယ်ပါဝင်တဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြန်လည်သုံးသပ်ရေးကော်မတီဖွဲ့ပေးဖို့။

(၃) ဒီကော်မတီက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြန်လည်သုံးသပ်ရေးလုပ်ငန်းကို (၆) လအတွင်း အပြီးဆောင်ရွက်ဖို့။
စစ်အစိုးရအနေနှင့် အမြန်ဆုံးစီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးရန်လိုအပ်ကြောင်း အတိအလင်း အကြံပြုတင်ဖြစ်ထားတာဖြစ်တယ်။
ဒါဟာ ပျော့ပြောင်းမှုလည်းရှိပြီး ရံ(၃) ရံ အခြေခံမူပေါ်မှာ အခိုင်အမာရပ်ထားတာလည်းဖြစ်ပါတယ်။
ဒါကြောင့် ဒီတင်ပြချက်ဟာ ကျနော်တို့ပိုင်းပြီးစောင့်ရှောက်ကြရမယ့် တင်ပြချက်ဖြစ်တယ်။
ကျနော်တို့ပိုင်းပြီး ဝန်းရံထောက်ခံပေးကြရမယ့် တင်ပြချက်ဖြစ်တယ်။
ကျနော်တော့ ဒီလိုပဲ အခိုင်အမာ ယုံကြည်တယ်။

(၆)
စစ်အုပ်စုက လိုက်လျောပါ့မလား။
ဒီမေးခွန်းကို ဘယ်လိုဖြေချင်သလဲ။
ကျနော်အမြင်ကတော့ အဲဒီမေးခွန်းက စစ်အုပ်စုကစပြုစတယ်လို့ပဲ ဖြေချင်တယ်။
ဒါ နအဖစစ်အုပ်စုဆုံးဖြတ်ရမယ့်ကိစ္စဖြစ်တယ်။
သူ ကြိုက်သလိုဖြေပါစေ။
အဲဒါဟာ သူ့အပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။
ကျနော်တို့ဘက်က ကိုယ့်မူပေါ်မှာ ခိုင်ဖို့၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေကြားမှာမှ ယိုင်မသွားဖို့၊ လုံလောက်တဲ့အားတွေ စနစ်တကျပြင်ဆင်ထားနိုင်ဖို့၊ အဲဒီကိစ္စတွေကသာ ကျနော်တို့အပိုင်းဖြစ်ပါတယ်။

(၇)
ကိုယ့်တပ်ကို ဘယ်လိုပြင်ကြမလဲ။
အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှာ ဆရာဦးဝင်းတင်တို့၊ ဦးခင်မောင်ဆွေတို့ကို မူလတာဝန်များ ပြန်လည်အပ်နှင်းတာ ပြင်ဆင်မှုတခုဖြစ်တယ်။
စီအာရ်ပီမှ ဆရာဦးဝင်းတင်နှင့် ဦးခင်မောင်ဆွေတို့ကို ထပ်ဖြည့်လိုက်တာဟာ ပြင်ဆင်မှုတခုဖြစ်တယ်။
အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ တိုင်းအဆင့်၊ ပြည်နယ်အဆင့်၊ မြို့နယ်အဆင့်တွေမှာ ပြန်လည်အားဖြည့်ဖို့ စည်းမူတွေလုပ်ကြတာတွေဟာ ပြင်ဆင်မှုတခုဖြစ်တယ်။ တဆက်တည်းမှာ အဆင့်နေရာအသီးသီးက ပါတီဝင်ထုကြားမှာ ကနေ့

စာမျက်နှာ (၅) ကော်လံ(၁) သို့ ...

၂၀၀၈ ခု၊ ဒီဇင်ဘာ (၁၀) ရက်မှာ လူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်း နှစ် (၆၀) ပြည့်အခမ်းအနားတွေ တကမ္ဘာလုံးမှာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ လူ့သမိုင်းမှာ ပထမဆုံး အဖြစ် လူ့အခွင့်အရေးတွေကို အပြည့်အစုံ စနစ်တကျဖော်ထုတ်လိုက်နိုင်တာ ကုလသမဂ္ဂရဲ့ ဧရာမအောင်မြင်မှုကြီးတခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုဖော်ထုတ်လိုက်နိုင်တဲ့ ၁၉၄၈ ခုကစပြီး ကမ္ဘာ့ပြည်သူတွေအဖို့ အာဏာရှင်စနစ်တွေ၊ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုတွေကို ရင်ဆိုင်ရာမှာ အရေးပါအစွမ်းထက်တဲ့ လက်နက်တခု ရလာခဲ့ပါတယ်။

အာဏာရှင်စနစ်အမျိုးမျိုးအောက် ပြားပြားမှောက်နေရတဲ့ ကမ္ဘာ့ပြည်သူတွေဟာ ကုလသမဂ္ဂကထုတ်ပြန်တဲ့ လူ့အခွင့်အရေးအချက် (၃၀) ကိုအသုံးပြုပြီး အခွင့်အရေးတောင်းဆိုဖို့ အင်မတန်အသုံးတည့်အကျိုးရှိခဲ့ပါတယ်။ (၇၅) မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကိုမြင့်အေးနဲ့တကွ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ဝင်တွေ၊ (၈၈) မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်တွေ အပါအဝင် အတိုက်အခံနိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ လှုပ်ရှားတက်ကြွသူတွေရဲ့ တပင်တပန်း အနစ်နာခံစည်းရုံးပညာပေးမှုတွေကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း ၁၉၆၂ ခု၊ ၁၉၇၄ ခုတွေထက်စာရင် ဒီလိုလူ့အခွင့်အရေးတွေကို နားလည်သိမြင်မှုတွေဟာ အတိုင်းအတာတခုထိ မြင့်တက်လာခဲ့ပါတယ်။ ပြည်သူလူထုတွေအနေနဲ့ လူ့အခွင့်အရေးတွေ နားလည်လာ၊ တောင်းရကောင်းမှန်းသိလာလို့ နအဖစစ်အာဏာရှင်တွေ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး ကိုမြင့်အေးတို့ကို မဆီမဆိုင် ဗုံးခွဲမှုပုဒ်မတပ် အမှုဆင်ထောင်ချရတဲ့ အဆင့်ထိ ဖြစ်လာပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လူ့အခွင့်အရေးဆိုတာ ဒင်္ဂါးပြားတပြားရဲ့ ဘက်တဘက်သာဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ လူ့အခွင့်အရေးအကြောင်းပြောရုံနဲ့ မလုံလောက်သေးပါဘူး။ လူ့အခွင့်အရေးကိုသိဖို့ မလွဲမသွေ လိုအပ်တဲ့အပြင် လူ့တာဝန်ဝတ္တရားကိုပါ သိမှ အပြောင်းအလဲဖြစ်မြောက်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ လူ့အခွင့်အရေးနဲ့ လူ့တာဝန်ဟာ ခွဲလို့မရပါဘူး။ ဒီတော့ လူ့တာဝန်ဝတ္တရားတွေက ဘာတွေလဲ၊ ဘာသာရေးနယ်ပယ်မှာ လူ့တာဝန်ဝတ္တရားတွေကို သက်ဆိုင်ရာဘာသာတွေအလိုက် ဖော်ထုတ်ထားတာတွေရှိပါတယ်။ ဥပမာ ... ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ငါးပါးသီလ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါး၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ဟာ လူ့တာဝန်တွေကို လောကုတပါရာနည်းအရ သတ်မှတ်ပေးထားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ လောကီရေးအတွက်လည်း မင်္ဂလာတရား (၃၈) ပါး၊ မင်းကျင့်တရား (၁၀) ပါးဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်။

ဓေတ်သစ်နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်မှာတော့ လူ့တာဝန်ဝတ္တရားဆိုတာ မတရားတဲ့လုပ်ရပ်တွေ၊ ဖောက်ပြန်ဆိုးယုတ်တဲ့အုပ်စိုးသူတွေ၊ မှားယွင်းတဲ့စနစ်တွေ၊ မတရားတဲ့အမိန့်အာဏာနဲ့ဥပဒေတွေကို ဖီဆန်တိုက်ဖျက်ချေမှုန်းဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ တခုပြောစရာရှိတာက နိုင်ငံရေးအရောင်အသွေးမတူရင် မတူသလို မတရားမှု၊ ဖောက်ပြန်ဆိုးယုတ်မှု၊ မှားယွင်းမှုကို သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းချက်ကွဲလွဲနိုင်တာရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူသားတိုင်းရဲ့ မွေးရာပါဆင်ခြင်ပြုမူမှုနဲ့ မတရားမှု၊ ယုတ်မာမှု အနိမ့်ဆုံးစံတွေကို

သတ်မှတ်လို့ရပါတယ်။ မခဲယဉ်းပါဘူး။

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်း စကားချိုးပိုင်းမှာတော့ လူ့အခွင့်အရေးတွေကို ထိန်းသိမ်းကာ ကွယ်မပေးရင် တရားလက်လွှတ် နှိပ်စက်ကလူပြုအုပ်စိုးမှုနဲ့ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းမှုတို့ကို နောက်ဆုံး မလွဲမရှောင်သာ လက်နက်စွဲကိုင်တော်လှန်ပုန်ကန်ရမယ်ဆိုတဲ့ လူ့တာဝန်ဝတ္တရားကို ယေဘုယျကျကျ ထောက်ပြထားပါတယ်။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်၊ ဦးတင်ဦးနု၊ဦးဝင်းတင်တို့ကလည်း ... မတရားတဲ့အမိန့်အာဏာဟုသမျှ တာဝန်အရ ဖီဆန်ကြ ... ဆိုပြီး လူ့တာဝန်ကို မီးမောင်းထိုးပြဖူးပါတယ်။

“ လူ တိုင်းမှာ လူ့အခွင့်အရေးတွေ ခံစားရရှိနိုင်ခွင့်ရှိသလို၊ ဒီလူ့အခွင့်အရေးတွေ ပိတ်ပင်ချိုးဖောက်နေသူ တယ်သူကိုမဆို ဖယ်ရှား ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ လူ့တာဝန်လည်း လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ သေချာပေါက်ရှိနေပါတယ်။ ”

ကုလသမဂ္ဂဟာ လူ့အခွင့်အရေးတွေကိုဘဲ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့အခွင့်အရေးကြေညာစာတမ်းအဖြစ် စာနဲ့၊ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီး လူ့တာဝန်ဝတ္တရားတွေကိုတော့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလူ့တာဝန်ဝတ္တရား ကြေညာစာတမ်းအဖြစ် တိတိကျကျအသေးစိတ်ဖော်ထုတ်မပေးခဲ့ပါဘူး။ ပညာရှင်တချို့ပြောတာက အဲဒီ ၁၉၄၈ ခုကာလတုန်းက ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတွေကို ထိုးနှက်အုပ်ချုပ်တဲ့ ရည်ရွယ်ခဲ့တာဖြစ်လို့ လူ့အခွင့်အရေးသက်သက်ကိုဘဲ ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ခဲ့တာလို့ဆိုပါတယ်။ လူ့တာဝန်ဝတ္တရားတွေကိုပါဖော်ထုတ်လိုက်ရင် ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံတွေတင်မကဘဲ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံအစိုးရများ မဟုတ်တာလုပ်တာတွေ၊ အထူးသဖြင့် အဲဒီကာလက နယ်ချဲ့ကိုလိုနီစနစ်ကျင့်သုံးတာတွေကိုပါ သက်ဆိုင်ရာပြည်သူလူ

ထုတွေက ပြည်သူ့စွမ်းအားနည်းနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်တွန်းလှန်ပစ်တာတွေ ဖြစ်လာမှာစိုးလို့ မဖော်ထုတ်ခဲ့တာလို့ဆိုကြပါတယ်။

လူ့အခွင့်အရေးတဖက်တည်းကို ပြောရင် ရသင့်ရထိုက်တာကို ပြောတာဘဲ ဖြစ်နေပြီး ရဖို့နည်းလမ်း မပါဖြစ်နေပါတယ်။ အောက်ကနေ လက်ဖြန့်တောင်းတာ၊ ငိုပြတာ အဓိကဖြစ်နေပါတယ်။ သူများပေးသနားမှ ရမယ့်သဘော ရောက်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် မြန်မာပြည်သူတွေအတွက် လူ့အခွင့်အရေးတွေကို ကုလသမဂ္ဂက လုပ်ပေးမှရမလို့လို့၊ ဂမ်ဘာရီ လုပ်ပေးမှရမလို့လို့၊ ဒါမှမဟုတ်လည်း ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်လုပ်ပေးမှဘဲ ရမလို့လို့ တွေး

သင့်တယ် ... လို့ ပြောတာပါဘဲ။) အဲဒါတွေထက်စာရင် ရဲစခန်းကို ဖုန်းဆက်တိုင်တာ တစုံတရာတော့ အဓိပဏ္ဍိပ်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ရဲတွေရောက်လာတဲ့အချိန်မှာတော့ မုဒိမ်းကောင်ဟာ ရည်မှန်းချက်ပြီးမြောက်သွားလို့ အေးအေးဆေးဆေး စီးကရက်ထိုင်သောက်နေတာဘဲ တွေ့ရမှာဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးခမြာမှာတော့ အပျိုရည်ပျက်ပြီးသွားတာ (သို့မဟုတ်) ကိုယ်ဝန်ရသွားတာ (သို့မဟုတ်) အနိမ့်ဆုံးအားဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ဒဏ်ရာ၊ စိတ်ဒဏ်ရာရသွားတာဘဲ အဖတ်တင်သွားတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မုဒိမ်းကောင်ကို အရေးယူနိုင်ဖို့ အတွက်လည်း လုံချည်တွေ၊ ထမိန်တွေ

နင်းအမွှန်းတင်နေတဲ့ အနောက်နိုင်ငံတချို့မှာ လမ်းကြားထဲ၊ ပန်းခြံထဲ မုဒိမ်းကျင့်နေ၊ အကျင့်ခံရတဲ့မိန်းကလေးက ရုန်းကန်အော်ဟစ်နေတာကို ဖြတ်သွားဖြတ်လာတွေက ကိုယ်နဲ့မဆိုင်သလိုဘဲ မျက်နှာလွှဲသွားကြတဲ့အကြောင်း၊ အဲဒီနိုင်ငံတွေရောက်သွားသူတွေဆီက ပြန်ကြားရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူ့အခွင့်အရေးနဲ့ လူ့တာဝန် မျှမျှတတအားပေးတဲ့အနောက်နိုင်ငံတွေမှာတော့ ခုနလိုသတင်းမျိုး သိပ်မကြားရပါဘူး။

၁၉၆၄ ခု၊ မတ်လတုန်းက အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့မှာ ကစ်တီဂျီနီဗီဆီဆိုတဲ့ (၂၉) နှစ်အရွယ် အမျိုးသမီးတယောက်ကို မုဒိမ်းကျင့်လူသတ်သွားတာ အိမ်နီးနားချင်း (၃၈) ယောက်က တွေ့မြင် (သို့မဟုတ်) အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသံကြားခဲ့ပေမယ့် ရဲတောင်ဖုန်းဆက်မတိုင်ဘဲ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်သလိုနေခဲ့လို့ နယူးယောက်တိုင်းခံသတင်းစာကြီးမှာ ဟိုးလေးတကျော်သတင်းပါလာခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၃ မတ်လက မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ ဘက်ဒ်ဖို့ဒ်မြို့မှာလည်း (၂၁) နှစ် အရွယ် မိန်းကလေးတယောက်ကို အရက်ဆိုင် ဘီလီယက်ခုံပေါ် အမျိုးသား (၆) ယောက် မုဒိမ်းကျင့်နေတာ ဆိုင်မှာအရက်သောက်နေသူ (၁၅) ယောက်လောက်က ဝိုင်းကြည့်နေခဲ့ပုံကို နောက်ပိုင်းမှာ ရုပ်ရှင်အဖြစ်တောင် ပြန်ရိုက်ခဲ့ရပါတယ်။ ၂၀၀၇ ဩဂုတ်လမှာလည်း မင်နီဆိုးတားပြည်နယ်၊ စိန်ပေါလ်မြို့မှာ (၂၆) နှစ်အရွယ်အမျိုးသမီးတဦးကို လှေခါးဟောခန်းထဲ ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်ပြီး မုဒိမ်းကျင့်နေတာကို အိမ်နီးနားချင်း (၁၀) ယောက်လောက်က ထွက်ကြည့် စူးစမ်းခဲ့ပေမယ့် ဘယ်သူကမှ မတားဆီးခဲ့ဘဲ (၁) နာရီကျော်ကြာမှသာ တစုံတယောက်က ရဲကိုခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

၁၉၈၀ ခုတုန်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ယောက်ျား (၂၂) ယောက်ကနေ (၃) ပတ်ကြာအောင် အုပ်စုလိုက် မုဒိမ်းကျင့်ခံခဲ့ရ၊ ရွာထဲ ကိုယ်တုံးလုံးရွတ် လမ်းလျှောက်ပြရပြီးနောက် ဖူလန်ဒေဝီဟာ ငွေများ တရားနိုင်၊ ဘက်လိုက်တရားဥပဒေရဲ့ အကူအညီကို ဘယ်လိုမှမရနိုင်တာသိလာလို့ ဓားပြ ဗိုလ်လုပ်ပြီး သူမကိုမုဒိမ်းကျင့်တဲ့ ယောက်ျား (၂၂) ယောက်စလုံးကို တယောက်ပြီးတယောက် လိုက်သတ်ပစ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၆၈ - ၆၉ ခုနှစ်လောက်ကလည်း ရှမ်းပြည်ပင်းတယ၊ ရွာငံ၊ ရပ်စောက်၊ မိုးလုံးဟိန်းဒေသမှာ အုပ်စုလိုက် မုဒိမ်းကျင့်ခံရတဲ့ ပအိုဝ်းအမျိုးသမီးတယောက်က ဓားပြဗိုလ်လုပ်ပြီး သူ့ကို မုဒိမ်းကျင့်ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားတွေနဲ့ ဘက်လိုက်တဲ့ရွာသူကြီးတွေ၊ ရဲတွေကို ပြန်လိုက်သတ်ခဲ့တဲ့အဖြစ် ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။

လူ့တာဝန်ကိုထည့်မပြောဘဲ လူ့အခွင့်အရေးကိုသာ ဇောင်းပေးနေသရွေ့ အာဏာရှင်တွေ၊ ကိုယ်ကျိုးရာသမားတွေကိုဖယ်ရှားရေးဟာ သူ့တာဝန်လိုလို၊ ကိုယ့်တာဝန်လိုလို၊ ပြည်တွင်းက အန်အယ်လီဒီစီအာပီပီတာဝန်လိုလို ပြည်ပက စင်ပြိုင်အစိုးရတာဝန်လိုလို၊ ကုလသမဂ္ဂတို့၊ နိုင်ငံတကာတရားရုံးတို့တာဝန်လိုလို၊ တရုတ်တာဝန်လိုလို၊ အမေရိကန်တာဝန်လိုလိုနဲ့ ဇာတ်မျောကြီးဖြစ်နေမှာပါဘဲ ...။

ဂါမဏီ

လူ့အခွင့်အရေးကိုပဲ တဖက်ဇောင်း

အရေးတကြီးဖြည့်ဆီးရမယ့်ကွက်လပ် ကျနော်တို့မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချုပ်ငြိမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီတည်ဆောက်ရေး ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုဖြစ်စဉ် တလျှောက်မှာ ကျောင်းသားဆန္ဒပြမှု၊ သပိတ်တိုက်ပွဲ၊ အလုပ်သမားသပိတ်အုံကြွမှုတွေ အများကြီးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုတိုက်ပွဲတွေက များခဲ့ပါတယ်။ အစိုးရပြုတ်ကျရေးရည်မှန်းချက်နဲ့မဟုတ်ပဲ အခွင့်အရေးနစ်နာဆုံးရှုံးမှုပြု ပီနာတရပ်ပေါ်မှာ အစိုးရတရပ်ရဲ့ ဖြေရှင်းပုံကို မကျေနပ်ကြတဲ့အတွက် ဆန္ဒပြကန့်ကွက်သပိတ်မှောက်မှုတွေလည်း ရှိခဲ့ပေမယ့် အဲဒါတွေအားလုံးဟာ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ဇူလိုင်လ (၇) ရက်နေ့မှာ ကျောင်းသားသွေးမြေကျ သမိုင်းဝင်ကျောင်းသားသမဂ္ဂပြိုကျအောင် ပစ်ခတ်နှိမ်နှင်းဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ စစ်ဘီလူးအာဏာရှင်အစိုးရကို နာကျည်းစိတ်၊ တော်လှန်ဆန့်ကျင် ဖြိုဖျက်ချင်စိတ်တွေကို အခြေခံခဲ့ကြတာပါပဲ။ အဲဒီစိတ်ဓာတ်အခြေခံနဲ့ပဲ (တချို့ဒီထက် နက်နဲတဲ့အတွေးအခေါ်အခြေခံနဲ့ ဆန့်ကျင်ကြတဲ့သူတွေလည်းရှိပါတယ်။) (၆၂) ခုနှစ် နောက်ပိုင်းကာလတကပါသိုလ်ကျောင်းသားမျိုးဆက်တွေဟာ အသေးအဖွဲ့ပြု ပီနာတစုံတရာနဲ့ကြုံရတိုင်း ပြု ပီနာကိုကြီးထွားအောင်လုပ်ပြီး အစိုးရကို ဆန့်ကျင်ရင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။ အဓိကစိတ်ဓာတ်ကတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ စစ်အာဏာရှင်စနစ် အမြစ်ပြတ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီဖွံ့ဖြိုးဖြစ်ပေါ်ရေးပါပဲ။

ဒါကို ၆၂ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းကာလ ကျောင်းသားတိုက်ပွဲအဆက်ဆက်မှာ ပါဝင်လှုပ်ရှား စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်အာခံတွန်းလှန်ခဲ့ကြတဲ့ ကျောင်းသားကျောင်းသူတိုင်းသိပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းသားတိုက်ပွဲတွေအားလုံးဟာ တစ်တတ်ပိုင်းအောင်မြင်မှုမျိုး ယာယီအောင်မြင်မှုမျိုး ရခဲ့တာရှိခဲ့ပေမယ့် တကယ်တမ်းမှာ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရတယ်လို့ပြောရမှာပါပဲ။ တခုပြောနိုင်တာကတော့ စစ်ရေးအမြင်အရ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပေမယ့် နိုင်ငံရေးအမြင်အရတော့ အနိုင်ရခဲ့တယ်လို့ပြောလို့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချုပ်ငြိမ်းရေး ဒီမိုကရေစီတည်ဆောက်ရေးကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုဖြစ်စဉ်ကြီးကို အောင်မြင်ပြီးဆုံးအောင် မသယ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အကြောင်းရင်းကတော့ အဲဒီအချိန်က ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုတွေဟာ ကျောင်းသားသက်သက်လှုပ်ရှားမှုတွေဟာ ဖြစ်ခဲ့ပြီး အလုပ်သမားနဲ့ လူထုလူတန်းစားတွေအားလုံးနဲ့ မပေါင်းစည်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ၁၉၇၄ ခုနှစ် ဇွန်လအလုပ်သမားအရေးအခင်းမှာတော့ အလုပ်သမားနဲ့ကျောင်းသားပေါင်းစည်းလှုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ပေမယ့် လူထုလှုပ်ရှားမှုအဖြစ် မကျားပြောင်းနိုင်သေးခင်မှာပဲ စစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့ ရက်ရက်စက်စက်ချေမှုန်းတာကိုခံခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီကျောင်းသားနဲ့ အလုပ်သမားတိုက်ပွဲတွေကရရှိခဲ့တဲ့ နိုင်ငံရေးအမြတ်နဲ့ စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်ဓာတ် နှစ်ပေါင်းများစွာ ခါးစည်းခံခဲ့ရတဲ့ဖိနှိပ်မှုတွေ မတရားမှုတွေအပေါ် ပြည်သူလူထုရဲ့ မကျေနပ်မှုတွေပေါင်းစည်းသွားတဲ့အချိန်မှာတော့ ၁၉၈၈ လူထုဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီးပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအရေးတော်ပုံကြီးဟာ အောင်ပွဲရလူလူ

အခြေအနေမှာပဲ ငါစည်းမပြတ် ရန်သူကို လျှော့ပေါ့တွက်ချက်မှု၊ တိုက်ပွဲအပေါ် သုံးသတ်အကဲဖြတ်ချက် မှားယွင်းမှု၊ နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံအားနည်းမှု စတဲ့အမှားတွေကြောင့်အောင်ပွဲနဲ့ ဝေးခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ကြောင်းပြန်ဖော်ပြမှု သိပ်ရှည်

လျားမှာစိုးတဲ့အတွက် အကျဉ်းရုံးသုံးသပ်ဖော်ပြလိုက်တာပါ။ နောက်ဆုံးမှာတော့ စစ်အာဏာရှင်အစိုးရဟာ သူတို့လိုချင်တဲ့ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို အတင်းရအောင်ရေးဆွဲ၊ အတင်းအကျပ်အတည်ပြုပြီးမှ ၁၉၉၀ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်ကို အပြီးသတ်ပယ်ဖျက်ပစ်တော့မယ့် ၂၀၁၀ ခုနှစ်ရွေးကောက်ပွဲကိုကျင်းပဖို့ ပြင်ဆင်နေပါပြီ။ အဲဒီလိုပြင်ဆင်တဲ့နေရာမှာ စစ်အစိုးရဟာ နောက်ထပ်လမ်းပေါ် ဆန္ဒပြပွဲတွေပေါ်ထွက်မလာရအောင် လူထုအုံကြွမှုထပ်ဖြစ်ပေါ်မလာရအောင် အစိုးရဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှ လုံးဝနုလန့်မထူနိုင်အောင် ဖိနှိပ်ချေမှုန်းရေးပုံစံကို အသုံးပြုနေပါတယ်။ သူတို့ချမှတ်ဖော်ဆောင်နေတဲ့ လမ်းငန်းစဉ်တွေကို ထိပါးဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှကို ကျားကုတ်ကျားခဲ ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးပြီး မကြားဝံ့ မနာသာ နှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ်တွေချမှတ်ရက်ရက်စက်စက်ဖမ်းစီးနှိပ်ကွပ်နေတာတွေကို မြင်သာထင်းရှားနေပါပြီ။ တဖက်ကလည်း ပြည်သူလူထုကို အသက်ရှင်နေထိုင်ရေးအ

တွက် အကျပ်အတည်းတွေနေအောင်လုပ်ပြီး မက်လုံးပေးစည်းရုံးသိမ်းသွင်းတဲ့နည်းနဲ့ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကာကွယ်လိုသူတွေကို လူထုထဲက ဖဲ့ထုတ်စည်းရုံးပြီး လက်ကိုင်တုတ်အဖွဲ့အစည်းတွေကို အခိုင်အမာဖွဲ့စည်းနေပါတယ်။ အဲဒီဒေါက်တိုင်တွေရဲ့

ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုမရှိပဲနဲ့တော့ ရက်စက်ကြမ်းတမ်း ပါဏနီ ပါဏနက်များလှသလို အင်အားတောင့်တင်းတဲ့ ဖက်ဆစ်စစ်အစိုးရကို အောင်ပွဲရအောင်တိုက်ခိုက်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီတာဝန်ကို ဘယ်သူထမ်းဆောင်ပါသလဲ။ အဖြစ်သင့်ဆုံးက

ကျနော်တို့ရဲ့
ပြည်သူလူထုဟာ
စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို
ခါးခါး သည်းသည်း
စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို
အမြစ်ကဖြိုလုနီင်တဲ့စွမ်းအားဟာလည်း
ပြည်သူလူထုမှာပဲ
ရှိပါတယ်။

ချက်တွေနဲ့ အမှားတွေကိုပြန်လည်သုံးသပ်သင်ခန်းစာယူပြီး သန်းပေါင်းများစွာသော အဖိနှိပ်ခံပြည်သူလူထုကို အဆုံးသတ်အောင်ပွဲရတဲ့အထိ ဦးဆောင်မှုပေးရပါလိမ့်မယ်။ အတိုက်အခံဒီမိုကရေစီအင်အားစုတွေအနေနဲ့လည်း မိမိတို့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်၊ ရပ်တည်ချက်နဲ့ လက်တွေ့လုပ်ရပ်တွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် ပြန်လည်သုံးသပ်၊ မိမိကိုယ်ကို ဝေဖန်ရေးလုပ်ပြီး မိမိတို့ရဲ့ တဦးချင်းချို့ယွင်းချက်၊ အားနည်းချက်တွေနဲ့ အမှားတွေ၊ အသင်းအဖွဲ့နဲ့ ပါတီတခုလုံးအရ ချို့ယွင်းချက်၊ အားနည်းချက်နဲ့ အမှားတွေကို ပြုပြင်တည့်မတ်ဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကို (၉၉) စောင်မြောက် မိုးကြိုးသတင်းစာမှာဖော်ပြခဲ့တဲ့ ... သင်ခန်းစာအထပ်ထပ်အောက်က ကွက်လပ်များဆဲတော်လှန်ရေး ... ဆိုတဲ့ဆောင်းပါးထဲမှာရှိနေတဲ့ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်တွေကို အမည်နာမခွဲခြားပြီး ကျနော်ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်ဟာ တဦးနဲ့တဦး၊ တဖွဲ့နဲ့တဖွဲ့အပြန်အလှန် အပြစ်တင်နေရမယ့် အချိန်မဟုတ်ပါဘူး။ အပြုသဘော ဝေဖန်ရေးနဲ့ ပြုပြင်ထိန်းမတ်ဝေဖန်ရေး တည်ဆောက်ရမယ့်အချိန်ပါ။ တခုသတိထားဖို့ လိုအပ်တာက ရိုးရိုးသားသားဝေဖန်သုံးသပ်အမှားကို အမှန်ပြင်တာမှာ အချိန်နောက်ကျတယ်ဆိုတာမရှိပါဘူး။ ကိုယ်ကိုတိုင်က အမှားကို အမှားလို့မြင်ပြီး ပြုပြင်တည့်မတ်အမှန်လမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်ရဲဖို့တော့ လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်နဲ့အမှားတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် ပြန်လည်ဝေဖန်သုံးသပ်မှုမျိုးလည်း မလုပ်ချင်၊ ကိုယ်လုပ်တာအားလုံးကိုအမှန်ထင်ပြီး ဆက်လုပ်နေကြမယ်ဆိုရင်တော့ ပြည်သူလူထုနဲ့ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ပုံကြီးကို ပံ့ပိုးကူညီရာမရောက်ပဲ အနောက်အဟန့်အတားပြုရာကျပါလိမ့်မယ်။ နောက်ဆုံး သစဏ္ဍာန်ရာအဖြစ်မျိုးအထိ ကျရောက်သွားနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်က မြန်မာနိုင်ငံဒီမိုကရေစီတည်ဆောက်ရေးမှာ အုတ်ဘယ်နှစ်ချပ်သယ်ထမ်းပိုးသယ်ဆောင်နိုင်သလဲ။ တချပ်ထမ်းနိုင်ရင် တချပ်၊ နှစ်ချပ်ထမ်းနိုင်ရင်နှစ်ချပ် ထမ်းပိုးသယ်ဆောင်ကြဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်က အုတ်ငါးချပ်ထမ်းနိုင်ပြီး ထမ်းရမယ့်နေရာကိုယူထားရုံနဲ့ နှစ်ချပ်ထဲထမ်းမယ်ဆိုရင်တော့ တာဝန်ပျက်ကွက်ရာကျပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ်မထမ်းနိုင်၊ မထမ်းချင်တော့ဘူးဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ထက်ထမ်းနိုင်သူတွေ၊ ထမ်းချင်သူတွေကို လမ်းဖွင့်နေရာပေးဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ပဲ ကိုယ်လည်းမထမ်းချင်၊ ထမ်းချင် ထမ်းနိုင်သူတွေကိုလည်း လမ်းဖွင့်နေရာမပေး ကပ်ထိုးကပ်မြှောင်လုပ်နေမယ်ဆိုရင်တော့ ပြည်သူလူထုနဲ့ အရေးတော်ပုံကြီးကို အနောက်အယုက်ပြုဟန့်တားရာကျပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ကိုတိုင် အဲဒီလိုမလုပ်မိဖို့အရေးကြီးသလို စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေး ဒီမိုကရေစီရေးကို အမှန်တကယ်ကြိုးပမ်းအားထုတ်သူတွေအနေနဲ့လည်း အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုး ဖြစ်မနေရအောင် ဝိုင်းဝန်းကြိုးပမ်းထိန်းမတ်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။ အုတ်ချပ်ရေများများနဲ့ လျှင်လျှင်မြန်မြန်ထမ်းရွက်နိုင်သူ၊ ထမ်းရွက်နိုင်စွမ်းရှိသူတွေကို ထမ်းခွင့်ပေးဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ လူထုဒီမိုကရေစီတော်

စာမျက်နှာ (၂၂) ကော်လံ(၅) သို့ ...

အမှတ် (၁၀၀)	သတင်းစဉ် (၉)
သာသနာတော်ကိုထောင်ချခြင်း <p>ထောင်ဒဏ် (၆၅) နှစ်အချခံရသော မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ သံဃာတပ်ပေါင်းစုကြီး၏ ဦးဆောင်ဆရာတော် အသျှင်ဂမ္မိပါရအား ခန့်ဦးထောင်၊ နောင်တော် ကိုအောင်ကျော်ကျော်အား တောင်ကြီးထောင်၊ အမှုတွဲ ကိုဝဏပါအောင်အား ပဲခူးထောင်၊ စက်တင်ဘာ (၅) က ရန် ကုန်တိုင်း၊ သံလျှင်မြို့နယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ရွာရှိ မာလာရုံကျောင်းတိုက် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် သက်တော် (၅၈) နှစ်အား ဖမ်းဆီးသွားကြောင်း ထိုင်းနိုင်ငံအခြေစိုက် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားများ ကူညီစောင့်ရှောက်ရေးအသင်း (အေအေပီပီ) က ပြောသည်။</p> <p>စက်တင်ဘာတွင် သံဃာတော်များ</p>	<p>ချခွဲခြင်းဖြစ်သည်။ ဇာဂနာ၏အမှုတွဲများ ဖြစ်ကြသော ကိုဇော်သက်ထွေးအား ထောင်ဒဏ် (၄) နှစ်၊ ကိုသန့်ဇင်အောင်အား ဗွီဒီယိုဥပဒေဖြင့် (၃) နှစ်ကျခံစေခဲ့သည်။</p> <p>(၈၈) မျိုးဆက်များ</p> <p>တရားရုံးအား မထိမဲ့မြင်ပြုမှုဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၆) လ ရှေ့ပြေးချမှတ်ကာ အင်းစိန်ထောင်မှ မအူပင်ထောင်သို့ပြောင်းခဲ့ကြရသော (၈၈) ခေါင်းဆောင် (၉) ဦးအနက် (၈) ဦးအား နိုင်ငံဘာလ (၁၀) ရက်နေ့၌ မအူပင်ထောင်က ထောင်ဒဏ် (၆၅) နှစ်စီစီရင်ချက်ချခဲ့ပြီးနောက် ဝေးလံခေါင်သီသော ထောင်အသီးသီးသို့ပြောင်းရွှေ့ရန် နိုဝင်ဘာ (၁၅) ရက်တွင် အင်းစိန်သို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့</p>

ပြည်သူလူထုအတွက် စွန့်လွှတ်စွန့်စားတိုက်ပွဲဝင် သူရဲကောင်းအာဇာနည်များ

စစ်အစိုးရသည်(၂၀၀၇)ခုနှစ်ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကိုအစပြုသောလောင်စာဆီဈေးနှုန်းကန်ကွက်မှုမှနာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်သင့်ဒုက္ခသည်များအားကူညီနေသည့်ဇာဂနာအထိဖမ်းဆီးထားသမျှပြည်သူ့ဘက်မှရပ်တည်သောအနုပညာရှင်များ၊နိုင်ငံအရေးလှုပ်ရှားသူကျောင်းသားအဖွဲ့များ၊နိုင်ငံရေးပါတီများအထူးသဖြင့်အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့အချုပ်အဖွဲ့ဝင်များအားအစုလိုက်အပြုံလိုက်နှစ်ရှည်ထောင်ဒဏ်များချမှတ်ခဲ့၊ဆက်လက်ပါလည်းဖမ်းဆီးထောင်ချခြင်းများကိုအရှိန်အဟုန်ဖြင့်ကျူးလွန်နေဆဲဖြစ်သည်၊

ဆုတောင်းမေတပြာပို့ကြချီခြင်းများနောက်ပိုင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ စီးခင်းဖမ်းဆီးခြင်းခံရသော သံဃာတော်များအနက် ပုဇွန်တောင် မြို့နယ်၊ ကျားကျောင်းဆရာတော် ဦးစန္ဒိမာအား ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ကျောက်တံတားတရားရုံးမှ ထောက်ဒဏ် (၈) နှစ်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဦးစန္ဒိမာနှင့်အတူ ကိုကို (ခ) ကိုဝဏပြနွယ်ကိုလည်း အလားတူချမှတ်ခဲ့သည်။ စွဲဆိုခံရသောအမှုများမှာ မတရားအသင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ (၁၇/-၂-) ဖြစ်ပြီး ဆက်လက်ပါလည်း အသင်းအဖွဲ့ပုဒ်မ (၆) နှင့်လည်းကောင်း၊ ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးပုဒ်မ (၅ /၆) စသည့် အမူလက်ကျန်များဖြင့် နောက်ထပ်ထောင်ဒဏ်ကျခံရန်ရှိနေသေးကြောင်းလည်းသိရသည်။

ယမန်နေ့က မင်္ဂလာတောင်ညွန့်တရားရုံးမှ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရွှေတောင်ကျောင်းတိုက်၊ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးပြည့်ကျော်အား ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်၊ ဦးသုတပြာနှင့် တူမဖြစ်သူ မအိတို့အား ထောင်ဒဏ် (၅) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

တရားခံဖြစ်သွားသောရှေ့နေများ

ဒီမိုကရေစီရေးထောက်ခံလှုပ်ရှားသူများအား ဥပဒေအကျိုးဆောင်ပေးနေသည့်ရှေ့နေကြီးများဖြစ်ကြသည့် ဦးအောင်သိန်းနှင့် ဦးခင်မောင်ရှိန်တို့အား တရားရုံးအား မထိမဲ့မြင်ပြုမှုနှင့် ထောင်ဒဏ် (၄) လစီ ချမှတ်ကာ ဦးအောင်သိန်းအား ပုသိမ်ထောင်သို့လည်းကောင်း၊ ဦးခင်မောင်ရှိန်အား မြောင်းမြထောင်သို့လည်းကောင်း ပြောင်းရွှေ့လိုက်သည်။ တရားခွင်တွင် “တရားစီရင်ရေးကို မယုံကြည်တော့ ...” ဟု သုံးနှုန်းခဲ့ခြင်းကြောင့် တရားရုံးချုပ် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တဦးက တရားစွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ ပါသည်မှာ အမူသည်များ၏ ပြောကြားချက်အတိုင်း တင်ပြခြင်းသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် တရားခွင်အတွင်း တရားခံတွေကိုယ်တိုင်သုံးနှုန်းစဉ်ကလည်းကောင်း၊ စတင်သည့်အခါကလည်းကောင်း ဟန့်တားခြင်း။ ပြန်ဖျက်ပေးရန်တောင်းဆိုခြင်းများလည်း တရားသူကြီးမှ မရှိခဲ့

ကြောင်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ခေတ်ပြိုင်ဂျာနယ်သို့ရှင်းပြခဲ့သည်။

အောက်တိုဘာ (၃၀) ကလည်း လူငယ်ရှေ့နေ ကိုညီညီထွေးနှင့် ၎င်း၏အမူသည် (၃) ဦးဖြစ်သော ကိုရန်နိုင်ထွန်း၊ ကိုမျိုးကျော်ဇင်နှင့်မီးသွေး (ခေါ်) ကို အောင်မင်းနိုင်တို့အား တရားခွင်ကို မထိမဲ့မြင်ပြုမှုနှင့် ထောင်ဒဏ် (၆) လစီ ချမှတ်ခဲ့သည်။ ကို ညီညီထွေးသည် ရှေ့နေ ကိုစောကျော်ကျော်မင်းနှင့်အတူ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် လွတ်မြောက်ရေး ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲများအတွက် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံရသူ (၁၁) ဦးတို့အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးနေသူဖြစ်သည်။

ကိုစောကျော်ကျော်မင်းက တိမ်း

သိန်းနှင့် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သော အယ်ဒီတာဦးခင်မောင်အေးတို့အား တရားခွင်မတင်ပဲ ထောင်ဒဏ် (၃) လစီချမှတ်ပြီးမှ နေအိမ်များသို့ လာရောက်ဖမ်းဆီးသွားခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလအတွင်းက ဖော်ပြခဲ့သောထိုသတင်းမှာ မြန်မာနိုင်ငံစာပေစိစစ်နှင့်မှတ်ပုံတင်ဌာနက ခွင့်ပြုချက်ရပြီးမှ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြည်တွင်းသတင်းထောက်တဦးက ဧရာဝတီသတင်းဌာနသို့ ပြောခဲ့သည်။

နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်သင့် ဒုက္ခသည်များအားကူညီမှုဖြင့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၃) ရက်ကဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသော အားကစားအယ်ဒီတာ ဇော်သက်ထွေးအား နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးထိခိုက်စေမှု၊ သာသ

နာတော်ညှိုးနွမ်းအောင်ကြံဆောင်မှုတို့ဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၄) နှစ်ချမှတ်လိုက်သည်။ နိုဝင်ဘာ (၂၈) ရက်နေ့တွင် မြန်မာနေ့ရှင်းဂျာနယ်အယ်ဒီတာချုပ် ဦးသက်ဇင်နှင့် မန်နေဂျာဖြစ်သူ ဦးစိန်ဝင်းမောင်တို့အား တရားမဝင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှုဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၇) နှစ်စီချမှတ်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလအတွင်းက ပန်းသတင်းဂျာနယ်သတင်းထောက်ချုပ် ကိုစောမြင့်သန်း အဖမ်းခံရကြောင်းသတင်းရရှိပြီး ၎င်း၏နောက်ဆက်တွဲသတင်းကို ထပ်မံမရရှိသေးပါ။

ဂီတနှင့် အနုပညာရှင်များ

မြန်မာပြည်တွင် ပထမဆုံးဟစ်ဟော့အဖွဲ့မှ အဆိုတော်ဇေယျာသော်အား ဖေဖော်ဝါရီလကုန်ပိုင်းကဖမ်းဆီးခဲ့ပြီး ထောင်ဒဏ် (၆) နှစ်ဖြင့် ကော့သောင်းထောင်သို့ပြောင်း ရွှေ့ပစ်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးနောက်ပိုင်းတွင် လူငယ်များအချစ်တော် ဟစ်ဟော့အဖွဲ့ဖြစ်သည့် အက်ဆစ်တေးဂီတအဖွဲ့သည် မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များ အစည်းအရုံး (Generation wave) ကိုတည်ထောင်ပြီး မြန်မာပြည်အား အကြမ်းမဖက်လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် နိုင်ငံရေးပြောင်းလဲတိုးတက်လာစေရန် တတ်စွမ်းသမျှကြိုးစားနေသောလူငယ်အဖွဲ့ဖြစ်သည်။

ဇေယျာသော်နှင့်အတူ ဖမ်းဆီးခံခဲ့ရသူများမှာ ကိုအောင်ဇေဖြိုး (တောင်ငူထောင်)၊ ကိုအာကာဗိုလ် (ကျောက်ဖြူထောင်) ကိုဝေလွင်မျိုး၊ ကိုရန်နိုင်သူ၊ ကိုသီဟဝင်းတင်အား (ညောင်ဦးထောင်) တို့ဖြစ်ကြပြီး ၎င်းတို့အားပုဒ်မ (၆/၈၈) ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အသင်းအဖွဲ့ဖွဲ့စည်းမှုဖြင့် ယခု မတ်လအတွင်းက ဖမ်းဆီးတရားစွဲဆိုထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇေယျာသော်မှာ တရားမဝင် နိုင်ငံခြားငွေကိုင်ဆောင်မှု တမှု၊ (၂၄ /၁) တမှုတိုး (၆) နှစ်ကျ ခံစေခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နာမည်ကြီးဟစ်ဟော့အဆိုတော်ရန်ရန်ချန်းကို ဧပြီလ (၁၈) ရက်၊ သင်္ကြန်အတက်နေ့ (ကြာသာပတေးနေ့) က မုံရွာမြို့တွင်ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာ (၃) ရက်တွင် အဖွဲ့ဝင်

ကို တင်မျိုးထွဋ် (ခ) ကိုကျော်ဦးအား ဖမ်းဆီးသွားကြောင်း (G/W) အဖွဲ့မှကြေညာချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာတော်လှန်ရေးနှစ်ပတ်လည်နား နီးလာသောကြောင့် အထိမ်းအမှတ်လှုပ်ရှားမှုများပြုလုပ်မည်စိုးသောကြောင့် လူငယ်အဖွဲ့များကိုပစ်မှတ်ထားပြီး ဖမ်းဆီးခြင်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကိုမိုးလ်သွေးကပြောသည်။

အောက်တိုဘာ (၃) ရက်နေ့တွင် Generation Wave (G/W) မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များအစည်းအရုံးမှအဖွဲ့ဝင် (၄) ဦးအပါအဝင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူလူငယ် (၈) ဦးအား ရန်ကုန်တိုင်း တောင်ဥကပါလာပမြို့နယ်တွင်း နေအိမ်တအိမ်မှ ဖမ်းဆီးသွားခဲ့

ကြောင်း (G /W) ကကြေညာသည်။ အောက်တိုဘာ (၉) ရက်နေ့က ရန်ကုန်နှင့်အခြားမြို့များတွင် (G/W) ဖွဲ့စည်းသည့် တနှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် “စစ်အာဏာရှင်အဆုံးသတ် ၂၀၀၈” ဟု ရေးသားထားသည့် (၁) လက်မခွဲပတ်လည် စာရွက်ပိုင်းများဖြန့်ဝေမှုဖြင့် ကိုခိုင်ကိုမွန် (ခ) ငြိမ်းချမ်း၊ ကိုရဲသူကို (ခ) ညီညီ၊ ကိုဇင်မင်းအောင်နှင့်ကိုအောင်ပိုင် အဖမ်းခံခဲ့ကြရပြီး ၎င်းတို့နှင့်အတူ အိမ်ရှင်များနှင့် ထိုအိမ်သို့ အလည်ရောက်နေသည့်ဧည့်သည်များကို အောက်တိုဘာ (၉) ရက်နှင့် (၁၀) ရက်နေ့များတွင် ဖမ်းဆီးသွားခဲ့သည်။ လက်ကိုင်ဖုန်း၊ ကင်မရာ၊ စာရွက်စာတန်းအပိုင်းများနှင့် လှုပ်ရှားမှုမှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံများကို သိမ်းဆည်းသွားခဲ့သည်။

ရွှေသံစဉ်တေးဂီတအဖွဲ့၏ အဖွဲ့မှူး၊ ဂီတအနုပညာရှင် ကိုဝင်းမော်နှင့် အခြားအဆိုတော်နှစ်ဦးတို့အား ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကိုအားပေးထောက်ခံသော သီချင်းများရေးမှုဖြင့် ၂၀၀၇ နိုဝင်ဘာလ (၂၇) ရက်က ဖမ်းဆီးသွားခဲ့သည်။ ၂၀၀၈ အောက်တိုဘာ (၃၀) တွင် ရွှေသံစဉ် ကိုဝင်းမော်၊ ကိုမြတ်စံနှင့်အတူအဖမ်းခံရသည့် ကိုသိန်းအောင်လင်း (ခ) ရဲ့အား ထောင်တွင်းအထူးတရားရုံးက ဥပဒေပုဒ်မ (၅) ခုဖြင့် ထောင်ဒဏ် (၁၁) နှစ် ချမှတ်လိုက်သည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၅) ရက်က ပြည်သူ့အချစ်တော်ဇာဂနာအား လာရောက်ဖမ်းဆီးစဉ်က ဖမ်းဆီးသူများက (၂) ရက်လောက်ကြာမည်ဟု ပြောသွားခဲ့သော်လည်း နိုဝင်ဘာ (၂၇) ရက်နေ့တွင် အင်းစိန်တရားရုံးမှ ထောင်ဒဏ် (၅၉) နှစ်ချကာ မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားပိုင်း မြစ်ကြီးနားထောင်သို့ပို့လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ဇာဂနာအား လာရောက်ဖမ်းဆီးစဉ်ကသိမ်းယူသွားခဲ့သော လေဘေးကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းမှတ်တမ်းတင်စီဒီဓာတ်ပြားတချပ်၊ ရမ်ဘို အပိုင်း (၄) ရုပ်ရှင်ဓာတ်ပြား၊ စိန်စီသောည စီဒီဓာတ်ပြား၊ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၁၀၀၀) FEC (၃၀) တို့ဖြင့် ဗွီဒီယိုဥပဒေ၊ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုထိခိုက်စေမှု၊ သာသနာညှိုးနွမ်းစေမှုစသည့်ပုဒ်မ (၄) ခုဖြင့် အမှုဆင်ထောင်

သော်လည်း မိသားစုများအားအသိပေးအကြောင်းကြားခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ (၆၅) နှစ် စာရင်းပေါက်သူ (၈၈) မျိုးဆက်ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များနှင့် အပို့ခံရသောထောင်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ကိုမင်းကိုနိုင်နှင့်ကိုကိုကြီး (ကျိုင်းတုံထောင်)၊ ကိုဌေးကြွယ် (ဘူးသီးတောင်ထောင်)၊ ကိုမြအေး (လွိုင်ကော်ထောင်)၊ ကိုပိုးချို (ကော့သောင်းထောင်)၊ ကိုအောင်သူ (ပုတာအိုထောင်)၊ ကိုလှမျိုးနောင် (မြစ်ကြီးနားထောင်)၊ ကိုအောင်နိုင် (ကလေးထောင်)၊ ကိုပြာဏ်လင်းကို အင်းစိန်မှ ထပ်မံမပြောင်းရွှေ့သေးပါ။ (အထက်ပါစာရင်းဝင်များမှာ (၆၅) နှစ်မတိုင်မီ ရုံးတော်အား မထေမဲ့မြင်ပြုမှုဟုဆိုလျက် ထောင်ဒဏ် (၆) လ ဦးစွာချထားပြီးဖြစ်သည်။)

ရုံးတော်အတွင်း တရားရင်ဆိုင်နေစဉ် လက်ထိပ်ခတ်မထားရန်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းမရှိသောအကျဉ်းသားများဖြစ်သည့်အတွက် “တရားခံ” ဟု မသုံးစွဲဘဲ “စွပ်စွဲခံရသူ”ဟုသာ သုံးနှုန်းရန်၊ လွတ်လပ်သောတရားစီရင်မှုဖြစ်စေရေးအတွက် အများပြည်သူများ လာရောက်ကြားနာခွင့်တို့ကို တရားခွင့်၌ တရားဝင်တောင်းဆိုခြင်းအား စစ်အုပ်စုက ရုံးတော်အား မထိမဲ့မြင်ပြုမှုအဖြစ် သတ်မှတ်သည်။ ဆက်လက် () ကိုမင်းဇေယျာ၊ ကိုဂျင်မီ (ခေါ်) ကိုကျော်မင်းယု၊ ကိုအံ့ဘွယ်ကျော်၊ ကိုမာကိုး (ခေါ်) ကိုကျော်ကျော်ထွေး၊ ကြီးသန်း (ခေါ်) ကိုသန်းတင်၊ ကိုပဏ္ဍိတ်ထွန်း၊ ကိုဇေယျ၊ ကိုသက်ဇော်၊ ကိုဇော်ဇော်မင်း၊ မနီလာသိန်း၊ မမာမာဦး၊ မီးမီး (ခေါ်) မသင်းသင်းအေး၊ ရွှီး (ခေါ်) စန္ဒာမင်း၊ မသက်သက်အောင်တို့လည်း (၆၅) နှစ် ပြစ်ဒဏ်ကျခံရသူများဖြစ်သည်။

လားရှိုးထောင်သို့အပို့ခံထားရသော ကိုမင်းဇေယျာသည် ယခုဆောင်းဝင်လာသည့်အခါ ရာသီပြင်းသောဒေသတွင် တိုက်ပိတ်ခံထားရသည့်အတွက် ယခင်ခွဲထားသည့်ခါးမှ ပြန်လည်နာကျင်မှုရှိလာ

စာမျက်နှာ (၂၀) ကော်လံ (၁) သို့...

	အမှတ် (၁၀၀)
သတင်းစဉ် (၁၀)	
ဘာသာပြန်သူ. စကားအချိုး	သယောင် သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှာရွေးခဲ့တယ်။
ကျနော်တို့ (၈၈) မျိုးဆက်တွေအတွက် ကမဏ္ဍကျော် (1f) ဆိုတဲ့ ရူးဒေါ့ကစ် ပလင်ရဲ့ကဗျာကို ဒီမိုကရေစီခေါင်းဆောင် နိုဘယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆုရှင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က ... အကယ်၍ ... ဆိုပြီး ဘာသာပြန်ပေးခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒီကဗျာလေးရဲ့ မူရင်းရေးသားသူ (1f) ကဗျာရဲ့နောက်က အဖေတဦးရဲ့ သားတယောက်အပေါ်ထားတဲ့မေတဏှာတရားနဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေကို ပုံဖော်ထားတဲ့ ဒီဆောင်းပါးစာစုလေးကို ရိုးဒါးဒိုင်ဂျက်အဟောင်းတအုပ်ထဲကနေ အချိန်အတော်ကြာမှ ဖတ်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ (1f) ဆိုတဲ့ကဗျာအပေါ်မှာရော၊ စာရေးသူ ကဗျာဆရာအပေါ်မှာပါ ပိုပြီးနားလည်ထိတွေ့ခွင့်ရလို့ အခြားသူတွေကိုပါ သိစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ အခုဆောင်းပါးကို ပြန်လည်ရေးသား ဘာသာပြန်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ရပါတယ်။	ဒါမှလည်း မြင်းကျားနဲ့သစ်ကုလားအုပ်တွေကို လိုက်ဖမ်းလို့ရမှာမဟုတ်လားကွ။
သားဖြစ်သူ၏အမည်ကို လိပ်မူထားတဲ့ အညိုရောင်စကပြုအိပ်နဲ့ အထုပ်တထုပ်ကို ငြိမ်းချမ်းရေးနီ ဘယ်လ်ဆုရင် ။ ကမဏ္ဍကျော် ဗြိတိသျှစာရေးဆရာတဦးဖြစ်တဲ့ ရူးဒေါ့ကစ်ပလင်တယောက် စိတ်နှလုံးကြေကွဲစွာ၊ သိလိုစိတ်ပြင်းပြစွာနဲ့ ဖောက်ကြည့်ခဲ့ရပါတယ်။	ဒီလိုနဲ့ ကျားသစ်က အစက်အပြောက်တွေ။ သစ်ကုလားအုပ်က လည်ပင်းရှည်ကြီးနဲ့ မြင်းကျားက အဖြူအမဲ အစင်းတွေဖြစ်ကုန်တာပဲကွ ကလေးတို့ရဲ့ ...။
အထဲမှာတော့ သေတဏှန်ကလေးရှိပြီး သူ့ရဲ့ကဗျာကို ပြင်သစ်လိုဘာသာပြန်ထားတဲ့ သားသို့ဆိုတဲ့ဝတ္ထုတိုလေး ထည့်ထားပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကလေးဟာ စာမျက်နှာ (၂၀) သာရှိပြီး သေသေချာချာ ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့် ကျင်းဆက်သံကြိုးကလေးဖောက်ပြီးချုပ်လို့။ နောက်ပြီး ပြင်သစ်သူရဲကောင်းစစ်သည်တော်များ ဆုတ်ဆိပ်ကလေးကလည်း အဲဒီသံကွင်းဆက်ကလေးမှာ ချိတ်လျှက် ...။	၁၉၀၂ ခုနှစ်မှာတော့ သူ့ရဲ့ပထမဆုံးကလေးများအားလုံးအတွက်ပုံပြင်ကို စထုတ်ဝေလိုက်တာနဲ့တမဟုတ်ချင်း ကမဏ္ဍတဝှမ်းက ကလေးအားလုံးရဲ့အသံစွဲပုံပြင် ရေးသူတဦးဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။
ဒီစာအုပ်ကလေးကို ပို့လိုက်တဲ့သူက မောရစ်ဟာမူနီးဆိုတဲ့ ပြင်သစ်စစ်သားကလေး။ ဒီ ... သားထံသို့ ... ဆိုတဲ့ ပြင်သစ်ဘာသာပြန် ကဗျာစာအုပ်ကလေးကို စစ်ပွဲကာလတလျှောက်လုံး တယူတယထွေးပိုက်ပြီးထားခဲ့တဲ့သူ။ လူတယောက်အသက်ရှင်နေထိုင်ဖို့အတွက် အရေးကြီးဆုံးလို့မှတ်ယူနိုင်တဲ့ အဆုံးအမတွေလို့ မောရစ်ဟာမူနီးက ဒီစာအုပ်ပါးလေးအပေါ်မှာ တန်ဖိုးထားခဲ့ပါတယ်။	ဒါပေမယ့် ဒီပုံပြင်ရေးသူဟာ ကလေးများကို အလွန်အင်မတန်ဖမ်းစားပြီး အစမ်းတကျယ်ဆုံး ပုံပြင်တွေကို ဖန်တီးပေးခဲ့သူဟာ ကြေကွဲထိခိုက်စရာတွေ ရင်မှာပိုက်ထားရတဲ့သူတဦးဖြစ်တယ်ဆိုတာကို လူအများစုကြီးကသတိမပြုခဲ့ကြပါဘူး။
ဒါကြောင့် စစ်ကြီးပြီးသွားတဲ့အချိန်မှာ ကျေးဇူးတုန်ဏှပြန်တဲ့အနေနဲ့ သူ့ရဲ့သူရဲကောင်းအမှတ်တံဆိပ်ကလေးနဲ့အတူ ဒီစာအုပ်ကလေးကို ရူးဒေါ့ကစ်ပလင်ကို လှမ်းပို့ပေးလိုက်ခြင်းပါတဲ့။	ရူးဒေါ့ကစ်ပလင်ဟာ ၁၈၆၅ ခုနှစ်မှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဘုံဘောမြို့မှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီး (၆) နှစ်လောက်မှာ သူ့ညီမငယ်နဲ့အတူ အင်္ဂလန်ကို ကျောင်းတက်ဖို့ပြန်ခဲ့ရပါတယ်။
ရူးဒေါ့ကစ်ပလင်တယောက်အဖို့ အတွက် ဒီစာတိုလေးက အတော်ကလေးတုန်လှုပ်စေခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရရှိခဲ့ဘူးတဲ့ အခြားဂုဏ်ပြုမှုတွေထက်ကို စိတ်လှုပ်ရှားဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။	သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစားလက်ခံတဲ့အမျိုးသမီးဟာ အဋ္ဌမဲတမ်း သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်အပေါ် အမြဲတမ်း မြည်တွန်တောက်တီးလုပ်တတ်သလို၊ ရိုက်နှက်ဆုံးမတတ်ပါသေးတယ်။ အိမ်ကိုရေးတဲ့စာတွေကိုလည်း ကြားကဖောက်ပြီး ဖျောက်လို့ဖျောက်၊ မကြာခဏဆိုသလို ကစ်ပလင်ကလေးကို အပြင်ကိုသော့ခတ်ပြီး အခန်းထဲ တယောက်ထဲပိတ်ထားတဲ့အခါ ပိတ်ထားတတ်ပါသေးသတဲ့။
ဘုရားသခင်ရဲ့ကျေးဇူးတော်ကြောင့် သူဟာ ဒီစာအုပ်ကလေးကိုရေးမိသလို မောရစ်လို လူငယ်လေးတဦးအတွက် ... ဘဝတလျှောက်လုံးမှာ လိုက်နာကျင့်သုံးသင့်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ... ဒီစာအုပ်လေးအပေါ် ကောက်ချက်တိုလေးတကြောင်းဟာ ဘာနဲ့မှအစားထိုးလို့မရနိုင်တဲ့အရာတခုပါဘဲ။ ဒါဟာ ကမဏ္ဍပေါ်က ဂုဏ်ပြုမှုတွေအားလုံးထဲမှာ အိမ်ပေါ်ယံအရှိဆုံးရဲ့ ရူးဒေါ့ကစ်ပလင်တယောက် ယူဆပါတယ်။	ဒီလို အနိုင်ကျင့်ပြုမှုမူတွေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပေမဲ့လည်း ကစ်ပလင်ဟာ အပျော်ဆုံးဖြစ်အောင် ငါ့ကိုယ်ငါ နေထိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အခိုင်အမာချထားပါတယ်။
၁၈၉၇ ခုနှစ်ကာလ၊ ကစ်ပလင်ရဲ့	အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး ငါအခုလိုခံစားခဲ့ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး မှန်းတီးနာကျင်တွေအားလုံး ပျောက်ကွယ်ရပါစေသားဆိုပြီး သံမိဋ္ဌန်ချကာ စာတွေကိုရေးသားခဲ့ပါတယ်။

စာမျက်နှာ (၁၀) သံဒိုင်းဖေဆောင်းပါးမှ ...

ဆုံးဝတ္ထုတိုတွေကိုစုပြီး စာအုပ်ထုတ်ဖို့ လန်ဒန်ဈေးကွက်မှာရှာဖွေခဲ့ပေမယ့် လက်ခံတဲ့အယ်ဒီတာ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ ... ဒီစာအုပ်ရေးတဲ့သူဟာ ဘာမှအတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ ကလေးဖြစ်ပြီး ဒီစာရေးတဲ့ကောင်ဟာ အသက် (၃၀) မတိုင်ခင်မှာ သေရင်သေ၊ မသေခဲ့ရင် ရူးသွတ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ... အယ်ဒီတာတယောက်က ကောက်ချက်ပေးခြင်းခံခဲ့ရပါတယ်။

ဝေဖန်မှုတွေကိုကရုမစိုက်ဘဲ ရေးစရာရှိတာတွေကို ဆက်ရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အချိန်တခုကိုဖြတ်သန်းရင်း သူ့စာအုပ်တွေဟာ စာဖတ်သူတွေအတွက် လူကြိုက်များတဲ့အဆင့်တခုထိ အောင်မြင်လာခဲ့ပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့စာရေးဆရာတွေ။ နိုင်ငံရေးသမားတွေ။ ပညာရှင်တွေကတောင် သတိထားစောင့်ကြည့်ခံလာရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကစ်ပလင်ဟာ မြောက်စားမှုတွေကြောင့် ဘာမှပြောင်းလဲမှုမရှိခဲ့ဘူး။ သူ မအောင်မြင်တဲ့ကာလလုပ်ဲ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတဲ့အလုပ် လုပ်နေဆဲဖြစ်တယ်လို့ ခံယူထားပါတယ်။

၁၉၀၀ နှစ်ဦးပိုင်းကတည်းက ဂျာမဏီနဲ့ စစ်ဖြစ်လာနိုင်လို့ လူတိုင်း စစ်မှုမထမ်းမနေရစနစ်ကို ကျင့်သုံးသင့်ကြောင်း ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်မိတဲ့အတွက် သူ့ကို နယ်ချဲ့သဘောထားရှိသူ။ စစ်ဝါဒီသမားတဦးအနေနဲ့ ဝေဖန်တိုက်ခိုက်မှုတွေခံခဲ့ရပါတော့တယ်။ အဲဒီခေတ် အတွေးအခေါ်သမားတွေက သူ့အပေါ် အခုလို ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် အပြစ်ဖို့ဲ့ခဲ့ကြပေမယ့် သူ့အမြင်အပေါ်မှာ ခိုင်ခိုင်မာမာရပ်တည်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့မိသားစုရဲ့ အားပေးထောက်ခံမှုတွေကတော့ သူ့အတွက် တကယ့်မဟာအင်အားပါဘဲတဲ့။

သူ့တဦးတည်းသောသား ဂျန်ကစ်ပလင်ကတော့ တဖြည်းဖြည်း ကျောင်းနေတဲ့အရွယ်ရောက်လာပါတယ်။ အရပ်မြင့်မြင့်နဲ့ ဥပတိရုပ်အေးဆေးတည်ငြိမ်တဲ့ ဂဋ္ဌန်ဟာ တကယ်တန်းကျတော့ အားကစားထူးချွန်သူတဦးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းအားကစားပြိုင်ပွဲတွေဝင်ရောက်တာကိုတော့ အတော်နှစ်သက်သူတဦးပါ။ သားကလေးဂျွန်တယောက် တက်တက်ကြွကြွနဲ့ ဘောလုံးကွင်းထဲမှာကစားနေတာကို ဖခင်ကစ်ပလင်တယောက် ကြည့်ရတဲ့မြင်ကွင်းကို ကြည့်နူးခဲ့ရသလို၊ ဂျွန်ဟာ ကြီးကျယ်တဲ့အားကစားသမားတယောက်မဟုတ်ပေမယ့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရိုးရိုးလေး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ သူဝါသနာပါရာကို သူစွမ်းနိုင်တဲ့ဝန်နဲ့ အကောင်းဆုံးထမ်းဆောင်နေတာကိုကြည့်ရတာဟာ အဖေတယောက်အနေနဲ့ ဂုဏ်ယူမိခြင်းလည်းဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ဂျွန်ဟာ သူ့ရဲ့ကစားဖက်တွေကို အမြဲဂုဏ်ပြုချီးကျူးလေ့ရှိသလို ပြိုင်ဘက်အသင်းသားတွေရဲ့ ကြိုးစားမှုကိုလည်း အမြဲအသိမှတ်ပြုလေ့ရှိတတ်ပါတယ်။ နိုင်လိုလည်း ဘဝင်မြင့်ပြီး ဖနောင့်သံမချူးတတ်သလို ရှုံးတဲ့အတွက်လည်း ဘယ်တော့မှ မျက်မှောင်ကြို့ တောက်ခေါက်တာမျိုးမရှိပါဘူး။ ကျောင်းစည်းကမ်းတခု ချိုးဖောက်ခဲ့ရင် အပြစ်ကို မငြီးမငြူခံယူတတ်သလို ကိုယ့်အပြုအမူအတွက် ကိုယ်တိုင်တာဝန်ယူတတ်ခဲ့ပါတယ်။

သူသားကလေးဟာ တနေ့မှာ လူကြီးလူကောင်းတယောက်ဖြစ်လာဖို့ဆိုရင် ဒါဟာ လူ့ဘဝမှာ ဖိတ်မခေါ်ဘဲ ရောက်လာတတ်တဲ့ မလိုလားအပ်တဲ့ အနှောက်အယှက်တွေ။ ရင်ဆိုင်ရမယ့် စိန်ခေါ်ချက်တွေကို တာဝန်သိသိနဲ့ တာဝန်ယူဖြေရှင်းတဲ့နေရာမှာ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တဲ့ အခြေခံစိတ်ဓာတ်လို့ ဖခင်ကစ်ပလင်တယောက် ယူဆထားပါတယ်။ ဒါကို သားတယောက်အနေနဲ့ ဒီအပြုအမူတွေကို ဆက်ထိမ်းထားနိုင်ဖို့ ပျိုးထောင်အားပေးရင်း၊ ဒီခြေလှမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်၊ ဒီတန်ဖိုးထားမှုသဘောတွေနဲ့ ဘဝမှာ အဓိပါယ်ရှိရှိနေထိုင်ရင်း တနေ့ လူကြီးလူကောင်းတယောက် ဖြစ်ရမယ်ဆိုရင် ... စသဖြင့် (၁၂) နှစ်အရွယ် သူ့သားအတွက် အတွေးစတွေကို ကလောင်နဲ့ပုံဖော်ပါတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကစ်ပလင်တယောက် ၁၉၁၀ ခုနှစ်ဆောင်းရာသီကာလမှာ “ IF” အကယ်၂ ဆိုတဲ့ကဗျာတပုဒ် မွေးဖွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ပထမက ကလေးပုံပြင်စာအုပ်ထဲမှာ ထည့်သွင်းခဲ့ပြီးထုတ်ဝေခဲ့ပါတယ်။

သူ့ကိုဝေဖန်သူတွေကတော့ ဒီအကယ်၂ဆိုတဲ့ကဗျာဟာ သူ့ဘဝရဲ့အားထုတ်မှုတွေထဲမှာ အကြီးကျယ်ဆုံးအရာတွေထဲက တခုဖြစ်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မစဉ်းစားခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာဘဲ အဲဒီလေးလုံးတိုက် သံပေါက်ကဗျာလေးဟာ ဘာသာပေါင်း (၂၇) ဘာသာထိ ဘာသာပြန်ခဲ့ကြ၊ ကျောင်းသားလူငယ်တိုင်း အာဂုံဆောင်ခဲ့ကြတဲ့အထိ ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ ဒီကဗျာလေးကို ရွတ်သီးရင်း စစ်ပွဲတွေကိုချီတက်သွားခဲ့ကြတဲ့သူတွေကလည်း အများအပြားပါပဲ။ ဒီလို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးနဲ့ လူမှုဘဝနေထိုင်

မှုသဘောထားလေးတွေကို ဖော်ပြနိုင်တာဟာ လူတိုင်းကို အင်မတန်စိတ်ခံစားမှု ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါတယ်။

၁၉၁၅ ခုနှစ်အရောက်မှာတော့ သူ့ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သလို ဥရောပမှာ စစ်ပွဲတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရပါပြီ။ သူ့သား ဂျွန်ဟာ အဲဒီအချိန်မှာတော့ (၁၇) နှစ်အရွယ်။ အုန်းခွံရောင်ဆံပင်၊ ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်၊ မုတ်ဆိတ်ရေးရေး၊ မျက်လုံးတွေအရောင်တောက်နေတဲ့ မြီးကောင်ပေါက်ဖြစ်နေပါပြီ။ အဖေလိုပါပဲ မျက်စိအားမကောင်းလို့ ဂျွန်တယောက်ဟာ မြေပြင်နဲ့ ရေတပ်ဖွဲ့တွေမှာ ဝင်ရောက်ခွင့်မရရှိပါဘူး။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဒုဗိုလ်အနေနဲ့ အိုင်းရစ်အစောင့်တပ်ဖွဲ့မှာ တာဝန်ကျပါတယ်။

မေလထဲအရောက်မှာတော့ ဗြိတိန်ဘက်မှာ အကျအဆုံးကြီးမားတဲ့သတင်းတွေကြောင့် အတော်ကလေးချောက်ခြားခဲ့ကြပါတယ်။ အင်အားတွေ တသုတ်ပြီးတ

သုတ် နိုင်ငံရပ်ခြားကို ထွက်ခွာကြရသလို ဂျွန်ရဲ့ပြည်ပစစ်ထွက်ခရီးဟာလည်း နီးလာခဲ့ပါတယ်။ မသွားချင်ရင်တော့ ဂျွန်အဖို့ ရှောင်လွှဲပြီးနေနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးအကြောင်းပြချက်တခုရှိပါတယ်။ သူ့အသက်က (၁၇) နှစ်ဆိုတော့ မိဘရဲ့သဘောတူညီမှုရမှ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာကို ထွက်ခွာခွင့်ရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ကစ်ပလင်ဟာ သူ့သားကို မတားခဲ့ပါဘူး။ စစ်ရဲ့အကျိုးဆက်၊ တရားမျှတမှု၊ တာဝန်သိသူတဦးရဲ့အလုပ်နဲ့ မိမိလုပ်ကိုင်နေတဲ့အလုပ်ရဲ့ အကျိုးဆက်ကို မိမိကိုယ်တိုင်တာဝန်ယူရမယ်ဆိုတဲ့အသိတရားတွေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဘဝတန်ဖိုးနဲ့ လူသားတွေရဲ့ တာဝန်သိစိတ်နဲ့ လက်တွေ့တာဝန်ယူအလုပ်လုပ်မှုသဘောတွေကို သူ့သားဂျွန်တယောက်ဟာ နားလည်သဘောပေါက်ထားပြီးသားဖြစ်ပြီလို့ ယုံကြည်ထားတဲ့အတွက်ပါ။

၁၉၁၅ ဩဂုတ်လ (၁၅) ရက် နေ့လည်ခင်းမှာတော့ သူ့အမေနဲ့နှမကို သံပုရာခွံစစ်ဦးထုပ်လေးကိုမြှောက်ရင်း စစ်မြေပြင်ကို ထွက်ခွာခဲ့ရပါတယ်။

အမေရေ
အဖေ့ကိုနှုတ်ဆက်သွားတယ်။ ကျနော်ရှေ့တန်းသွားပြီဆိုတာ အဖေ့ကိုပြောလိုက်ဦးဆိုတဲ့ အင်မတန်စမတ်ကျပြီး ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့နဲ့ မိခင်ကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်သွားတဲ့မြင်ကွင်းကို ကစ်ပလင်ဇနီး ကာရီယာဟာ ဘယ်တော့မှ မေ့လို့မရနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

တာဝန်ကျေတဲ့ နိုင်ငံသားတဦးအနေနဲ့ အိုင်ယာလန်ကို သင်္ဘောနဲ့ ထွက်ခွာချိန်မှာ ဖခင်ကစ်ပလင်ကတော့ စစ်သားစုဆောင်းရေးအတွက် လှုံ့ဆော်မှုတွေလုပ်ရင်း စစ်သတင်းတွေကို ရယူဖို့ ပြင်သစ်ကိုရောက်နေပါတယ်။

ဂျွန်ဟာ ကြီးကျယ်တဲ့အားကစားသမားတယောက်မဟုတ်ပေမယ့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ခိုးရိုးလေး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ သူဝါသနာပါရာကို သူစွမ်းနိုင်တဲ့ဝန်နဲ့ အကောင်းဆုံးထမ်းဆောင်နေတာကိုကြည့်ရတာဟာ အဖေတယောက်အနေနဲ့ ဂုဏ်ယူမိခြင်းလည်းဖြစ်ခဲ့ရတယ် ...။

မူသဘောထားလေးတွေကို ဖော်ပြနိုင်တာဟာ လူတိုင်းကို အင်မတန်စိတ်ခံစားမှု ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါတယ်။

၁၉၁၅ ခုနှစ်အရောက်မှာတော့ သူ့ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သလို ဥရောပမှာ စစ်ပွဲတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရပါပြီ။ သူ့သား ဂျွန်ဟာ အဲဒီအချိန်မှာတော့ (၁၇) နှစ်အရွယ်။ အုန်းခွံရောင်ဆံပင်၊ ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်၊ မုတ်ဆိတ်ရေးရေး၊ မျက်လုံးတွေအရောင်တောက်နေတဲ့ မြီးကောင်ပေါက်ဖြစ်နေပါပြီ။ အဖေလိုပါပဲ မျက်စိအားမကောင်းလို့ ဂျွန်တယောက်ဟာ မြေပြင်နဲ့ ရေတပ်ဖွဲ့တွေမှာ ဝင်ရောက်ခွင့်မရရှိပါဘူး။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဒုဗိုလ်အနေနဲ့ အိုင်းရစ်အစောင့်တပ်ဖွဲ့မှာ တာဝန်ကျပါတယ်။

မေလထဲအရောက်မှာတော့ ဗြိတိန်ဘက်မှာ အကျအဆုံးကြီးမားတဲ့သတင်းတွေကြောင့် အတော်ကလေးချောက်ခြားခဲ့ကြပါတယ်။ အင်အားတွေ တသုတ်ပြီးတ

တဖက်ကလည်း သားသတင်းကို တိတိကျကျပြောနိုင်တဲ့သူကိုလည်း ရှာမတွေ့နိုင်ပဲဖြစ်နေပါတယ်။

အချိန် (၂) နှစ်ကျော်ကြာ ၁၉၁၇ ခုနှစ်ကုန်ခါနီးမှာတော့ လုစ်ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာမှာ ဂျွန်တယောက် ကျဆုံးသွားတာကိုမြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့သူတယောက်ကို ရှာတွေ့ခဲ့ပါတော့တယ်။ သားငယ်ဂျွန်ရဲ့ရုပ်အလောင်းကို ဘယ်တော့မှမတွေ့နိုင်တော့တဲ့မိသားစုအနေနဲ့ သောကကိုဖြေဖျောက်မပေးနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ဖခင်ကစ်ပလင်ရဲ့နောက်ထပ် ကျန်ရှိနေခဲ့တဲ့ (၁၈) နှစ်တာကာလတလျှောက်လုံးမှာ အညတရ အာဇာနည်စစ်သည်တော်မျာ ဇာပနကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်တဦးအဖြစ်နဲ့ အမည်မသိကျဆုံးခဲ့ကျတဲ့ စစ်သည်တော်တွေကို ပြန်လည်မြှုတ်နှံခြင်း၊ ဂူဗိမ္ဗာန်ဆောက်လုပ်ကြခြင်း စတဲ့လုပ်ငန်းတွေမှာ နှစ်မြှုပ်ခဲ့ပါတယ်။

... သင်တို့ရဲ့အမည်သည် အဖဘုရားသခင်ထံတွင် ထာဝစဉ်ဥဒါန်းတွင်ရစ်ပါစေသော် ...ဆိုတဲ့

စစ်သင်္ချူပြီးတိုင်းမှာရှိတဲ့ အမည်မှတ်တမ်းမထိုးနိုင်တဲ့ အညတရစစ်သည်တော်တိုင်းရဲ့ဂူအထက် ကျောက်ပြားမျက်နှာပြင်ပေါ်က ကဗျည်းစာတမ်းကို ကစ်ပလင်ကိုယ်တိုင်ရေးသားခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

အညတရစစ်သည်တော်များ ဇာပနကျင်းပရေးကော်မရှင်ကိုယ်စား သူ့လိုသားပျောက်မိခင်ဖခင်တိုင်းအတွက် သူဟာ မရေမတွက်နိုင်တဲ့ နေရာပေါင်းအမြောက်အများကိုသွားခဲ့ရသလို ဈာပနပေါင်း အမြောက်အများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေကိုလုပ်နေစဉ်မှာဘဲ သူ့ရဲ့ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့သားရဲ့ ရှာပုံတော်ဖွင့်တဲ့ အလုပ်အပေါ် မျှော်လင့်ချက်က နည်းသ

ထက်နည်းလာသလို ခံစားလာရပါတယ်။

သူ့ဘဝရဲ့တန်ဖိုးအထားဆုံး သားရတနာတပါး စွန့်လွှတ်ပေးစပ်ခဲ့ရပါပြီ။ ဒါဟာ ဘာရည်ရွယ်ချက်အတွက်ပါလဲ။ အိပ်ပျက်ညတွေမှာ သစ်သားမျက်နှာကျက်ပေါ်က ကရစ် ... ကရစ်...ဆိုတဲ့ အိမ်မြောင်စုတ်ထိုးသံကြားတိုင်း အမှောင်ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေးထထိုင်ရင်း ဒီမေးခွန်းရှိအဖြေကိုရဖို့ကြိုးစားခဲ့ရတဲ့ ကစ်ပလင်တယောက်ပါ။

သူ့ဘဝတလျှောက်လုံးမှာ စကားလုံးတွေနဲ့ အသက်ရှင်ဖို့ကြိုးစားခဲ့ရတဲ့ လူသားသတဦးဟာ ကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရတဲ့ ဝေဒနာကိုဖြေဖြောက်ဖို့ ရှာမတွေ့သလို ပထမဆုံးအကြိမ် ခံစားလာရပါတယ်။

ပြင်သစ်ခရီးစဉ်တခုမှာ ကစ်ပလင်ဟာ သူ့ဆီကို ပြင်သစ်သူရဲကောင်း စစ်သည်တော်များဆုတံဆိပ်ကလေးကို ပါးပေးလိုက်တဲ့ ပြင်သစ်စစ်သားကလေး မောရစ်ဟာမိုနူးဆီကို လည်ပတ်ခဲ့ရင်း ကစ်ပလင်နဲ့ဟာမိုနူးတို့နှစ်ဦးဟာ မိတ်ဆွေဖြစ်

လာခဲ့ပါတယ်။

၁၉၂၉ ခုနှစ်ရဲ့ တနေ့မှာတော့ မောရစ်ဟာမိုနူးဟာ သူ့ဇနီး သားယောကျ်ားလေးမွေးကြောင်း၊ ကစ်ပလင်ကို ခေါင်းကိုင်ဖခင်တဦးလုပ်ပေးဖို့ဆိုတဲ့ စာတစောင်ရောက်လာပါတယ်။

အတော်လေးကြည့်နူးခဲ့ရပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလက်ခံပါကြောင်း ဟာမိုနူးကိုယ်ပိုင် ...သားသို့ဆိုတဲ့စာအုပ် ကော်ပီနဲ့ သူရဲကောင်းတံဆိပ်ကို အခုမွေးတဲ့ကလေးကိုပေးမှာဖြစ်ကြောင်းကိုရေးပြီး ကစ်ပလင်စာပြန်ခဲ့ပါတယ်။

စာကြည့်ခန်းတံခါးအပြင်ကို ငေးမျှော်ကြည့်နေရင်း ကစ်ပလင်တယောက်သားမွေးကာစ သူ့လက်ထဲမှာ မွေးကင်းစသားကလေးကို ပထမဆုံး ဝွေပိုက်လိုက်ရတဲ့ သူ့ရဲ့မျှော်ရွှင်ပီတိဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အတိတ်ကို ပြန်အောင့်မေ့လာပါတယ်။ အင်မတန်ဆန်းကျယ်စွာဘဲ ဘုရားသခင်ဟာ မာမိုနူးရဲ့ဘဝအစိတ်အပိုင်းကို ကစ်ပလင်အတွက်မျှဝေပေးလိုက်သလိုပါဘဲ။

နှစ်ကာလကြာရှည်ပျောက်ဆုံးနေတဲ့အဖြေအတွက် မျှော်လင့်ချက်တွေ ဘွားကနဲ ပေါ်လာသလိုပါဘဲ။

... ဒါပေါ့ကွ ... ဒါပေါ့။ ငါ့သားကလေးဂျွန် သူ့အသက်စတေးလိုက်ရတာဟာ အခုလို မမွေးသေးတဲ့ကလေးတွေအတွက်ပေါ့။

စိတ်ထဲဝင်လာတဲ့အတွေးနဲ့ အသိအမှတ်တွေထဲမှာ အင်မတန် ရဲရင့်ပြောင်မြောက်တဲ့သားလေးအပေါ် အလွမ်းစိတ်တွေကို ဘယ်အရာနဲ့မှ အစားထိုးလို့မရ၊ ညှိယူလို့မရနိုင်ခဲ့တဲ့ကစ်ပလင်တယောက် အခု ဟာ မိုနူးရဲ့သားကလေးနဲ့ကျမှ အဖြေရှာတွေ့ခဲ့ရပါတော့တယ်။

... အော်၊ ဒါဟာ ဘဝရဲ့အဓိပါယ်ပါလား။ ဒါဟာ ဘဝရဲ့သစ၂တရားပါလား ...။

... ငါ့သားရဲ့အမည်က ဂျွန်လို့ခေါ်ပါတယ် ဟာမိုနူးရေ။ ဒါကြောင့် မင်းသားလေးရဲ့အမည်ကို ယန်းလို့ပေးရင် ကောင်းမယ်။ အင်္ဂလိပ်လို ဂျွန်နဲ့ ပြင်သစ်လို ယန်းဆိုတဲ့အဓိပါယ်ဟာ အတူတူဖြစ်ပါတယ်။

ကစ်ပလင်ဆန္ဒရှိသလို အဖေ၊ အမေတိုင်းဟာ ကိုယ့်သားတယောက်ကို လူတော်လူကောင်းတယောက်ဖြစ်ဖို့ ဆန္ဒရှိကြ၊ မျှော်လင့်ချက်ထားကြတာ အမှန်ပါဘဲ၊ ဘယ်သူကမှ ပိုတယ်၊ သာတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကစ်ပလင်ရဲ့ ... ငါ့သားရေ ...။ အကယ်၂ဆိုတဲ့ လေးလုံးတိုက်သံပေါက်ကဗျာတွေဟာ ယန်းတို့လို ခေတ်တိုင်းခေတ်တိုင်းက ကလေးငယ်တွေ၊ လူငယ်တွေအတွက် လူတော်လူကောင်းတယောက်ဖြစ်ဖို့ ခွန်အားတွေဖြစ်ပါစေဦးမယ်။ မိဘတိုင်းအတွက် သားသမီးတွေအပေါ် မျှော်လင့်ချက်ဆန္ဒအမှန်တွေဖြစ်လို့လဲ ယနေ့တိုင် လူတိုင်းနှစ်သက်လက်ခံနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

Ref; “ You’ll Be a Man, My Son!” by Suzanne Chazin, February 1994, RD
သံဒိုင်းဖေ
၁၄ : ၁၀ နာရီ
၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၄) ရက်

John Morton
BINA Chairman,
1999-2000

It is wonderful to see the MOJO publish its 100th consecutive monthly issue, nearly 10 years

since we got our initial funding and put out the first copy, in September 1999. The MOJO has been an unflagging service in publishing and distributing for free the unique true stories of the daily life of ordinary citizens in Burma under the military dictatorship, as well as offering Burmese translations of the best stories from the international press, for Burmese along the Thai border and elsewhere who do not have easy access to the internet. All this was accomplished despite the difficulties and hardships of doing it without any legal protections for the staff or the newspaper in the host country. And this was especially challenging when the source of funding for the paper was uncertain and volatile, at best.

Another interesting aspect of the MOJO is how it has served, not only as an unusual newspaper offering rare glimpses into Burmese life in the early 21st Century, but as a training ground for young Burmese journalists of every ethnicity. Coming from inside Burma, with little or no access to education and media training, many young people have polished their audiovisual and journalistic skills while working on the MOJO team, and have gone on to paid positions in the press, radio, and even television, continuing to bring the tragic but inspiring story of modern Burma to the world. Others have used the research, writing, computer, and internet skills they developed on the border to serve as a foundation for building a new life in other countries. May they always remember how they got their start, in a tiny office on the Thai-Burma border!

During MOJO's first year, we managed to translate and publish some of the best of MOJO's "insider" stories of that year on the "Burma Net News" internet mailing list, under the rubric of "Window on Burma". Some of these can still be read on David Arnott's wonderful site, www.burmalibrary.org (go to the "reg.burma archive" link, then the "reg.burma search"). We are looking forward to when this translation service can begin again, perhaps in the coming year.

Congratulations to the Publisher and his intrepid Staff, and best wishes for a long life for MOJO in the Free Burma we all wish for.

* * * *

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၁၀၀) ပြည့်သို့

“

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် ထုတ်တာ အမှတ်စဉ် (၁၀၀) တောင်ရောက်ပြီ၊
သတင်းစာ၊ သတင်းစဉ်၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းမှာ ... လိုင်း ...ဆိုတာရှိတယ်လို့ ငယ်ကတည်းက လူကြီး သူမတွေပြောတဲ့စကားတွေ နားထဲမှာစွဲနေတယ်။
ဒီနေရာမှာ မိုး၏ကြိုးသတင်းစဉ်က ဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုဘက်က ရဲရဲတင်းတင်း ရပ်တည်ခဲ့တယ်။
စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆန့်ကျင်တယ်။
လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲဝင်သူတွေဘက်မှာ အခိုင်အမာ ကျောခင်းကပ်တယ်။
တိမ်မြုပ်နေတဲ့အသံတွေကို ဖော်ထုတ်ဖို့ အစဉ်တစိုက်ကြိုးစားခဲ့တယ်။
နောက်ပြီး အခက်အခဲတွေကြားက ဇွဲမလျှော့တမ်း အမှတ်စဉ်ရာပြည့်ထိ ထုတ်နိုင်တာဟာ မှတ်တိုင်တခုစိုက်ထူလိုက်တာဖြစ်တယ်။
ဒီအတွက် ဂုဏ်ပြုပါတယ် ...။
ရဲဘော်သံခဲ (ဥကပါဌ)
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး - မကဒတ (ကျောင်းသားတပ်မတော်)
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ (၁၅) ရက်။

“

မိုးကြိုးသတင်းစဉ်တောင် ရာပြည့်မိုးကြိုး တိုင်ခဲ့ပြီ။
သတင်းစဉ်ပါ ပြည်တွင်းပြည်ပသတင်းများ၊ ဆောင်းပါးများ၊ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းများ၊
ကြွေးကြော်သံများက ရာပြည့်၊ ထောင်ပြည့်စာရင်းဖြစ်လောက်ပြီ။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ်ရဲ့လုံလအားထုတ်မှုများက အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်နှင့်
မြန်မာနိုင်ငံရေးတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမှုများအတွက် သမိုင်းများကို ပြောပြနိုင်မည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ..
မောင်လွမ်း၏
၁၊ ၁၂၊ ၂၀၀၈

“

မင်းဆိုးကိုပစ်မယ့်မိုးကြိုး ... ဆထက်တပိုး အများအကျိုးသယ်ပိုးနိုင်ပါစေ ...။
မောင်မောင်ဦး
(မိုးကြိုးဝိုင်းတော်သားဟောင်း)

“

စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချေမှုန်ရေး၊ အမှန်တရား၊ တရားမျှတမှု၊ လူ့အခွင့်အရေး၊
ဒီမိုကရေစီရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးကိုဦးထိပ်ထားပြီး မှန်ကန်တဲ့ယုံကြည်ချက်နဲ့ ပြည်သူလူထုဘက်က
အတိအလင်းရပ်တည်ရတဲ့ သတင်းစာတစ်စောင်ဟာ
သမိုင်းမှာ ကျောက်သားစာမျက်နှာတခုအဖြစ် ထာဝရခိုင်တည်နေပေလိမ့်မယ်။
စိုးနေလင်း

“

လွတ်မြောက်နယ်မြေမှာ လွတ်လပ်စွာတင်ပြထုတ်ဝေခဲ့၊ ထုတ်ဝေနေဆဲ အဖိနှိပ်ခံလူထုဘက်က ဒီမိုကရေစီရေးစာစောင်တွေ
အများကြီးပေါ်ထွက်ခဲ့တယ်။ မိုးကြိုးသတင်းစဉ် တရာပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်တယ်။
ကျနော့်စာမူ ပထမဆုံးပုံနှိပ်ခံရတာ မိုးကြိုးဖြစ်တယ်။ မိုးကြိုးဟာ ကျနော့်ကလောင်ရဲ့မိခင်၊ ကျနော့်အိပ်မက်တွေရှင်သန်မွေးဖွားရာ
ကျနော့်ယုံကြည်ချက်တွေ ဖူးပွင့်ခွင့်ရခဲ့တဲ့ စာပေပန်းဥယျာဉ်ဖြစ်ပါတယ်။
ကျနော်က သူတို့ရှိရာအလည်ရောက်ရင် သူတို့ဆီမှာသွားနေတာ။ ဝေပုံကျထမင်းနဲ့ အသီးအရွက်ဟင်းလျာလေးတွေကို
ကျနော်ရောက်လာရင် သူတို့က သူတို့စားတဲ့စကေးထဲက ဖွဲ့ဖွဲ့ကျွေးနေကျ။
ငွေစအနည်းငယ်နဲ့ဖြယ်လှယ်ချင်တဲ့ တိုင်းတပါးကအလှူရှင်ဆိုသူတွေရဲ့ ခြေဖြစ်တယ်။ လက်ဖြစ်တယ်၊ ခေါင်းပါဖြစ်လိုတဲ့
အပေးအယူ အဆိပ်သင့်ကူညီမှုတွေကို မိုးကြိုးက ဆင်းရဲဒုက္ခတွေနဲ့ ရင်စီခံပြီးငြင်းပယ်။
တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တဲ့ကာလများ .. ရပ်လိုက်ရ၊ နားလိုက်ရ၊ ဆက်ပြီးထုတ်ဝေလိုက်နဲ့ ဂုဏ်သိကာရှိရှိလူထုဘက်က
လူထုအတွက်ရှင်သန်နေတဲ့ မိုးကြိုးသတင်းစဉ် စာစောင်ထုတ်ဝေနိုင်မှုတရာ ပြည့်ခဲ့ပါပေါ့လား ..
... ဒါဟာ ခံစားတတ်ရင် ရှင်သန်နေတဲ့တော်လှန်ရေးဖြစ်သလို၊ ဂန္ထဝင်မြောက်တဲ့ အနုပညာတရပ်လည်းဖြစ်တယ်။
လေးစားဂုဏ်ယူလျက်ပါ မိုးကြိုး...။
ကမာပုလဲ
ဒီဇင်ဘာလ ၁ရက်၊ ၂၀၀၈။

“

လွတ်မြောက်နယ်မြေမှာ လွတ်လပ်တဲ့အမြင်တွေရှင်သန်နိုင်ဖို့အတွက် မိုးကြိုးရှိခဲ့တယ်။
ကျမရဲ့ ပထမဆုံးနိုင်ငံရေးနဲ့ဆိုင်တဲ့ဆောင်းပါးကို မိုးကြိုးကနေပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။
မိုးကြိုးကိုလှေကားထစ်လို သဘောထားတက်လှမ်းခဲ့ရတဲ့အတွက်လည်း ဒီလှေခါး ခိုင်ခန့်တည်မြဲအောင်
အမြဲပဲ စိတ်ထဲမှာ လေးစားတန်ဖိုးထားပါတယ်။
ကျမလိုပဲ မိုးကြိုးအသိုက်အမြုံလေးမှာ ဘယ်လိုကြောင့်နားခဲ့ရပါစေ၊
မိုးကြိုးလှေကားထစ်လေးကို ဘယ်လိုကြောင့်ပဲ လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြပါစေ၊ ကျေးဇူးတရားကို
သိတတ်သောသူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။ ကျေးဇူးတရားသိတတ်သူများသာ မိုးကြိုးရဲ့သွေးသားတွေဖြစ်ပါစေလို့
ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်သော သတင်းအချက်အလက်စီရင်စီ၊ မိုးကြိုးအမှတ်စဉ် ထောင်သောင်းထိ
လှမ်းလျှောက်နိုင်ပါစေ။
ချစ်ခင်စွာဖြင့်
ခင်မင်းဇော် (၁၈ ဒီဇင်ဘာ ၂၀၀၈)

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၁၀၀) ပြည့်သို့ □

“

မင်းဆိုးကိုဖြိုခွင်းမယ့် မိုးကြိုး
အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားက ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရ
အကျဉ်းအကြပ်ကြားက ရုန်းကြွလာခဲ့ရ
ကြမ်းကြုတ်တဲ့စစ်အုပ်ချုပ်မှု လုံးဝဆိတ်သုဉ်းရေးအတွက်
ကလောင်လက်နက်နဲ့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေတဲ့
မိုးကြိုးသတင်းစဉ်
အခုဆိုရင် ..
အစောင် (၁၀၀) မြောက်ခဲ့ပြီ ... ။

စစ်အုပ်စုက နိုင်ငံသားတွေရဲ့ အသက်တွေကိုသာမက အဇ္ဈတစိတ်တွေကိုပါ အသေသတ်တယ်
မိုးကြိုးကတော့ ထက်ရှုတဲ့ဝရဇီနီလက်နက် ကလောင်လက်နဲ့ တကမ္ဘာလုံးကို အသိပေးသွားမယ့်အကြောင်း၊
အခက်အခဲတွေကြားထဲမှာ မဆုတ်မနစ်တဲ့ဇွဲနဲ့ နိုင်ငံအတွက်
တစိုက်မတ်မတ် ကြိုးစားနေခဲ့တဲ့မိုးကြိုး ... စိုက်လိုက်မတ်တပ် ဆက်ကြိုးစားနေမယ်လို့
စေတနာအရင်းခံနဲ့ ပြောကြားလိုက်ပါတယ် ... ။
မောင်ဖေသက်နီ

“

မိုးကြိုးဟာ ကန္တာရခရီးကြမ်းကိုလည်း ဖြတ်ခဲ့တယ်။ လှိုင်းကြီးလေထန်တဲ့နေ့ရက်တွေလည်း ကျော်ခဲ့တယ်။
ဒါပေမယ့် ခိုင်မြဲတဲ့စွဲ မယိုလဲတဲ့စိတ်နဲ့ ယုံကြည်ချက်ပန်းတိုင်ဆီ ဆက်လက်ချီတက်နေဆဲ။
ဒီစိတ်..၊ ဒီဇွဲနဲ့ ဒီအသံဟာ ဒီမိုကရေစီထွန်းကားမယ့် အနာဂတ်အမိမြန်မာပြည်မှာ လူထုအကျိုးသယံပိုးနိုင်တဲ့
လူသားအကျိုးပြုမီဒီယာတခုအဖြစ် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်မယ့် စွမ်းအားတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။
မိုးကြိုး အစောင် ၁၀၀ ပြည့်မှသည် စောင်ရေ သန်းထောင်ပေါင်းများစွာ ဖြန့်ချိနိုင်တဲ့ နေ့ရက်တွေအထိ
အခွန်ရှည် တည်တဲ့နိုင်ပါစေ..။
အေးအေးမွန် (ဒီဗီတီ)
မိုးကြိုးအဖွဲ့ဝင်ဟောင်း

“

ပြည်သူ့အသံတွေကို ဖော်ထုတ်ဖို့အတွက်
ခေတ်သမိုင်းနဲ့တော်လှန်ရေးရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ မိုးကြိုးသတင်းစာဟာ
လှိုင်းဒဏ်လေဒဏ် အခက်အခဲကြမ်းမျိုးစုံကြားကနေ အစောင် ၁၀၀ ပြည့်တဲ့အထိ ကြိုးစားပြီးချီတက်လာနိုင်တဲ့အတွက်
ဂုဏ်ယူပါတယ်။
မိုးကြိုးသတင်းစာ အခွန်ရှည်ပါစေ
သံလုံး

“

အကြပ်အတည်းပေါင်းစုံကြားက
အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေရဲ့အသံကို
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် ပဲ့တင်သယ်ဆောင်ခဲ့တာ အခုဆို အမှတ်စဉ် (၁၀၀) မြောက်ခဲ့ပြီ ...။
အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူတွေရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် တည်တံ့ပါစေ ..။
စောထူး
(မိုးကြိုးသတင်းစဉ် ဝိုင်းတော်သား)

“

ဘီနာဟာ ကျနော်အတွက် ဘဝတကပါသိုလ်ဆိုရင် ...
မိုးကြိုးဟာ ကျနော်ရဲ့ ကျောင်းစာအုပ်ပေါ့။
တကယ့်တကသိုလ်မှာ ကျနော် (၄) နှစ်နဲ့ ဘွဲ့ရခဲ့ဖူးတယ်။
ဘဝတကသိုလ်မှာ (၄) နှစ်နဲ့ ဘွဲ့မရခဲ့ဘူး။ အခုတော့ သူ့ခရီး (၁၀၀) တိုင်ခဲ့ပြီ။
မိုးကြိုးသင်ရိုးမာတိကာတောင် ကျနော်ကုန်အောင် မဖတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။
နေသွင်
(၂၀၀၅-၂၀၀၇ ခုနှစ်အထိ မိုးကြိုးတာဝန်ခံအယ်ဒီတာအဖြစ် တာဝန်ယူဖူးပါသည်)

“

ကတိ (သို့မဟုတ်) ဆုပန်ခြင်း ...
ချစ်သော အမိမြေအတွက် ချစ်သော မိုးကြိုးသတင်းမိသားစုအတွက်
ဘယ်သောအခါမှ ..
မီးဝေး ...ချိပ် မဖြစ်စေရပါ ...။
ခွာညို
ဇန်နဝါရီ (၁၀) ၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်

ရာပြည့် □ မှတ်တိုင်

ကမာပုလဲ

ဘဝမှာ
ယုံကြည်ရာကို
ခက်ခက်ခဲခဲ တင်ဆက်ရတာလည်း
(ကိုချောနွယ် ပြောသလို)
လူကြိုက်နည်းခဲ့တယ် ..မေမေ။

ဥယျာဉ်မျိုးစစ်စစ် ဖြစ်မဖြစ်ဆိုတာထက်
ကျနော်ဝန်းကျင်မှာ
ပန်းကလေးတွေ
ဝေဝဆာဆာ ဖူးပွင့်စေချင်တာပါ။

ဝေဒနာလည်းပါမယ်
မတရားမှုတွေကိုလည်း ဖော်ထုတ်မယ်
လွတ်မြောက်ရာလမ်းရဲ့
တိုက်ပွဲအခင်းအကျင်းကိုလည်း လှလှပပဖွဲ့နဲ့မယ်
အစာအိမ်နဲ့ နေရာအိမ်ရဲ့ စိတ်ကောက်တာလည်း
ကျနော်ခံမယ် ..မေမေ။

ကျနော်အိပ်မက်ဟာ
အသေမဟုတ်ဘူး
စိတ်ကူးယဉ်သက်သက်မဟုတ်ဘူး
လက်တွေ့ကျကျ ရှင်သန်နေတာ..။
ရထားလေးတစင်းလို
ကူးတို့လှေကလေး တစင်းလို
ခုဆို ..
ဒုက္ခတွေအတိပြီးတဲ့ လောကဓံမုန်တိုင်းထဲ
မှတ်တိုင်တရာပြည့်ခဲ့ပြီ ...။ ။

(ရာပြည့် .. မိုးကြိုးသတင်းစဉ်သို့.)

ချစ်ခင်ရပါသည့် မိတ်ဆွေညီအကိုမောင်နှမများခင်ဗျား □

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၁၀၀) ပြည့်မြောက်
တွင် လိုအပ်သည့် အကူအညီ အကြံဉာဏ်များအား
ဝိုင်းဝန်းကူညီပံ့ပိုးပေးသည့် ရဲဘော်ရဲဘက် မိတ်ဆွေ
ညီအကိုမောင်နှမများအား ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်မာနိုင်ငံ
လွတ် လပ်သည့် သတင်းအေဂျင်စီ (မိုးကြိုးသတင်း
စဉ်) မှ အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်း
တင်အပ်ပါသည် □။

ဆယ်နှစ်ခရီး □ရာပြည့်မှတ်တိုင် ဒာထိမ်းဒာမှတ်

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက သားရဲတိရစ္ဆာန်တွေပေါ်တဲ့တောအုပ်ကြီးတခုမှာ သစ်ပင်တပင်ရှိနေသတဲ့။ အဲဒီသစ်ပင်ဟာ အရိပ်ကောင်းတဲ့အပင်လည်းမဟုတ်၊ မကြိုက်တတ်သူတွေအတွက် စားလို့လည်း အရသာသိပ်မရှိ၊ အလှအပကို မြတ်နိုးတွယ်တာသူတွေအတွက်လည်း အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်၊ တော်ဝင်ပန်းတွေလည်း မပွင့်နိုင်တဲ့ ရိုးတံပြိုင်းပြိုင်း၊ အရွက်ပါးသေးသေးလေးတွေသာပိုင်ဆိုင်ပြီး ဆူးတွေတင်းကြမ်းထပ်အောင်ရှိနေတဲ့ ကနာပြုဆန်တဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင်ဖြစ်နေပါသတဲ့။

သူ့ရဲ့သူများနဲ့မတူ ထူးခြားတဲ့ဂုဏ်အင်္ဂါတရပ်က ရာသီမရွေး၊ ရေမရွေးမှာ သူ့ရှိသမျှ ရိုးတံကျကျ လေးကြားက သစ်ရွက်ပေါက်စလေးတွေကို အမြဲစိမ်းလန်းလတ်ဆတ်နေအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ပေးထားနိုင်တာပါပဲ။ ဘယ်လောက်ပြင်းထန်တဲ့မှန်တိုင်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကြုံကြုံခံရပ်တည်ပေးနိုင်စွမ်းတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ပဲ့ပြားပင်လို လေယူရာတိမ်း၊ ယိမ်းနေတာလည်းမဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ သူ့ရဲ့ရပ်တည်နိုင်မှု စွမ်းပကားဟာ ခိုင်လည်းမာ၊ သန်လည်းသန်စွမ်း၊ ကြံ့လည်းကြံ့ခိုင်တဲ့ သူ့အဖြစ်ပျဉ်းတွေက ဟိုးကမာပြီအတွင်းပိုင်းက မြေဆီမြေနစ်တွေကို စုပ်ယူ၊ ကျောက်ဆောင်ကမ်းပါးတွေကို တွယ်ကပ်ထားနိုင်စွမ်းပါသတဲ့။

အဲဒီအရိပ်မကောင်းလှတဲ့သစ်ပင်မှာ ငှက်တေလေးတွေ လာလာနားတတ်ကြသတဲ့။ အရိပ်မကောင်းမှန်းသိသိကြီးနဲ့ ဘာလို့နားသလဲဆိုရင် အရိပ်ကောင်းတဲ့အပင်မှန်သမျှ နားစရာကိုင်းလွတ်မရှိတော့လောက်အောင် ရွှေ့ပြောင်းငှက်ငယ်တွေ၊ ငှက်ကြီးတွေ၊ အသားစားကျူးတဲ့၊ ဇာတ်တူသားစားတဲ့ငှက်တွေက အခိုင်အမာ နေရာယူထားပြီးဖြစ်နေလို့ပါပဲတဲ့။

ဘယ်လိုပဲသူတို့က အဲဒီအရိပ်ကောင်းကို မှီခိုချင်ပေမယ့်လို့ နေရာကမရှိ၊ နေရာက ရှာဖွေပုံစံနေစဉ်မှာ ကုန်းခမ်းဆုတ်ယုတ်လာတဲ့ အားအင်တွေကြောင့် သားစားငှက်တွေရဲ့ အလွယ်တကူဖမ်းယူ စားသောက်ခံရမယ့်ရန်ကို ကြောက်ရတာကတစ်ကြောင်း၊ အားအင်ချိနဲ့နေမှုအတွက် အနားယူဖို့နဲ့ အာဟာရဖြည့်တင်းပို့လိုအပ်နေတာကတစ်ကြောင်းကြောင့် အကောင်းဆုံးမဟုတ်ပေမယ့် နေလို့ဖြစ်တဲ့ အဲဒီဆူးနဲ့သစ်ပင်လေးပေါ်မှာ လာရောက်နားခိုခဲ့ကြသတဲ့။

သူတို့ဟာ ဆူးတွေကြားမှာပဲ ခြေကုပ်ရှာခဲ့ကြရတယ်။ သူတို့ဆာတဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်ရဲ့အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးအတွက် အရသာသိပ်မရှိလှသည့်တိုင်အောင် အဆိပ်အတောက်ကင်းတဲ့ အဲဒီသစ်ပင်က အရွက်လေးတွေကိုပဲ ကြိတ်မှိတ်မျိုချ အားဖြည့်လျှက်အသက်ရှင်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီလိုစားရင်း တချို့က သူတို့ခြေထောက်ကိုထိမိတဲ့ဆူးချက်တွေကြောင့် သစ်ပင်ကိုကျိန်ဆဲကြလေရဲ့။ တချို့ကတော့ အလွန်သတိထားပြီး ဖွဖွလေးခြေကုပ်ရှာတော့ သူတို့ကို ဆူးညှိသက်သာသလို သစ်ပင်ကြီးခင်များလည်း ခဏခဏ ခြေကုပ်ခံနေရတဲ့ဒဏ်ရာတွေကို လျော့နည်းစေလို့ တပြန်တလှည့်ကျေးဇူးတွေတင်နေပါတဲ့။

တချို့ကတော့ မိုးရွာတဲ့အခါ ဒိုလှုံစရာအရွက်ဖားဖားတွေ ရှိမနေရကောင်းလားရယ်လို့ ညည်းညူရေရွတ်နေကြပြီး တချို့ကတော့ လေကွယ်ရာအရပ်ကိုရှာဖွေပြီးငြိမ်ကုပ်လို့ ရာသီဒဏ်ကို သစ်ပင်ကြီးနဲ့အတူ သည်းခံနေခဲ့ကြတယ်။

ရာသီကောင်းလို့ မိုးကောင်းကင်ကြီးမှာ တိမ်ကင်းစင်သွားတဲ့အခါ ငှက်လေးတွေဟာ ရေကြည်ရာ၊ မြက်နုရာရှာဖွေရင်း အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို အသီးသီးထွက်ခွာသွားခဲ့ကြတယ်။ အဟောင်းတွေထွက်သွားပေမယ့်လည်း အသစ်တွေကရောက်ရောက်လာမြဲမို့၊ သစ်ပင်ကြီးခင်များမှာတော့ ခြေသည်းကုပ်ရာဗရပြုကို ခံယူနေရဆဲ။ သစ်ရွက်တွေကိုလည်း ဆိတ်ဖွအစားခံနေရဆဲ၊ သစ်ပင်အောက်မှာလည်း မစင်ပုံကိုမြင်နေရဆဲ၊ မစင်နဲ့ကို ရှူရှိုက်နေရဆဲ။ တချို့ကတော့ ပြောသွားခဲ့တယ်။ ငါတို့စွန့်ပစ်သွားတဲ့ မစင်တွေက အဆီအနှစ်တွေကိုစုပ်ယူနိုင်လို့သာ ဒီသစ်ပင်ကြီး ဒီလောက်ခံနိုင်ရည်အားတွေကောင်းနေတာပေါ့တဲ့။

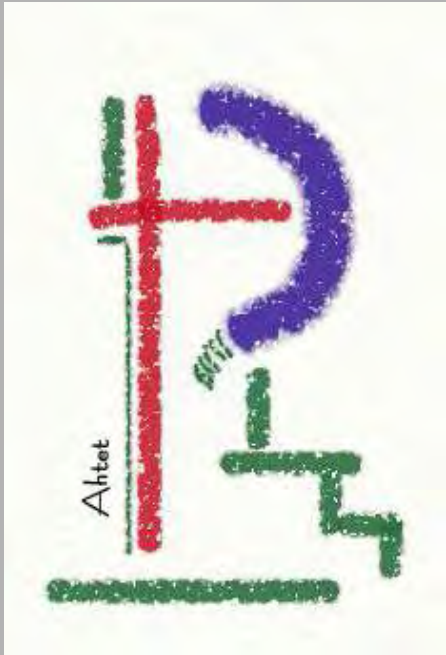
သစ်ပင်ကြီးကို သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေတွေက တနေ့တော့ မေးလာပါတယ်။ မင်းတော်တော်ခံနိုင်ရည်အားကောင်းတဲ့ကောင်စားပဲ။ ဘယ်လိုစွမ်းအားတွေနဲ့များ မင်းဒီလိုမျိုးခံနိုင်ရည်ရှိနေရတာလဲတဲ့။

ဒီတော့ သစ်ပင်ကြီးကဖြေပါတယ်။

ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မောင်းထုတ်လိုက်လို့ သူတို့မှာ နေစရာအသစ်တခုမတွေ့ခဲ့ကြရင် သူတို့အားလုံး သေကုန်တော့မှာပေါ့။ ကမဏ္ဍကြီးလှပဖို့ ငှက်ပေါင်းစုံလိုအပ်ပါတယ်။ ငါ့ကို ခုန်ကန်ပြီးမှ ကန်ထွက်သွား သွား၊ ငြင်ငြင်သာသာပဲ ပျံတက်သွားသွား သူတို့အသက်ဆက်ရှင်ဖို့ ငါတစ်ခုခုလုပ်ပေးလိုက်ရတယ်ဆိုရင် ငါကျေနပ်နိုင်ပါတယ်။ ငါမသေမချင်းပေါ့တဲ့။

“တချို့ကတော့ မိုးရွာတဲ့အခါ
ဒိုလှုံစရာ အရွက်ဖားဖားတွေ ရှိမနေရ
ကောင်းလားရယ်လို့
ညည်းညူရေရွတ်နေကြပြီး
တချို့ကတော့ လေကွယ်ရာအရပ်ကို
ရှာဖွေပြီးငြိမ်ကုပ်လို့
ရာသီဒဏ်ကို
သစ်ပင်ကြီးနဲ့အတူ သည်းခံနေခဲ့ကြတယ်။”

ဒီအရိပ်မှာ ကျနော်တို့ဒိုလှုံခဲ့ကြ ..
ဒီအရိပ်မှာ ကျနော်တို့ပျော်ရွှင်ရယ်မောခဲ့ကြ ..
ဘယ်လောက်များ လုံခြုံခဲ့လိုက်ပါသလဲ ..
ဘယ်လောက်များပျော်ရွှင်လိုက်ကြပါသလဲ ..

နောက်တော့လည်း
တယောက်ပြီးတယောက်
အရွယ်ရောက်လာတဲ့ ငှက်များလို
တောင်ပံကိုဖြန့်
ကမဏ္ဍအနှံ့အပြား
သူငယ်ချင်းတို့ရေ
ပြန်စဉ်းစားရင်

ကျနော်တို့ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့အတိတ်ဟာ
ကျနော်တို့ဒိုလှုံခဲ့တဲ့အရိပ်ဟာ
လွမ်းတတ်သူတွေအတွက် လွမ်းစရာပါ။
မလွမ်းတတ်သူတွေအတွက်လည်း
လွမ်းစရာပါဗျာ ..။

ကျနော်ကတော့
ကျနော်ဖြတ်သန်းခဲ့ရာ
ကတိပလီရွာလေးအကြောင်း
တမ်းတမ်းတတပြောချင်နေတုန်းပါ။
(ကတိပလီရွာလေးဆိုတာက
ကတ်ဘီဘန်းဆိုတဲ့ထိုင်းရွာလေးကို
ကျနော်ဘာသာနာမည်ပေးထားတာပါ။)

အဲဒီတုန်းက
ညီအကိုမောင်နှတွေလို
တအိပ်ယာတည်းအတူတူအိပ်
တယောက်တလှည့်ချက်တဲ့ထမင်းကိုစား
ဆားငန်တာဟာ အစားခံဖို့ပဲလို့ သဘောပိုက်ခဲ့။

ဟိုးအနောက်ဖက်တောင်တန်းတွေဆီ
တဖြည်းဖြည်းဆင်းသွားတဲ့
နေလုံးကြီးကိုကြည့်ရင်း
စိုက်ခင်းရေလောင်းခဲ့ကြတာဟာလည်း
အမှတ်ရစရာ။

နအဖဝန်ကြီးတယောက်ပြီးတယောက်ပြောင်းသလို
ကျနော်တို့စိုက်ခင်းလေးမှာလည်း
စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီး တပါးပြီးတပါးပြောင်းခဲ့
ဖရဲတခင်းပြီးတော့
ပန်းတခင်း
ပန်းအက်စံစတာ၊ ပန်းသစ်
ပန်းတခင်းပြီးတော့
စပါးတခင်း
အဲ့ဒီတုန်းက စိုက်ပျိုးရေးဝန်ကြီးကတော့
အောင်ဘညိုနဲ့ မောင်ဝင်းပေါ့။

ည ညဆို
ကျောရိုးဟေ့ဆိုတာနဲ့
လူစုံတက်စုံ ကွန်ပျူတာခန်းမှာဆုံကြပြန်တယ်။
ဒါကလည်း တို့ချင်းသိတဲ့ဘာသာစကား
ဘယ်သူ့မှလျှောက်မပွားကြကြေးပေါ့။

တောင်တွေကို တောင်မြို့လဲသွားစေနိုင်တဲ့
တောင်မြို့လက်သီးအကြောင်းကိုရော
ခင်ဗျားတို့ အမှတ်မရမိကြဘူးလား။
ခုနေများ
တောင်မြို့လက်သီးပြင်းပြင်း
ဘယ်သူမြည်းမလဲဟေ့မေးရင်
အားလုံးက ဝမ်းသားအားရ
လက်ညှိုးထောင်မှာမလွဲ။

ကတိပလီရွာလေးမှသည် ထုံထောင်း
ထုံထောင်းမှသည် ဒုက္ခသည်စခန်း
ဒုက္ခသည်စခန်းမှသည် အမေရိကား
ဘဝရထားက
ဘူတာစဉ်တခုပြီးတခု ခုတ်မောင်းသွား
ဖြတ်ကျော်လွန်မြောက်ခဲ့တဲ့အချိန်တွေ
ပြန်ငဲ့ကြည့်တော့
အရိပ်နဲ့ မီးခိုးငွေ့သာ
ဒါပေမယ့်
ကတိပလီရွာလေးကို
ကျနေ့၌စိတ်မှာ
မှတ်မှတ်ထင်ထင်
မွေးရပ်ဇာတိလိုခင်မင်နေမိတယ်။

သူငယ်ချင်းတို့ရေ...
တရွက်ပြီးတရွက် အညွန့်အညွှာငဲ့ထွက်လာတဲ့
သစ်ပင်က သစ်ရွက်များလို
နွေမိုးဆောင်း ရာသီသုံးပါးမှတ်ကျောက်မှာ
မိုးကြိုးသတင်းစဉ်ဟာ
စောင်ရေ (၁၀၀) တိုင်ခဲ့ပြီ။
ရာပြည့်မှသည် ထောင်ပြည့်
ထောင်ပြည့်မှသည် သောင်းပြည့် သန်းပြည့်
မိုးကြိုးအခွန်ရှည်ပါစေ။

ခင်ရင်မောင်
ဒီဇင်ဘာ (၂၁)၊ ၂၀၀၈။

ဆယ်နှစ်ခရီး ဩရာပြည့်မှတ်တိုင် အထိမ်းအမှတ်

လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်တွေက တွေ့ဆုံမိတ်ဆက် ကျတဲ့အခါတိုင်း ...မိုးကြိုးထွက်နေသေးလားလို့. ... မေးကြပါတယ်။ အခု မိုးကြိုးစောင်ရေ (၁၀၀) ပြည့်သွားပါပြီ။ အဲဒီထဲမှာ ကိုယ်ပါဝင်ခဲ့တဲ့အပိုင်းကို ပြန်တွက်ကြည့်လိုက်ရင် လပေါင်း ဒါဇင်တချို့ရပါတယ်။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မပြောပလောက်ပါ။

ဒါပေမယ့် ပဲဟင်းနဲ့ ငါးပိရည်ကို လက်ရည်တပြင်တည်းစားခဲ့တဲ့နေ့တွေ။ သွားတိုက်ဆေးမရှိတဲ့ မနက်တွေ။ သက်မွန်မြင့်ကို အတူတူကြိုက်ခဲ့တဲ့ ညတွေ။ စသဖြင့် ပြန်အမှတ်ရစရာတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်ထမင်းချက်တဲ့အလှည့်မှာ ဟင်းချက်စားစရာမရှိလို့ ခြံစည်းရိုးသရက်ပင်က အသီးတွေ တပင်လုံးပြောင်အောင် တဖြုတ်ဖြုတ်ခူးခဲ့တာလည်း သတိရမိပါတယ်။

-- ။ --

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊

သတင်းစာသင်တန်းတခုမှာ (၈) လလောက် သွားတက်ပြီး မိုးကြိုးသတင်းစာတိုက်ဆီပြန်ရောက်လာတော့ သင်တန်းမှာကတည်းက ... ငါ ပြန်သွားရင် ... လို့ အားခဲလာတဲ့အတိုင်း အယ်ဒီတာချုပ်ကို ပြောစရာရှိတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါသည်။ အဲဒီတုန်းက တော်ရုံသတပီတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျနော်ရှင်းပြပါမယ်။

မိုးကြိုးတိုက်မှာ အသက် (၂၀ -၃၀) တန်း။ လူငယ် (၃၀) နီးပါးလောက်ရှိပါတယ်။ မိန်းကလေးတယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ကျနော်သိသလောက် သံမဏိစည်းမျဉ်း နှစ်ခုရှိပါတယ်။

(၁) အချင်းချင်း ရန်မဖြစ်ရ။

(၂) ပြဿနာတခုဖြစ်လာရင် တာဝန်ပိုရှိတဲ့လူကပြောတာကို အားလုံးလက်ခံ။ (နည်းလမ်းမကျဘူးထင်ရင် နောက်ရှင်း) စစ်အုပ်ချုပ်ရေးပုံစံပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကျနော်တို့အယ်ဒီတာချုပ်ဟာ ကျနော်တို့ရဲ့အခေါင်အချုပ် တပ်မှူးကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အယ်ဒီတာချုပ်ရှိနေရင် သတင်းစာတိုက်တခုလုံး အပ်ကျသံတောင်မကြားရပါဘူး။ စကားသွားစဖို့ နေနေသာသာ။ စက်ကွင်းကနေ ရှောင်ကြပါတယ်။

တယောက်ချင်းဆွေးနွေးကြတော့ ကျနော်ပြောတာကို ကျနော်တို့အယ်ဒီတာချုပ်က ဂရုတစိုက်နားထောင်ပေးပါတယ်။

မိုးကြိုးသတင်းစာမရှိလည်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွာ ...

-- ။ --

ကက်ပိဘန်းရွာမှာ မိုးကြိုးတိုက်ရှိနေတုန်းက (မိုးကြိုးရုံးထက် မိုးကြိုးတိုက်လို့ခေါ်ရတာ ပိုအားရှိပါတယ်။) လူ (၃၀) နီးနီးရှိနေတာကြောင့် ညအိပ်တဲ့အခါ ကျောတခင်းစာတနေရာပဲ အတိအကျနေရာရပါတယ်။ နေ့ဘက်မှာ သတ်သတ်မှတ်မှတ် နေစရာမရှိပါဘူး။ ကွန်ပျူတာက (၅) လုံးလောက်ပဲရှိတဲ့အတွက် အလုပ်မရှိရင် ယောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ကျနော်တို့အယ်ဒီတာချုပ်ကတော့ အပေါ်ထပ်နဲ့အောက်ထပ်ဆက်ထားတဲ့ လှေခါးခြေရင်း (လှေခါးအောက်) မှာ နေပါတယ်။ အဲဒီမှာပဲ အင်္ဂတေပေါ်အိပ်ယာခင်းပြီး အိပ်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ အလုပ်စားပွဲ။ စာအုပ်စင်နဲ့ ပက်လက်ကုလားထိုင်တလုံး ချထားပါတယ်။ ဘယ်သူ ဘာလုပ်နေလဲဆိုတာ တချက်လှမ်း .. ချက် ... (check) လိုက်ရင်

မြင်ရပါတယ်။ လုပ်စရာ အလုပ်မရှိလို့ စာဖတ်နေရင် ဘာမှမပြောပေမယ့် နေ့ခင်းကြောင်တောင်အိပ်နေတာတွေ့ရင်တော့ မသက်သာပါဘူး။ တယောက်ယောက်က အပြစ်လုပ်ရင်လည်း တရုံးလုံး နေစရာမရှိတော့ပါဘူး။

နိုင်ငံရေးပဲလုပ်ချင်တယ် ...

.... သုတေသနလုပ်ရတာရော စိတ်

ဝင်စားလား ...

... ဟုတ်ကဲ့ ...

ရေစိုနေတဲ့စာအုပ်တွေကို နေပူလှမ်းရင်း၊ စာအုပ်စာရင်းပြုစု၊ သမိုင်းဝင်မှတ်

ဒီလိုနဲ့ မိုးကြိုးသတင်းစာမှာ အယ်

ဒီတာအဖြစ်တာဝန်ယူပြီး ကာတွန်းတောင်း

တာတွေ၊ စာမူစုတာတွေ၊ လုပ်ရပါတယ်။

သိပ်ကြီးကျယ်ပြီးလို့ မအောက်မေ့ပါနဲ့။

အရင်ကလူတွေ ဖောက်ပြီးသားလမ်းပေါ်

မှာ အလိုက်သင့်လိုက်ရုံပါပဲ။ တခါမှာတော့

“ အောင်မြင်တဲ့အသီးအနှံတွေ၊မအောင်မြင်တဲ့အသီးတွေ၊စိုက်ပျိုးချိန်ကိုမှီတဲ့လူ၊

ရိတ်သိမ်းချိန်ကိုမှီတဲ့လူ၊မြေသိမ်းခံရတဲ့အခါခံရ။ဆူနာမီလိုသဘာဝဘေး၊

မြေဆီလိုသွားတဲ့အခါ၊ပိုးသတ်ဆေးပိုသွားတဲ့အခါ၊ ဇရက်တအုပ်၊ငှက်အုပ်ကျသွားတဲ့အခါ

စသည်...စသည်ဖြင့်...

သေချာတာကအဲဒီယာထဲမှာဆယ့်နှစ်ရာသီစိုက်ပျိုးနေသူတွေနဲ့ဥတုသုံးလီ

သီးနေ၊ပွင့်နေတာပါပဲ ...။

အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာတော့ အားလုံး တန်းတူရည်တူပါပဲ။ အခြေအနေ အချိန်အခါအရ ဒါပဲအကောင်းဆုံးလို့ ခုနေခါပြန်တွေးမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သတင်းစာကို ကျနော်တာဝန်ယူလုပ်ပေးနေတဲ့ အချိန်မှာ ထမင်းချက်တာ၊ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်တာ၊ တောထဲ မြစ်ချိုး၊ မှိုဂြု၊ ငါးရှာအလုပ်တွေမှာ ကျနော်ကို ဘယ်သူမှ မကပ်တွက်ကြပါဘူး။ ညှာကြပါတယ်။ သူများနဲ့မတူချင်သူတွေ။ ခေါင်းတလုံးသာချင်သူတွေကို အခြေအနေကငြင်းဆန်ခဲ့တဲ့ သာဓကတွေလည်းရှိပါတယ်။ တခါတလေ အယ်ဒီတာချုပ်ဆီက အရိပ်အမြွက်စကားတခွန်းကို ကြားရပါတယ်။

... သူများထက် မထူးစေနဲ့. ...

-- ။ --

... ကျောင်းဆက်တက်ချင်လား ...

...ကျနော်မတက်ချင်ဘူး။ ကျနော်

တမ်းမှတ်ရာ။ ဓာတ်ပုံတွေကို စာရင်းပြုစုတာတွေလုပ်ရပါတယ်။ သတင်းစာနဲ့ပတ်သက်လို့ ပထမဆုံးအတွေ့အကြုံလို့ပြောရမှာက နိုင်ငံတကာသတင်းအတွက် ဓာတ်ပုံရှာပေးတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတကာသတင်းအယ်ဒီတာက ဦးဗလဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တော့အယ်ဒီတာဦးခင်လွန်းရဲ့ ကျန်းမာရေးအရ သတင်းစာကို ကျနော်လုပ်ရပါတယ်။ အောင်ထက်က စာမျက်နှာအပြင် အဆင်တွေကို စမ်းတဝါးဝါးလုပ်နေတဲ့အချိန်ပါပဲ။ ကျနော်တို့ ပထမဆုံးထုတ်တဲ့ သတင်းစာကို ပရင့်အောက်ပြီး အယ်ဒီတာချုပ်ကိုပြတော့ ... အေး ... မင်းတို့သတင်းစာလုပ်တတ်သွားပြီ ...လို့ပြောပါတယ်။

နောက် တနှစ်၊ နှစ်နှစ်လောက်ကြာတော့မှ အဲဒီတုန်းက ကျနော်တို့လုပ်ခဲ့တဲ့ သတင်းစာဟာ အတော်ချာမှန်း ကိုယ်တိုင်သိသွားပါတယ်။

-- ။ --

စာမူတောင်းတဲ့အီးမေးလ်မှာ အလုပ်သဘောထက်ပိုသွားတဲ့အတွက် အယ်ဒီတာချုပ်က အကြီးအကျယ်စိတ်ဆိုးပြီး ဆူပူကြိမ်းမောင်းပါတယ်။ အကြီးအကျယ်စိတ်ဓာတ်ကျ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ့်ကြည်စိတ်တွေကစင့်ကလျားဖြစ်သွားတဲ့အချိန်ပါပဲ။ ဝမ်းနည်းစိတ်ရယ်၊ အိမ်လွမ်းစိတ်ရယ် ရောပြီး၊ ငိုရတာ အတော်အရသာရှိပါတယ်။ တအောင့်လောက်အကြာမှာ ကျနော်အယ်ဒီတာချုပ်က လှေခါးရင်းကနေ ကျနော်နာမည်ကို အော်ခေါ်နေပါတယ်။ (အဲဒီတုန်းက ဦးဗလခရီးထွက်သွားတုန်း လွဲပေးခဲ့တဲ့အပေါ်ထက်က တလုံးတည်းသောကုတင်နေရာမှာ ကျနော်နေပါတယ်။)

ကျနော်ဆင်းလာတဲ့အချိန်မှာ ... ဒီလအယ်ဒီတာ့အာဘော် ... ဘာအကြောင်းရေးရင်ကောင်းမလဲ ...

....

အဲဒီလ အယ်ဒီတာ့အာဘော်မှာ

ကျနော်ပြောတာတွေပါလာပါတယ်။

-- ။ --

မမေ့နိုင်ဆုံးတွေထဲမှာ မအောင်မြင်တဲ့စိုက်ပျိုးခင်းတွေလည်း ထိပ်ဆုံးက ပါနေပါတယ်။ မြေစိုင်မြေခဲတွေကို ဝါးရင်းဒုတ်တွေနဲ့ ချေရမယ်ဆိုတဲ့အကြံအစည်ကို ဘယ်သူက စလိုက်လဲမသိပါ။ ကျနော်တို့အားလုံး ဝါးရင်းဒုတ်တွေထမ်းပြီး မနက် ... မနက်ဆို စိုက်ခင်းဆီချီတက်ရပါတယ်။ မြေရိုင်းတုံးတွေကို စိုက်ပျိုးမြေဖြစ်အောင် ထုချေရပါတယ်။ နောက်တော့ စိုက်ခင်းထဲမှာ ကိုက်လန်တွေ၊ ဂေါ်ဖီတွေစိုက်ပြီး လိုအပ်သလို ရေလောင်း၊ ပေါင်းနှုတ်၊ မြေဩဇာကျွေး၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်း လုပ်ရပါတယ်။ အသီးအပွင့်တွေ မြင်ရချိန်ကျမှ မှန်းချက်နဲ့နှမ်းထွက်မကိုက်ခဲ့မှန်း သိပါတယ်။

နောက်ထပ် ဖရဲခင်းတခင်းလုပ်ကြပြန်ပါတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ ဆူနာမီဖြစ်တဲ့ ဒီဇင်ဘာအချိန်မှာ လက်သီးဆုပ်အရွယ် အသီးတွေ အရည်တည်ခါစဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ထပ်လည်း မကြီးတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဆူနာမီငလျင်ကြောင့် မြေဓာတ်တွေပျက်ကုန်တာလားလို့ ကျနော်တို့စဉ်းစားကြပါတယ်။ အကြီးအကျယ်ရှုံးပြန်ပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်တင်တာ မကြားရတော့ပါဘူး။

နောက်ထပ် စပါးတခင်းကိုစိုက်တော့ ကောက်စိုက်ပြီးတဲ့ရက်မှာပဲ ကျနော်ချင်းမိုင်က သတင်းစာပညာသင်တန်းကို ထွက်လာတဲ့အတွက် ရိတ်သိမ်းချိန်ကိုတော့ မမှီလိုက်ပါ။ အဲဒီတုန်းက ကောက်စိုက်ပြီးဗိုက်ဆာနေတဲ့အချိန်စားရတဲ့ ရွှေဖရုံသီးနဲ့ ဝက်သားဟင်းကို အခုထိမမေ့ပါဘူး။ မိုးဖွဲဖွဲထဲ လယ်တောကအပြန် လမ်းထိပ်ကဆိုင်မှာ ဘီယာတလုံး အကြွေးနဲ့ဝယ်ပြီး ကိုစောမင်းထိုက်ကျော်နဲ့ တယောက်တကျိုက် လမ်းလျှောက်ရင်းမော့လာတဲ့ အရသာကိုလည်း အခုထိ မမေ့ပါဘူး။ အဲဒီစပါးခင်းက အတန်အသင့်အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော် ချင်းမိုင်ကပြန်တဲ့အခါမှာ ရုံးလည်းပြောင်းသွားပါပြီ။ အရုံးခံ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခဲ့တဲ့မြေကိုလည်း မြေရှင်က ပြန်သိမ်းသွားပါတယ်။ အမှန်က မြေရိုင်း (မြေချဉ်ခေါ်မလား မသိပါ) ကို လုပ်အားတွေ၊ အရင်းအနှီးတွေ၊ လုံ့လတွေစိုက်ထုတ်၊ အရုံးခံစိုက်ပြီး သမတဲ့မြေဖြစ်သွားခါမှ ပြန်သိမ်းသွားတာဖြစ်ပါတယ်။

-- ။ --

မိုးကြိုးရာပြည့်အတွက် အမှတ်တရစာရေးနေတုန်းမှာ မိုးကြိုးတိုက်ကြီးဟာ အဲဒီတုန်းက ယာခင်းကြီးလိုများဖြစ်နေမလားလို့ တွေးမိပါတယ်။ အောင်မြင်တဲ့အသီးအနှံတွေ၊ မအောင်မြင်တဲ့ အသီးတွေ၊ စိုက်ပျိုးချိန်ကို မှီတဲ့လူ၊ ရိတ်သိမ်းချိန်ကို မှီတဲ့လူ၊ မြေသိမ်းခံရတဲ့အခါခံရ။ ဆူနာမီလို သဘာဝဘေး၊ မြေဆီလိုသွားတဲ့အခါ ပိုးသတ်ဆေးပိုသွားတဲ့အခါ၊ ဇရက်တအုပ်၊ ငှက်အုပ်ကျသွားတဲ့အခါ စသည် ... စသည်ဖြင့် ...

သေချာတာကအဲဒီယာထဲမှာ ဆယ့်နှစ်ရာသီ စိုက်ပျိုးနေသူတွေနဲ့ ဥတုသုံးလီသီးနေ၊ ပွင့်နေတာပါပဲ ...။

နေသွင် (ဇန်နဝါရီ ၃၊ ၂၀၀၉)

အမှတ်စဉ် (၁၀၀) ဇန်နဝါရီလ ။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြန်ဟနိုင်ငံလွတ်လပ်သည့် သတင်းအေဂျင်စီမှထုတ်ဝေသည်၊

စစ်အေးလွန်ခေတ်မှာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု တည်ဆောက်နိုင်စွမ်းမရှိဖြစ်နေသလို မြန်မာ့နိုင်ငံရေးဟာလည်း အခက်အခဲပေါင်းစုံနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရဆဲဖြစ်တယ်။ ဒီမိုကရေစီဖော်ဆောင်ရေး၊ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေဟာ လေထုထဲမှာပြန့်လွင့်နေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်သူတရပ်လုံးဟာလည်း တနှစ်ထက်တစ်နှစ် ကြပ်တည်းခက်ခဲကြ ပါတယ်။ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးကို ပဋိပက္ခတရားတွေအနေနဲ့ ခွဲခြမ်းကြည့်မယ်ဆိုရင် ...

၁။ စစ်ဝါဒီဗြူရီကရက်တွေ မြေယာလက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်ကြီးတွေ၊ ဘိန်းသူဌေး၊ ကျောက်သူဌေးကြီးတွေကတဖက်၊ အလုပ်သမားတွေ၊ လယ်သမားတွေ၊ ဓနရှင်ပေါက်စ ပညာတတ်တွေ၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ ကုန်သွယ်ရေးနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေကတဖက် ဖြစ်နေတဲ့ပဋိပက္ခဟာ မြန်မာနိုင်ငံရေးမှာ အဆုံးအဖြတ်နေရာမှာ ရောက်နေပါတယ်။ ရေပေါ်ဆီတိုင်းရင်းသားဓနရှင် (၂၀) ရာခိုင်နှုန်းကတဖက်၊ ကျန်တဲ့ပြည်သူ (၈၀) ရာခိုင်နှုန်းတို့ကတဖက် ဖြစ်နေကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ကျန်နေတဲ့အခြေခံပဋိပက္ခတွေကတော့ အလယ်အလတ်တိုင်းရင်းသား ဓနရှင်များတဖက်၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားနဲ့ ပညာတတ်ဓနရှင်ပေါက်စများကတဖက် ဖြစ်တည်နေပါတယ်။ ဒီပဋိပက္ခက ရန်ဖက်အသွင်မဆောင်ပါ။ မဟာမိတ်အတွင်းဖြေရှင်းနည်းပုံစံကို ကျင့်သုံးရမှာဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရယူထားတဲ့အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များကတဖက်၊ သက်ဆိုင်ရာဒေသရှိ ပြည်သူတို့ရဲ့အကြားမှာလည်း ပဋိပက္ခတွေတည်ရှိနေဆဲဖြစ်ပါတယ်။ မဟာမိတ်မူဘောင်အတွင်းကသာ ဖြေရှင်းနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ စစ်ကောင်စီအစိုးရနဲ့ ကုလသမဂ္ဂနိုင်ငံတကာ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတွေရဲ့အကြားမှာလည်း ပြင်းထန်ထက်မြက်တဲ့ ပဋိပက္ခဖြစ်နေပါတယ်။ သံတမန်ရေးနည်းလမ်းတွေအရ အဖြေရှာကြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရေးကို ပဋိပက္ခတရားတွေနဲ့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လူတန်းစားအလွှာအသီးသီးတွေရဲ့သဘောသဘာဝအရ ရှုမြင်သုံးသပ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လူမှုစနစ်တွေအရ ဝေဖန်ပိုင်းခြားကြည့်လိုက်ရင်လည်း စစ်ကောင်စီကိုယ်စားပြုတဲ့ ဗြူရီကရက်အရင်းရှင်စနစ် မြေယာလက်ဝါးကြီးအုပ်စနစ် ဗြူရီကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်နဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်တို့ကတဖက် ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပွင့်လင်းမြင်သာတဲ့အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်နဲ့ ပါတီစုံဒီမိုကရေစီ စနစ်တို့ကတဖက် အနှစ် (၂၀) ကြာဖြစ်ပွားနေတဲ့တိုက်ပွဲဟာ သူသေကိုယ်ရှင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရေးမှာ လမ်းကြောင်းနှစ်သွယ်အဖြစ်လည်း သုံးသပ်နိုင်ပါတယ်။

(၁) အတည်ပြုလိုက်တဲ့ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကိုအခြေပြုထားတဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ် လမ်းကြောင်း။

(၂) အာဏာ (၃) ရပ်ကို ပြည်သူတွေပိုင်ဆိုင်နေတဲ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်ထူထောင်ရေးလမ်းကြောင်းဆိုပြီး လမ်းကြောင်း (၂) သွယ် အပိုင်အမာတည်ရှိနေပါတယ်။

ပထမလမ်းကြောင်းကို စစ်ဝါဒီတွေ ဘိန်းသူဌေးတွေ၊ ကျောက်သူဌေးတွေက ကိုယ်စားပြုနေပြီး ဒုတိယလမ်းကြောင်းကိုတော့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်၊ မျိုးဆက်သစ်ကျောင်းသားများ၊ ရဟန်းရှင်လူပြည်သူတို့က ကိုယ်စားပြုကြတယ်။

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးမှာ ဦးနေဝင်း၊ ဦးစန်းယု၊ ဦးစိန်လွင်တို့မှစတင်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့်၊ ဗိုလ်ချုပ်ဝင်းမြင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်တင်လှ၊ ဗိုလ်ချုပ်ကျော်ဝင်းတို့ အဆုံးဇာတ်သိမ်းမကောင်းကြသလို မကြာမီမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်သန်းရွှေ၊ ဗိုလ်ချုပ်မောင်အေး၊ ဗိုလ်ချုပ်ရွှေမန်းတို့ရဲ့ ဇာတ်သိမ်းမကောင်းကြပုံကို မြန်မာပြည်သူတွေ မြင်တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ .. အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့၊ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တွေနဲ့ လွတ်လပ်ရေးရပြီးခေတ် အာဏာရ အစိုးရတွေမလုပ်ခဲ့တဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတွေ ရဟန်းရှင်လူပြည်သူအများ သတ်ဖြတ်မှုတွေကို လက်ရံဇက်ရံ သုတ်သင်နေကြလို့ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာပြည်သူတွေဟာ သမိုင်းအစဉ်အလာကြီးမြတ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဟာဖောက်ပြန်တဲ့လူမှုစနစ်တွေကိုတိုက်ဖျက်ပစ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာတဲ့ မြန်မာပြည်သစ်ကို မလွဲမသွေတည်ဆောက်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။

စိန်ကျော်ဝင်း (၂၀၊ ၁၁ ၂၀၈)

မိုးကြိုးသတင်းစဉ်နှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းမှ ကောက်နုတ်ချက်များ □

ပဒိုစောဘသင်စိန် (ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးဥက္ကဋ္ဌ)
.... စည်းလုံးညီညွတ်ရေးရအောင်ဆိုတာက တဦးတဖွဲ့တည်း၊ တယောက်တည်း၊ တကိုယ်ကောင်းကြလို့တော့မရပါဘူး။ ကျန်တဲ့အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ သဘောထားမှန်မှန်ကန်ကန်ထားပြီး တကယ့်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ရမှာပါ။ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးရအောင် တည်ဆောက်ကြမယ်ဆိုရင် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြမှသာဖြစ်တယ် မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၂၈)

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစောဗိုလ်မြ (ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး ဥက္ကဋ္ဌ)
... ကျနော်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေက စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိရမယ်။ နားလည်မှု အပြည့်အစုံရှိရမယ်။ နားလည်မှုအပြည့်အစုံရှိမှ ကျနော်တို့ လက်တွဲခေါ်လို့ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့နားလည်မှုမရှိရင် ကျနော်တို့လိုချင်တဲ့ လိုင်းပေါ်ကိုရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ အခုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဟိုးအရင်ကတည်းက ပြောတာပဲ။ အရင်က တပ်ပေါင်းစုမှာလည်း ပြောတာပဲ။ အကယ်၍ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးပေါ်လာလို့ရှိရင် ကျနော်တို့ တသီးတခြားမသွားပဲနဲ့ တစုထဲသွားပါ ...။ မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၄၇)

ဒုဗိုလ်ချုပ်ကြီး စောမူတူးစေးဇိုး (ကေအဲန်အယ်လ်အေ ဝစ်ဦးစီချုပ်)
... မြန်မာနိုင်ငံမှာဖြစ်နေတဲ့ နိုင်ငံရေးပဋိပက္ခဟာ သူတို့အနေနဲ့ တန်းတူရည်တူမဟုတ်ပဲနဲ့ လက်နက်အားကိုးပြီးရှင်းမယ်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျနော်တို့က လူထုကိုရှင်းပြခဲ့တယ်။ လက်နက်အားကိုးပြီးရှင်းမယ်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှပြေလည်မှာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးမှာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုနိုင်ငံရေးပြဿနာကို နိုင်ငံရေးနည်းနဲ့ဖြေရှင်းသွားဖို့ ဆန္ဒအမြဲတမ်းရှိတယ်။ မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၆၈)

ပဒိုစောဒေးဇာသာကပေါ (ကေအဲန်ယူနိုင်ငံခြားရေးတာဝန်ခံ)
.... ပြည်သူ့ဆန္ဒအတွက် ကျနော်တို့ဆက်ပြီးတိုက်ရမယ်။ ပြည်တွင်းပြည်ပမှာရှိတဲ့ ကျနော်တို့တော်လှန်ရေးသမားတွေပေါ့။ ဆက်တိုက်ဖို့လိုတယ်။ ဆက်တိုက်ဖို့လည်း တာဝန်ရှိတယ်။ ပြည်သူတွေက လက်မခံတဲ့ကာလပတ်လုံးပေါ့။ နအဖလမ်းမှန်ရောက်အောင် အမြင်မှန်ရတဲ့အထိ ကျနော်တို့ဆက်ပြီးတိုက်ပွဲဝင်သွားရမှာဖြစ်တယ်။ မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၉၆)

ဒေါက်တာစိန်ဝင်း (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသား ညွန့်ပေါင်းအစိုးရဝန်ကြီးချုပ်)
... လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေကို လက်တွေ့ကျကျ သတိရှိရှိလုပ်တဲ့ မှားယွင်းနေတဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆိုးကိုသာ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးပြောင်းပြီး ဆက်လက်ကျင့်သုံးနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဒီအခြေအနေဆိုးတွေကနေ ဘယ်တော့မှ လွတ်မြောက်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ တိတိလင်းလင်းပြောချင်တယ်။ မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၅၇)

များပြားလှသော မှန်ကန်တဲ့အပြုအမူတွေဟာ အခက်အခဲတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါမှာ အသုံးတည့်လှပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာတန်ဖိုးအရှိဆုံးကတော့ ကျမတို့ နေထိုင်နေတဲ့လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ လူသိနည်းသေးတဲ့အကြောင်းအရာတွေကို စူးစမ်းလေ့လာဖို့ အခွင့်အရေးပေးခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ အစိုးရက ဖိနှိပ်မှုတွေလုပ်ဆောင်လာတဲ့အခါ အခက်အခဲများစွာကြုံတွေ့ရပေမယ့်လည်း ကျမတို့အတွက် အတွေ့အကြုံတွေ ပိုမိုကြွယ်ဝလာစေပါတယ်။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှဆိုသလို တိုက်ခိုက်တာတွေဟာ တရားမျှတမှု၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး နေ့စဉ်ဘဝများကို များစွာဒုက္ခရောက်စေပါတယ်။

လေးစားဂုဏ်ယူဖွယ်အပြုအမူနဲ့ ဆိုးသွမ်းကြမ်းတမ်းတဲ့အပြုအမူ၊ သရဲဘောကြောင်တာနဲ့ သူရဲကောင်းဆန်တာတွေဟာ တခါတုန်းက ကဗျာအတွေးတွေ၊ အယူအဆတွေဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်လည်း ခုနေအခါမှာတော့ သာမန်ဖြစ်ပျက်နေတဲ့အရာတွေဖြစ်လာခဲ့ပြီး နေ့စဉ်နဲ့အမျှ တွေ့ကြုံ ဖြတ်သန်းနေရတဲ့အတွက် ကဗျာရှည်ကြီးတပုဒ်လိုပါပဲ။

အယောင်ဆောင်နေရတာတွေ၊ အမှန်တရားကိုပစ်ပယ်နေရတာတွေက စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းတဲ့ စာရေးဆရာတွေကို စာကောင်းပေမွန်တွေပေါ်ထွက်မလာအောင်လုပ်နေသလိုဖြစ်ပြီး သူတို့ကျင်လည်ရာနယ်ပယ်မှာ လွတ်လပ်စွာ မပျော်မွေ့နိုင်၊ သူတို့ရဲ့အသိပညာတွေကို တခြားသူတွေဆီကိုလွတ်လပ်စွာ မမျှစေနိုင်ကြပါဘူး။ အယောင်ဆောင်မှုတွေဟာ ကြာရှည်စွာ မဖုံးကွယ်နိုင်ကြပါဘူး။ ဒီလိုအယောင်ဆောင်ခြင်းတွေဟာ သွေးအေးအေးနဲ့သစဉ်မောက်သလိုပါပဲ။ အရင်က အမှန်တရားကိုယုံကြည်ပြီး တန်ဖိုးထားလေးစားလက်ကိုင်ထားခဲ့သူတွေဟာ အဲဒါတွေကိုသိရှိလေ့လာပြီးမှ ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်လက်ခံလာတယ်ဆိုတာပြသပြီး၊ တခြားသူတွေ ယုံကြည်လက်ခံလာအောင်လုပ်ဆောင်ရပါမယ်။ အဲဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးဟာ မြန်မာပြည်မှာ ကြမ်းတမ်းတဲ့အခြေအနေမျိုးနဲ့ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို သံမဏိလို မာကျောနိုင်သလို၊ ဖယောင်းလို ပျော့ပြောင်းကွေးညွတ်နိုင်ပါတယ်။

လူသားအနေနဲ့ ဒီလို မမှန်ကန်မှုတွေကိုဖယ်ရှားတဲ့နေရာမှာ ကိုယ်အနိမ့်ထဲရောက်တဲ့အခါ ဒေါက်တိုင်သဖွယ် ကိုယ်တက်နိုင်သလောက် ဆက်သွယ်ထောက်ပံ့ပေးရုံမက ကိုယ်အမြင့်ကိုရောက်တဲ့အခါ မြင့်မားတဲ့စွမ်းဆောင်မှုမျိုးတွေနဲ့ လုပ်ဆောင်ပေးမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုးတွေ ဖြည့်စွမ်းရပါမယ်။ လူတဦးချင်းအနေနဲ့ကတော့ ကိုယ့်ရဲ့အနားနည်းချက်တွေပပျောက်ဖို့အတွက် ခိုင်မာတဲ့အရည်အသွေးကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိတဲ့ သွက်လက်ပေါ့ပါးမှုက ကိုယ်ကျိုးစွန့်မှုနဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိနေတယ်ဆိုတာကိုဖော်ပြနေပါတယ်။

လုံးဝမတူခြားနားပြီး သိမြင်လွယ်တဲ့စရိုက်လက္ခဏာက ဂရုတစိုက်နဲ့ပြုစုစောင့်ရှောက်တက်တဲ့ သူနာပြုဆရာမတဦးက ခန္ဓာကိုယ်ထိခိုက်နာကျင်သူတွေ၊ စိတ်ဝေဒနာထိခိုက်ခံစားနေရတဲ့သူတွေကို သေသေချာချာပြုစုသလိုသနားနာ ကျင်မှုရဲ့ပြယုဂ်ကိုလည်း မမျှော်လင့်ပဲပြသတတ်

ပါတယ်။ အလွယ်တကူမြင်တွေ့နိုင်တဲ့ အခက်အခဲတွေက သက်တံ့ရောင်စုံလိုရှိတဲ့ လူသားတွေရဲ့ သွင်ပြင်စရိုက်လက္ခဏာအမျိုးမျိုးကို ပြသနေပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဘယ်သူက သင့်ရဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်သလဲဆိုတဲ့ လူတွေရဲ့အရောင်အသွေးမှတ်ကိုဆွဲထုတ်ပြသနေပါတယ်။

စာပေကျမ်းဂန်တွေထဲမှာဖော်ပြထားပြီး ကျမတို့မြန်မာပြည်မှာ ရိုးရာအစဉ်အလာအဖြစ်မှတ်ယူကာ လိုက်နာမှုကျင့်သုံးဖွယ်ရာလမ်းညွှန်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ ‘လောကနီတိ’ ဆိုတာရှိပါ

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၁၉) တွင် ထုတ်နုတ်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ စောင့်ထိန်းလိုက်နာရမယ့်ကျင့်ဝတ်တွေ၊ ကမဉ္စလောကကြီးကို ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးစေနိုင်တာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ ကျမတို့ကိုများစွာအထောက်အကူပြုသေတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေပါဝင်ပါတယ်။ ‘နီတိ’ဆိုတဲ့အခန်းမှာ မိတ်ဆွေသဖွယ် ခင်မင်မှုကို ကိုယ်ကျိုးကြည့်တယ်ဆိုပြီး အခုလိုဖော်ပြထားပါတယ်။

‘ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ သင့်ကို မိတ်ဆွေတွေကစွန့်ခွာသွားပါလိမ့်မယ်။ သားတွေ၊ မယားတွေ၊ ညီအကိုတွေကလည်း စွန့်ခွာသွားပါလိမ့်မယ်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝနေရင်တော့ သင့်အနားမှာပဲ တွယ်ကပ်နေပါလိမ့်မယ်။ ချမ်းသာခြင်းဟာ လောကမှာအကြီးမားဆုံးမိတ်ဆွေပါပဲ ၊’

မိတ်ဆွေခင်ပွန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နောက်ထပ်အဓိပဉ္စယ်ဖွင့်ဆိုချက်ရှိပါသေးတယ်။ မြန်မာပြည်မှာ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုပြုလုပ်နေသူတွေရဲ့အနားကနေ အဆုံးစွန်ထိ စွန့်ခွာထွက်ပြေးသူတွေကိုကြည့်ပြီး တကယ်ဟုတ်ပါလားလို့ ခေါင်းတငြိမ့်ငြိမ့်

နဲ့ကျန်ခဲ့မယ့်အဓိပဉ္စယ်ပါပဲ။

‘သင်နာမကျန်းဖြစ်နေတဲ့အချိန်၊ မပြည့်စုံတဲ့အချိန်၊ ဒါမှမဟုတ် အခက်အခဲတွေနေတဲ့အချိန်မျိုးမှာ သင့်ရဲ့အနားမှာရှိတဲ့မိတ်ဆွေ၊ ရန်သူရဲ့ဖမ်းဆီးမှုခံရတဲ့အခါမျိုးမှာ သင့်ရဲ့အနားမှာနီးကပ်စွာရှိနေမယ်။ ဒါမှမဟုတ် သင့်ရဲ့ဘက်ရပ်တည်တဲ့ မိတ်ဆွေဟာ တကယ့်ကိုစစ်မှန်တဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်ပါတယ်’

မေလကုန်ပိုင်းနဲ့ ဂျွန်လဆန်းပိုင်းအခြေအနေတွေတင်းမာနေတဲ့ကာလအတွင်း အဲဒီအလံဒီရဲ့လွှတ်တော်အမတ်တွေ အစု

ကောင်းတဲ့အတွေးမျိုးကိုတွေးတာဟာ မမာမကျန်းဖြစ်မှုကို အထိရောက်ဆုံးကုသတဲ့နည်းဖြစ်တယ်လို့ အကြံပြုထားတာရှိပါတယ်။ အမှန်တကယ်ကတော့ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာအကောင်းဆုံးအတွေးဆိုတာ အသက်အရွယ်ရင့်နေပြီးဖြစ်တဲ့ မိတ်ဆွေဟောင်းတွေအတွက်ကတော့ ငယ်စဉ်ဘဝက မျှော်မှန်းခဲ့တဲ့ရည်မှန်းချက်တွေအကြောင်း ပြန်ပြောင်းပြောတာဖြစ်ပြီး ငယ်ရွယ်သေးတဲ့ မိတ်ဆွေသစ်တွေအတွက်တော့ အဲဒီရည်မှန်းချက်တွေ ပေါက်မြောက်ဖို့အတွက် လက်တွေ့ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်တာပဲဖြစ်ပါ

ရဲ့လား။ မိသားစုတွေ နေထိုင်ကောင်းကြရဲ့လားလို့ မေးမြန်းကြတာတွေ လက်ရှိအခြေအနေတွေထဲက စိတ်လက်ပေါ့ပါးဖွယ်ရာအကြောင်းအရာတွေကို ပြောဆိုကြတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုသိပ်အရေးမပါတဲ့ပြောဆိုမှုက ခင်မင်ရင်းနှီးမှုကို ပိုမိုနက်ရှိုင်းစေပါတယ်။ ကျမမိတ်ဆွေတဦးရှိပါတယ်။ ကျမ ဖုန်းမပြောနိုင်လောက်အောင် အလုပ်သိပ်များနေရင် သူ့အတွက် ပြောစရာစကား ရိုးရိုးလေးပဲထားခဲ့ပါတယ်။ ‘ကျမဖုန်းဆက်တယ်လို့ သူ့ကိုပြောပေးပါ ဒီလောက်နဲ့တင် လုံလောက်ပါတယ်။

“လူသားအနေနဲ့ ဒီလို မမှန်ကန်မှုတွေကို ဖယ်ရှားတဲ့နေရာမှာ ကိုယ်အနိမ့်ထဲရောက်တဲ့အခါ ဒေါက်တိုင်သဖွယ် ကိုယ်တက်နိုင်သလောက် ဆက်သွယ်ထောက်ပံ့ပေးရုံမက ကိုယ်အမြင့်ကိုရောက်တဲ့အခါ မြင့်မားတဲ့စွမ်းဆောင်မှုမျိုးတွေနဲ့ လုပ်ဆောင်ပေးမယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုးတွေ ဖြည့်စွမ်းရပါမယ်။ လူတဦးချင်းအနေနဲ့ကတော့ ကိုယ့်ရဲ့အားနည်းချက်တွေပပျောက်ဖို့အတွက် ခိုင်မာတဲ့အရည်အသွေးကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့လိုပါတယ်။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိတဲ့ သွက်လက်ပေါ့ပါးမှုက ကိုယ်ကျိုးစွန့်မှုနဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိနေတယ်ဆိုတာကိုဖော်ပြနေပါတယ်။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

မြန်မာပြည်ကလာတဲ့စာ အတွဲ - (၂)

တယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ မတွေ့ရပြီဖြစ်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေသူတို့ရဲ့အခွင့်အရေးကို ဥပဒေအရကာကွယ်ပေးထားတဲ့တိုင်းပြည်မှာ လုံခြုံစိတ်ချစွာနဲ့ နေထိုင်ကြတာတွေ သူတို့အတွက် ဖူလင့်ရေးစောင့်ရှောက်မှုတွေဟာ ဘိတ်လံတွေ ငယ်စဉ်ကာလတုန်းကထက် ဒက်ဟမ္မားရှိုး (ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ်) ရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တွေအပေါ် ငြင်းခန်နေကြတဲ့ကာလတုန်းကထက် ယခုအခါ ပိုမိုရရှိနေတယ်ဆိုတာကို သိရတာ ဘယ်လောက်သက်တောင့်သက်သာရှိလိုက်သလဲ။ မိတ်ဆွေက တိုက်ကြီးတွေ၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒကြီးတွေကို ဖြတ်ပြီး ကျမနေထိုင်ကောင်းရဲ့လား၊ သတင်းတွေအပြန်အလှန်ဖလှယ်ဖို့ ဖုန်းဆက်ကြပါတယ်။

ကျမတို့တတွေ ကမဉ္စကြီးရဲ့အဖြစ်အပျက်အပြောင်းအလဲတွေအကြောင်း ဘယ်တော့မှမပြောကြပါဘူး။ သာမန်ကိစ္စတွေထက်ကျော်ပြီး ပြောဆိုဆွေးနွေးမှုတွေ ဘယ်တော့မှမလုပ်ကြပါဘူး။ ကျမတို့တစ်ယောက်ကိုတယောက် နေထိုင်ကောင်းကြ

ဗုဒ္ဓဝါဒရဲ့ညွှန်ပြချက်အရ မိတ်ဆွေကောင်းဆိုတာ ပေးဖို့ရာမလွယ်တဲ့အရာတွေကိုပေးတဲ့သူ၊ နှုတ်လုံတဲ့သူ၊ သူ့ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို သင့်ကိုပြောပြတဲ့သူ၊ သင့်ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို အမြဲတမ်းထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တက်သူ၊ သင်အလိုရှိနေတဲ့အချိန်မှာ သင့်အနားကနေ စွန့်ခွာမသွားတဲ့သူ၊ သင်ပျက်ဆီးတဲ့အခါ သင့်ကိုပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းမပြုတဲ့သူလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီလိုမိတ်ဆွေကောင်းတွေနဲ့ အကြမ်းတမ်းဆုံးခရီးလမ်းတွေကို သွားတဲ့သူဟာ အခက်အခဲအကြမ်းအတမ်းတွေကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်ပါတယ်။ အမှန်မှာတော့ သွားရမယ့်ခရီးလမ်းကကြမ်းလေ၊ ကလျာဏမိတဉ္စလိုခေါ်တဲ့ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေက အခက်အခဲနဲ့ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါ သင့်အနားမှာရှိနေရင် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်မှု ပိုမိုကြီးကျယ်လေပါပဲ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

(၈) ဂျူလိုင်၊ ၁၉၉၅

ငုံနေတဲ့ မနက်ခင်း ...

မနက်ခင်းဟာ
စံပယ်ပန်းတွေ ပွင့်လေမလားလို့
ငေးကြည့်နေရင်းနဲ့
သူ့အသက်ရှူသံတွေ တိမ်နေတော့တယ် ...။

လူတွေ မြို့ဆန်နေပုံကလည်း
နားမျက်စိတွေ ပြန့်ကားပြီး
ကြောက်ကြောက်နဲ့ အစာကောက်နေရတဲ့
ငှက်တကောင်အဖြစ်လိုပဲ ...။

တို့သွေးချင်းတွေကြတော့ကော
ရိုးရာပွဲတွေကျင်းပ
သူတို့ဘဝ သူတို့မရကြဘူး
လုံးတက်လာတဲ့ မီးခိုးအလိပ်လိပ်တွေထဲက
သူတို့ရွာ သူတို့စပါးတွေကို
ငေးဆနေမပေါ့။

ဟိုတောင်ကြော တောင်မတွေထဲက
ရှောင်စစ်ပုန်းရင်းနဲ့
ခိုးလုပ်ရတဲ့ လယ်ကွက်ကလေး
ကြည့်စမ်း ...
သေနတ်သံကြားရင်
ဟောဒီစပါးတွေ ဘယ်လောက်သန်လိုက်မလဲ
ယမ်းငွေမလွှမ်းရင်
ဟောဒီတောပန်းတွေ ဘယ်လောက်ပွင့်လန်းလိုက်မလဲ
အဲဒီမြည်တမ်းမှုတွေ ကြေမှု
ငါတို့သကကြာတွေ ပြန်မရသေးဘူး ...။

ရွာဦးကျောင်းက တုံးမောင်းသံဟာလည်း
ကျည်ဆံရာဇရုနဲ့ ထုံအနေပါပြီ
အမိုးပွင့်နေတဲ့ စာသင်ကျောင်းက ကလေးတွေ
မိုးခိုကျင်းတွေထဲမှာ ဆွံ့အ
ဘယ်ကအစာလာချမလဲ
မျှော်တနေရော့မယ်။

စစ်ပြီးရင်း ... စစ်
ငါတို့ လူမဖြစ်တော့ဘူး

ပြည်တွင်းစစ်တွေ ရပ်ပါတော့
အဓမ္မစစ်တွေ ရပ်ပါတော့ ...။

ငြိမ်းသစ် (၁၉၉၈)
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၂၁) တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ်နှင့် တွေ့ဆုံပေးပြန်းခဏ်းမှ ကောက်နုတ်ချက်များ

ဦးခင်ကျော်ဟန်
(ရေနံချောင်း
ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)
... ၉၀ ပြည့်နှစ် ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်
အကောင်အထည်မဖော်သေးသလို
လွှတ်တော်သက်တမ်းလည်း
မကုန်သေးပါဘူး။
ရွေးကောက်ပွဲအသစ်ကျင်းပမယ်ဆိုရင်
၉၀ ပြည့်ရလဒ်ကို
ပျက်ပြယ်စေမှာဖြစ်ပါတယ်။
ကျနော်တို့ အဖွဲ့ချုပ်အနေနဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ဆန္ဒကို
လေးစားအကောင်အထည်ဖော်ဖို့ တာဝန်ရှိပါသည် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၂၂)

ဦးချစ်တင်
(မင်းလှမြို့နယ်၊
ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)
... ပြည်တွင်းမှာရှိတဲ့
လူထုလှုပ်ရှားမှု
အကောင်အထည်ပေါ်လာဖို့အတွက်ကို
ကျနော်တို့ပြည်ပကနေပြီးတော့
တတ်နိုင်သလောက်
ပံ့ပိုးကူညီသွားမယ်။
ပြည်သူလူထုအားနှင့်သာလျှင်
နဝတအစိုးရကို ဖြုတ်ချနိုင်မယ့်နည်းလမ်းရှိတယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၇၇)

ဒေါက်တာမျိုးဝင်း
(ကဝမြို့နယ်၊
ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)
... ကျနော်တို့က အာဏာလိုချင်လို့
နိုင်ငံရေးလုပ်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။
သမိုင်းကြောင်းမကောင်းခဲ့တဲ့
တပါးတိအာဏာရှင်စနစ်ပုံစံမျိုးနဲ့
အုပ်ချုပ်နေတဲ့
စစ်အစိုးရအဆင့်ဆင့်ကို
သင်းကွပ်ပြီး ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံသစ်ကို
ဖော်ဆောင်ချင်လို့ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်နေတာပဲ ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၆၂) မှ

ဒေါ်စန်းစန်း
(ရန်ကုန်တိုင်း၊
ဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်၊
ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်)
... ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က
ဒီမိုကရေစီလိုလားတယ်ဆိုတာ
အားလုံးသိတယ်။
နအဖက
ဒီမိုကရေစီမရှိဘူးဆိုတာ
အားလုံးသိတယ် ...
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၄၂)

ကိုမြင့်စိုး
(အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်
အဖွဲ့ဝင်)
... တမျိုးသားလုံး
ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက်
တမျိုးသားလုံး
ပါဝင်ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်နိုင်မယ့်
အစီအစဉ်အဖွဲ့ချုပ်မှာ
ခိုင်ခိုင်မာမာရှိနေပါတယ်။
လွတ်လပ်တဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောဆိုဆွေးနွေးနိုင်တဲ့ အရပ်သားအစိုးရတရပ်က
ဦးဆောင်ကျင်းပပြုလုပ်ပေးဖို့
ဖြစ်ပါတယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၈၀)

ကိုဝင်းလှိုင်
(အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်
(လွတ်မြောက်နယ်မြေ)
တွဲဘက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး - ၁)
... ကဆုန်ပေါက်ပြေးနေတဲ့
မြင်းရိုင်းတကောင်ရဲ့လည်ပင်းကို
ကြိုးကွင်းစွပ်ဖမ်းဖို့ဆိုတာ ကျနော်
တို့ဘက်မှာလည်း လိမ္မော်ပန်းနုပြီး
မြင်းရိုင်းကို
အမှီလိုက်ဖမ်းနိုင်လောက်အောင်
ပြေးနိုင်မယ့် မြင်းကောင်းတလက်ရှိရမှာပါ။ ဒါကို
ဖန်တီးယူရမှာပါ။ အဲဒီမြင်းကောင်းကို ကျွမ်းကျင်စွာစီးနင်းပြီးမှ
မြင်းရိုင်းကို အမိဖမ်းနိုင်မှာပါ ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၈၃)

ကိုတိုးလွင်
(အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်လူငယ်)
... လူငယ်ခေါင်းဆောင်တွေဟာ
ပေါင်းကူတံတားလိုဖြစ်နေရပါမယ်။
ပေါင်းကူးတံတားဆိုတာ နှစ်ဖက်
အနင်းခံနိုင်ရပါမယ်။
ကျနော်တို့တွေဟာ လူကြီးတွေနဲ့
တွေ့တဲ့အခါမှာ လူငယ်ကို
ကိုယ်စားပြုပြီး ပြောရဲရပါမယ်။
လူငယ်တွေနဲ့တွေ့တဲ့အခါမှာလည်း
လူကြီးတွေရဲ့
ဦးဆောင်ရပ်တည်မှုတွေကို ကျေးကျေးလည်လည် ရှင်းပြ
ဖြေရှင်းရဲရပါမယ်။ ဒါကြောင့် အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ
ချိတ်ဆက်ကောင်းတွေဖြစ်တဲ့ ပေါင်းကူးတံတားကောင်းတွေရှိဖို့
ပိုလိုအပ်ပါ တယ်။ အနင်းခံနိုင်တဲ့ ပေါင်းကူးတံတားကောင်းတွေ
များလေလေ၊ အဖွဲ့အစည်းဟာ ပိုအင်အားကောင်းပြီး
ပိုခိုင်မာလာလေပါပဲ ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၉၀)

ခွန်မြင့်ထွန်း
(အဖွဲ့ချုပ်
တိုင်းရင်းသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်)
... နအဖစစ်အုပ်စုနဲ့
တိုင်းရင်းသားတွေ၊
ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတွေအကြား
အဓိကကွဲဟာချက်ကတော့ နအဖက
စစ်အာဏာရှင်စနစ်
သက်ဆိုးရှည်စေဖို့အတွက်
ပြည်ထောင်စုဆိုတဲ့
အမည်နာမကိုလိုချင်တယ်။
အနှစ်သာရကိုတော့ မလိုချင်ဘူး။ တိုင်းရင်းသားတွေ၊
ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတွေက
ပုံသဏ္ဌာန်ရော၊ အနှစ်သာရပါပြည့်ဝတဲ့
ပြည်ထောင်စုစစ်စစ်ကို
လိုချင်တယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၈၉)

ကျနော်တို့ ကားမောင်းလာရာ လမ်းဘေးဝဲယာတလျှောက် သခွပ်ပွင့်ဖြူဖြူတို့က မြေမှာဖွေးနေသည်။ အညာသားကိုကျော်က သခွပ်ပွင့်ငိုကာဖွင့်သည်။ အညာရင်းကိုခြွေ၊ ပွင့်ဖတ်လေးကိုခွာ၂ အထဲကဝတ်မှုန်များကိုဖယ်ထုတ်ပြီး ဖွဖွလေးနေလှမ်း၊ ပြီးတော့ ရေနွေးမျောပြီး သုပ်စားပါက အလွန်အရသာရှိကြောင်း သွားရေကျလောက်အောင် ပြောပြနေသည်ကို မြေပေါ်ဝဲကျလာသော သခွပ်ပွင့်များကိုငေးရင် နားထောင်နေမိသည်။ သခွပ်ပွင့်ချိန်တွင် သိကြားနဲ့အသုရာ စစ်ဖက်ကြစမြဲလိုဆိုကြသည်။ ယခုလည်း နှစ်ဖက် စစ်ပြင်နေပြီးလားလို့ အတွေးနယ်ချဲ့မိသည်။

အသုရာနဲ့သိကြား သခွပ်ပွင့်ချိန်မှာ စစ်ခင်းကြတာ ငယ်ငယ်ထဲက အဖွားပြောတာကြားဖူး၂ နားရည်ဝနေသည်။ နည်းနည်းကြီးလာတော့ သိကြားနဲ့အသုရာ စစ်ဖြစ်လို့ပဲ အားမရနိုင်ရှာဆိုသည့် သိချင်းစာသားလေးကို နားထဲစွဲနေမိသည်။ ‘သမိနဲ့ယောက္ခမ ဘောက်ကျလို့လဲ အားမရနိုင်ရှာ’လို့ စာဆိုကဖွဲ့ဆိုတော့ ဖွဲ့မှဖွဲ့တတ်ပလေ သီဂီရ ရသမြောက်လှပါပေရဲ့လို့ အံ့သြမိသည်ထက်ပိုလို့ မတွေးတတ်ခဲ့။ အသုရာနဲ့ သိကြားတို့စစ်ပွဲသည် အာဃာတကြီးသူတို့၏ ရေရှည်စစ်၊ ငြိမ်းမာန်ကြီးသူတို့၏ မုန်းဟန်ဖွဲ့မှုသာရပ်။ ခုနအဖနှင့် ကေအန်ယူကြားဖြစ်နေသည့် စစ်ကကော။

အတွေးတို့က ဟိုအဝေးမှာလွင့်နေသောတိမ်ခိုးများနယ် ပျံ့လွင့်နေသည်။ မနေ့က ကရင်စာစောင်တခုမှာ ဖတ်ရသည့် တိုက်ပွဲသတင်းကို ဖြတ်ခနဲ့သတိရမိသည်။ ၂၀၀၃ ခု၊ ဒီဇင်ဘာကနေ ၂၀၀၄ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီအထိ နအဖနှင့် ကေအန်ယူကြား တိုက်ပွဲကြီးငယ်ပေါင်း (၂၅၀) ဖြစ်ပွားခဲ့သည်တဲ့။ အားပါး များလှချည်လား။ ဒါတောင် အပစ်အခတ်ရပ်စဲရေးကြိုးပမ်းနေသည့်ကာလမို့။ နို့မဟုတ်ရင်။

ပြည်တွင်းစစ်က လွတ်လပ်ရေး၏ ဖွားဘက်တော်။ လွတ်လပ်ရေးရပြီး (၂) လအကြာ တပြည်လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ခဲ့ရသည်။ ယခုတိုင် သားတကွဲ၊ မယားတကွဲ၊ သားပျောက်မိခင်များ၏ ငိုရှိုက်သံက ဘဝဂံထိညံ့နေဆဲဖြစ်သည်။ ထောင်တွင်းက အံ့ကြိတ်သံများကို တိုးလို့သာကြားနေရသည်။ လွတ်လပ်မှ အမျှဝေပါဆိုသူ အာဇာနည်တို့ကိုလည်း အမျှမပေးဝေနိုင်သေး။ ထူးပါးဝီးကျိုးတိုက်ပွဲတုန်းက နော်တခံစစ်ကုန်းမှာကျဆုံးသွားတဲ့ ကေအန်ယူရဲဘော်လေးရဲ့ နုနယ်တဲ့မျက်နှာ။

‘ဖိုးထွဋ် ဒီမှာ နင့်အဖေသတင်းပါလာပြီး’ဆိုပြီး အဖေတိုက်ပွဲကျသွားသည့် သတင်းပါလာသည့်သတင်းစာကို ကျောင်းကပြန်လာလို့ ဖိနပ်ပင်မချွတ်ရသေးတဲ့ ကျနော်ကိုလှမ်းပေးနေတဲ့ အမေရဲ့ ဆို့နင့်ပြီးကြေကွဲနေတဲ့မျက်နှာ၊ ဒါတွေက မျက်လုံးအိမ်ထဲ တခုပြီးတခု အစီအရီတိုးဝင်လို့လာနေသည်။

ကေအန်ယူကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ဒုတိယခေါင်းဆောင် စောဒေးဗစ်ထောက နှစ်ဖက်တပ်တွေနေရာချထားရေးက သိပ်အရေးကြီးတယ်။ နောက်ထပ်တိုက်ပွဲတွေ မဖြစ်အောင်လို့ သေသေချာချာ စီစဉ်ရမယ်လို့ပြောသည်။ တကယ်လုပ်ကြမှာလား။ တကယ်လုပ်ရင်တော့ အဟုတ်ဖြစ်မှာပဲလို့ယုံပါသည်။ နည်းနာတိုက်ပွဲဆင်နွှဲနေရုံ

သက်သက်ကတော့ အလုပ်ပိုလှသည်။ ဖိုးဒိုနဲ့ဖထီး ပေါ်လစီသိပ်ကောင်းပါသည်။ ဒါပေမယ့် အတွေ့အကြုံကြီးတဲ့လူထုကတော့ လက်တွေ့ဖြင့်သာဆုံးဖြတ်မည်ဟု ကျနော်တို့ယုံသည်။

ကားက ရုတ်တရက် တန့်ခနဲရပ်လိုက်တော့မှ အတွေးတို့က လွင့်ပျယ်သွား

ပြောသည်။ ခါတိုင်းလည်းလာနေကြမို့ မစိမ်းတော့သောမြင်ကွင်းက ကျနော်တို့ကိုဆီးကြိုနေသည်။ ကျွန်းလှေကားအတိုင်း အပေါ်ထပ်တက်သွားပြီး လက်ယာဘက်ကွေ့လိုက်သည်နှင့် အဘိုးကို ဆေးရုံသုံးလူနာကုတင် အသစ်စက်စက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတာတွေ့လိုက်ရသည်။

ဘိုးအခြေအနေဆိုးနေပြီးလားလို့ ပူပန်စိတ်နှင့်စူးစမ်းကြည့်မိတော့ သူ့မျက်နှာက နူးညံ့ပြီး အေးကြည်နေသည်။ မေတ၂စာတ်များသက်ပျံ့နေသလားလို့တောင်ခံစားရ၂ ပူပန်စိတ်အနည်းငယ်လျော့သွားသည်။ အတူလာမိတ်ဆွေများက ကျန်းမာရေးအခြေအနေပိုင်းမေးတော့ တည်တည်

မျက်နှာဖြင့်ဆိုသည်။ ဝေဒနာခံစားရ၂ ဒေါသထွက်ဟန်မပြ၊ စိတ်ညစ်စိတ်ဆိုးဟန်မရှိ။ ပကတိချမ်းမြေ့မှုရှိပုံရသည်။ အဘိုးတယောက် ဘယ်တွေးတွေ့နဲ့ အိပ်ရာပေါ်ကစစ်ပွဲကိုတိုက်နေသလဲလို့ မေးခွန်းထုတ်မိသည်။

ငယ်စဉ်ကာလ တပ်မဟာ (၁)၊ (၂)၊ (၃) တလျှောက် စုန်ချည်ဆန်ချည် စစ်လျှောက်တိုက်နေသော ဗိုလ်ချုပ်ဘဝကိုတွေးမိပြန်သည်။ စစ်မြေပြင်မှာသာမဟုတ်။ အိပ်ရာပေါ်ကတိုက်ပွဲကိုလည်း နိုင်အောင်တိုက်နိုင်သူဟု အထင်တကြီးဖြင့်အတုယူရပြန်သည်။ ဆရာတော်ဦးဇောတိကရဲ့ ကိုယ်ပန်းပေမယ့် စိတ်မနွမ်းစေတဲ့နေ့နည်းကို အဘိုးသိနေသလား:

အတူလာသူတွေက အလုပ်ကိစ္စ၂တွေတင်ပြကြတော့ မကျန်းမာတဲ့ကြားထဲက စိတ်ဝင်တစားရှိလှသည်။ အန်အယ်လီဒီကကော အခြေအနေဘယ်လိုလဲ။ အောင်ဆန်းစုကြည်ကော တကယ်လွတ်မှာလားဟု မေးသည်။ ဒေါ်စု၊ ဗိုလ်ချုပ်ခင်ပြွန်၊ အဘိုးတို့သုံးဦးဆွေးနွေးဖို့ ဗိုလ်ခင်ပြွန်ကို အဘိုးပြောရင်ကောင်းမယ်လို့ အကြံပေးတော့ ကျနော် ဒီတခါ ဗိုလ်ခင်ပြွန်နဲ့တွေ့ရင်ပြောမယ်ဟု ပြုံးပြုံးကြီးဆိုသည်။

အလုပ်ကိစ္စ၂များကို ကျနော် ဝင်မပြောဖြစ်၊ စိတ်မဝင်စားနိုင်၊ အဘိုးအကြောင်းသာတွေးနေမိသည်။ သူ့ခေါင်းဆောင်မှုမဲ့ခဲ့ရင်ဆိုသည့်အတွေးက ကျနော်ကို ခြောက်ခြားစေသည်။ ဆွေမျိုးရင်း ဦးကြီးသဖွယ် မိဘသဖွယ်ပူပန်မိသည်။ ဆက်ထိုင်မနေဖြစ်တော့။ မတည်ငြိမ်းသည့်စိတ်က နံရံကဓာတ်ပုံများထဲ ကျနော်ကိုဆွဲခေါ်သွားသည်။

ဓာတ်ပုံများကိုလိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ငယ်နုစဉ်က မိသားစုအားလုံးရိုက်ထားသည့်ဓာတ်ပုံ။ အဘိုးကော အဘိုးဇနီးပါရှိလှ အသက် (၄၀) ခန့် အများဆုံး။ အငယ်ဆုံးကလေးကို ခါးထစ်ခွင်ချီထားသည့် အဘိုးဇနီးက ငယ်နုနေသေးသည်။ အခြားဓာတ်ပုံတပုံဆီသို့ မျက်စိရောက်သွားပြန်သည်။ ဦးနု၊ မန်းဘဇံ၊ နိုင်ရွှေကျင်တို့နှင့် ရိုက်ထားသည်ပုံ။ ဓာတ်ပုံထဲပါသူအားလုံး အဘိုးမှအပ ကွယ်လွန်ကြပြီ။ အဘိုးလဲ

အတွေးတွေကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။ နံရံတွေကဓာတ်ပုံတွေကိုကြည့်ရင်း မှန်ဘောင်သွင်းထားသည့်စာသားတခု။ မိဘမေတ၂ကရင်အဖွဲ့ကထုတ်ဝေထားသည့် ‘ဘယ်သူမဆို တနေ့နေ့မှာ ဆိုရဦးမည်။ နာရဦးမည်။ သေရဦးမည်’ သံဝေဂလင်္ကာလေးရေးထားတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဒါအဘိုးချိတ်ခိုင်းထားတဲ့ဟာဖြစ်မှာပါ။ တနေ့တနေ့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်လောက် အဘိုးဖတ်ပြီး အနိစ္စ၂ကိုဆင်ခြင်သလဲ။ ကျနော် မသိနိုင်ပါ။

ပြန်မယ်လို့အားလုံးက သူ့ကိုလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တော့ အဝေးမှာရှိနေသည့် ကျနော်ကို သူမမေ့။ လှမ်းကြည့်ပြီး လက်ကမ်းပေးသည်။ ကြီးသူငယ်သူ၊ မြင့်သူနိမ့်သူ ဘယ်သူမဆို အသိအမှတ်ပြုဆက်ဆံဖို့ အဘိုးကို ဘယ်သူသေပေးခဲ့လေသလဲ။

ကားက လာလမ်းအတိုင်းပြန်မောင်းလာတာမို့ လမ်းဆေးတဖက်တချက် ပေါက်နေသောသခွပ်တောကို ဖြတ်ရပြန်သည်။ နေပူကျကျတွင် သခွပ်ပွင့်များကားဝေဆဲ။ ထို့အတူကြွေဆဲ။ မကြာမီ ရွာလာတော့ မညီသကြန်းမိုးကို ငုံလင့်ကြုံဆဲ

ပြည်တွင်းစစ်ကလွတ်လပ်ရေး၏ဖွားဘက်တော်။လွတ်လပ်ရေးရပြီး(၂)လအကြာ တပြည်လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ခဲ့ရသည်။ ယခုတိုင် သားတကွဲ၊ မယားတကွဲ၊ သားပျောက်မိခင်များ၏ ငိုရှိုက်သံက ဘဝဂံထိညံ့နေဆဲဖြစ်သည်။ ထောင်တွင်းက အံ့ကြိတ်သံများကို တိုးလို့သာကြားနေရသည်။ လွတ်လပ်မှ အမျှဝေပါဆိုသူ အာဇာနည်တို့ကိုလည်းအမျှမပေးဝေနိုင်သေး...။

ရဲထွဋ်

သည်။ ကားရေမှာ အနီရောင်ပိုင်းတံခါးတချပ်က ပိတ်ဆို့ထားသည်။ မကြာခင်ပွင့်ထွက်လာသည်။ ခြေတုတပ်ထားသော ကေအန်ယူရဲဘော်တဦးက ကျနော်တို့ကို တံခါးဖွင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

ကားတံခါးဖွင့်ပြီးဆင်းလာတော့ ကရင်လူကြီးတယောက်က ‘ဝါလက်ကော၊ ကော်ခို အပေါ်မှာစောင့်နေတယ်’ဟု ဆီး

‘ဝါလက်ကေပါအဘိုး’လို့ ကျနော်တို့နှုတ်ဆက်တော့ ‘ဝါလက်ကော၊ ထိုင်ပါ’လို့ အနားကကုလားထိုင်များကိုပြန်ပြန်ဆိုသည်။ ဆေးရုံးသုံးကုတင်ပေါ်မှာမို့ အ

ငြိမ်ငြိမ်ပဲဖြေသည်။ကျောက်ကပ်မကောင်းတဲ့။ ဆီးချိုတော့သက်သာတယ်ဟုဆိုသည်။ သကြားဓာတ် (၉၀) ပဲရှိတယ်။ ဒါသက်သာတာပဲပေါ့ဟု လေးလေးကြီးပြောသည်။ သို့သော် ညာဘက်ခြေလယ်မှာ အနာဖြစ်နေတာကို အုန်းဆီလိမ်းထားသည်။ (၂) လရှိပြီ။ မပျောက်။ ညကနာလို့ တညလုံးအိပ်မပျော်လို့ အေးချမ်းသည့်

ဆရာကြီးဦးဝင်းတင်၏

လူငယ်နှင့် အနာဂတ်ဟောပြောပွဲမှ ကောက်နုတ်ချက်အချို့

အဖွဲ့အစည်းလောင်းရိပ်

ဒါဘာဖြစ်လို့ကျနော်ပြောရသလဲဆိုရင် လူငယ်တွေကိစ္စကိုစဉ်းစားတဲ့အခါမှာ အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာရှိတဲ့လူငယ်တွေဟာ အဖွဲ့အစည်းရဲ့လောင်းရိပ်ဟာ တခါတလေမှာ သွားပြီးတော့ထိုးနေတာတွေရှိတတ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့အဖွဲ့အစည်းတွေကလည်း သတိထားရမှာက လူငယ်အဖွဲ့အစည်းဆိုတာ ခိုင်းတာလုပ်ဖို့၊ နို့မို့ရင်လည်း အင်အားပြဖို့လောက်ပဲ သဘောထားလို့မရဘူး။ ဒီလူငယ်အဖွဲ့အစည်းဆိုတာ အဖွဲ့အစည်းတခုလုံးရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုအစိတ်အပိုင်းတခုဖြစ်နေတယ်လို့ သဘောထားရမယ်။ ဒီလိုမှသာလျှင် လူငယ်တွေအနေနဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေကို ပျိုးထောင်ပေးခြင်း၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်းဖြစ်ဖို့ မြှင့်တင်တာဝန်ပေးခြင်း၊ ခေါင်းဆောင်အဆင့်ဆင့်စွဲတင် မြှင့်တင်ခြင်းဆိုတဲ့ စီမံမှုအဆင့်ဆင့်ကို ဆောင်ရွက်မှုပုံစံ ပေါ်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဖွဲ့အစည်းတိုင်း အဖွဲ့အစည်းတိုင်းအနေနဲ့ စောစောကပြောခဲ့သလို လောင်းရိပ်မိတတ်တဲ့သဘောတရားရှိတတ်သော်ငြားလည်း အဖွဲ့အစည်းမှာ မှန်ကန်တဲ့သဘောထားရှိရင် ဒီလူငယ်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ သေးသိမ်သွားမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါလည်းပဲ သဘောပေါက်ထားရမယ့်အချက်တချက်ဖြစ်ပါတယ် ...။

အနာဂတ်ကိုဖောက်ထွက်ကြပါ

အနာဂတ်ကိုဦးဆောင်မယ့်လူငယ်တွေအနေနဲ့ တခါတလေတွေ့တဲ့ခေါ်တဲ့နေရာမှာ ထွက်ပေါက်ဆိုတဲ့စကားကိုပြောကြတယ်။ ကျနော်တို့ထွက်ပေါက်ဘယ်မှာလဲ။ ထွက်ပေါက်ကို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ စသည်ဖြင့် ထွက်ပေါက်ကိစ္စပြောကြားလာရတယ်။ ဒီတော့ အနာဂတ်ကိုရင်ဆိုင်တဲ့အခါ ခုနကပြောသလို လူငယ်တွေရင်ဆိုင်ရမယ့် အနာဂတ်အလွန်ကို ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ အနေအထားမှာရှိနေတယ်။ အဲဒီလိုထွက်ပေါက်ထက် ပိုပြီးအရေးကြီးတာက ဖောက်ထွက်ဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဖောက်ထွက်ဖို့ကို စဉ်းစားကြပါ။ ဖောက်ကိုထွက်ရမယ့်အနာဂတ်လို့ ကျနော်မြင်တယ်။ အဲဒီတော့ အမြဲတမ်းထွက်ပေါက်ကိုချည်း စဉ်းစားမနေဘဲ ဖောက်ထွက်ဖို့စဉ်းစားစေချင်ပါတယ်။ ဒါဟာ ပိုပြီးအရေးကြီးပါတယ် ... ။

ဝတ်မှန်တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးရဖို့ နိုင်ငံရေးအင်အားစုအားလုံးပါဝင်တဲ့ တပ်ပေါင်းစုကြီးဖွဲ့ပြီး ညီညီညွတ်ညွတ်ကြိုးပမ်းကြပါ။ နိုင်ငံရေးအင်အားစု၊ တာလေအင်အားစုနဲ့ ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးလက်တွဲပြီး ကြိုးပမ်းသွားမယ်ဆိုရင် ငြိမ်းချမ်းရေးရရှိမှာ မလွဲပါဘူး။ ဝတ်အစားရအနေနဲ့လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးကို အမှန်တကယ်လိုလားတယ်ဆိုရင် နိုင်ငံရေးအင်အားစုတွေနဲ့ အတူတကွလက်တွဲပြီး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။

ဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ (၈၇) နှစ်ပြည့်မွေးနေ့တွင် ပြောကြားချက်

လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး

တိုင်းပြည်တပြည်ရဲ့ လူအဖွဲ့အစည်းမှာ ဒီမိုကရေစီဆိတ်သုဉ်းပြီး အာဏာ ရှင်တစုက ပြည်သူတရပ်လုံးကို အကြမ်းဖက် စစ်ပြဲသတ်ဖြတ်လာရင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဖြစ်ပေါ်လာရတာ ဓမ္မတာပါပဲ။ အဲဒီလိုအခြေအနေမျိုးဆက် လက်တည်ရှိနေသရွေ့ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲရဲ့

အခန်းကဏ္ဍဟာလည်း ကြီးမားနေမှာပဲ။ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဟာ အကြမ်းဖက်မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမဟုတ်ရုံမက လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဆိုတာမျိုးဟာ ပင်ကိုအားဖြင့် အကြမ်းဖက်မှုကို ဆန့်ကျင်တော်လှန်ခြင်းပဲ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး မဟာတော်လှန်ရေးကိုကြည့်ရင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးရဲ့ မွန်မြတ်တဲ့ပင်ကိုယ်လက္ခဏာတွေကို ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်တယ်။ လက်နက် ကိုင်တိုက်ပွဲဆင်နွှဲပြီးဆိုရင် စွမ်းရည်ပြည့်ဝတဲ့ တော်လှန်ရေးတပ်မတော်တရပ်ဖြစ်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ အဲဒါတွေက ... (၁) ကြံ့ခိုင်မှန်ကန်တဲ့နိုင်ငံရေးပါတီတခုရဲ့ ခိုင်မာတဲ့ဦးဆောင်မှုရှိရမယ်။ (၂) လူထုနဲ့အေးအတူပူအမျှ ရပ်တည်တိုက်ပွဲဝင်ရင်း လူထုရဲ့ထောက်ခံမှု ရှိရမယ်။ (၃) စည်းကမ်းလိုက်နာမှု ခိုင်မာကောင်းမွန်ရမယ်။ (၄) စစ်ရေး၊ စည်းရုံးရေး၊ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး စွမ်းအင်တွေရှိရမယ်။ ဒါမှသာ လူထုနဲ့အတူ အမှီအခိုကင်းကင်း ကိုယ့်ခွဲကိုယ်ချွန် ရပ်တည် တိုက်ပွဲဝင်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ဖဒိုမန်းရှာလားဖန်း (အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး၊ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး) မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ် (၁၇)

ကာတွန်းဆရာ ကူမိုးကြိုး၏ သဘောမှန်တဲ့ ပေါ့ဝံ (ပိုလ်တပ်ရာ ချဲ့ဘော်တကျိပ်)

Grid of 12 political cartoons by Koo Mye Kyaw. Each cartoon includes Burmese text and a drawing. The cartoons depict various social and political issues, including corruption, poverty, and government actions. The drawings are signed 'KUMIO'.

(၂၀) ရာစုနှစ်ဆန်းပိုင်း ခေတ်သစ်လွန် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကာလအစမှာ ယခင်က ပဋိပတ်၊ ပဋိပတ်ကိစ္စပါတို့လောက်နဲ့သာ အေးအေးလူလူနေထိုင်တော်မူခဲ့ကြသော သံဃာတော်များဟာ ဆရာတော်ဦးဥတပါမရဲ့ ဗမာလူမျိုးကျွန်ဖြစ်နေသမျှ ဗမာလူမျိုးတို့ကိုးကွယ်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာတော်ကြီးသည်လည်း ကျွန်သာသနာအဖြစ်ဖြင့် ဂုဏ်ရှိန်မှေးမှိန်နေလိမ့်မည်။ သာသနာတော်ကြီး ကျွန်သာသနာတော်အဖြစ်မှကင်းလွတ်ရန် သံဃာတော်များအနေဖြင့် မိမိတို့ကျောင်းတွင် အေးအေးမနေကြပဲ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ပညာဟူသော ရည်မှန်းချက်များနှင့် ကြိုးပမ်းနေကြသော ဂျီစီဘီအေကို အားပေးကြပါဆိုတဲ့ လှုံ့ဆော်မှုရယ်၊ ကိုယ့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ တောင်သူလယ်သမားတွေကငို၊ ဗြိတိသျှအစိုးရနဲ့ ဗျူရိုကရက်အရာထမ်း၊ အမှုထမ်းတွေက ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်တာတွေကို တွေ့မြင်ကြရတဲ့အတွက် ကြောင့်ရယ် ဂျီစီဘီအေဝံသာနုအသင်းကြီး (General Council of Burmese Association) ကို အားပေးလာကြတော့တယ်။

သံဃာတော်များဟာ အစမှာ တပါးချင်းထောက်ခံအားပေးခဲ့ကြရာက ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၄) ရက် (၁၂၈၃ ခုနှစ်နယုန်လပြည့်ကျော် (၁၄) ရက်) နေ့မှာ ရန်ကုန်မြို့အလယ် တောရ၊ ဝေဠုဝန်၊ သာဓု၊ ဗားကရာစတဲ့ ထေရ်ကြီးဝါကြီး ဆရာတော်ကြီးများဟာ ‘သံဃာသာမဂ္ဂီ’ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ဝံသာနုသံဃာအဖွဲ့အစည်းတရပ်ကို ဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းပြီး ဂျီစီဘီအေအသင်းကိုအားပေးတော်မူလာကြတယ်။

ဒါ့အပြင် သံဃာတော်များနှင့်တကွ ဝိုင်ဒဗလျူဘီအေ (Y. W. B. A) ခေါ် ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝအသင်း၊ ဝံသာနုကုမ္မာရီအသင်းစတဲ့ အမျိုးသမီးအသင်းတွေပါ အားပေးထောက်ခံဆက်သွယ်လာကြတဲ့အတွက် အဌမကွန်ဖရင့်ကြီးပြီးလို့ (၁) နှစ်ခန့်အတွင်းမှာ ဂျီစီဘီအေဟာ အသင်းသားပေါင်း (၈၀၀၀) (ရှစ်ထောင်) ကျော်အထိ အင်အားတိုးတက်လာခဲ့တယ်။ အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်များ ပြင်းထန်လာတဲ့အလျှောက် ဝံသာနုများ၊ သံဃာတော်များကုမ္မာရီအသင်းများဟာ နိုင်ငံခြားဖြစ်ပစံည်းတွေကို သပိတ်မှောက်ရှောင်ကျဉ်ကြပြီး တိုင်းရင်းဖြစ်ပစံည်းတွေကို သုံးစွဲလကြတယ်။ ဂျီစီဘီအေကိုထောက်ခံသူတိုင်းကို ဝံသာနုဆရာတော်၊ ဝံသာနုဘုန်းကြီး၊ ဝံသာနုခေါင်းဆောင်။ ဝံသာနုအသင်းအမျိုးသမီးတွေကို ကုမ္မာရီခေါင်းဆောင်၊ ကုမ္မာရီအသင်းသူလို့ ခေါ်ဆိုကြတယ်။

၁၉၂၁ အောက်တိုဘာလ (၂၁) မှ (၂၄) ရက် (၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၅ မှ ၈) ရက်နေ့အထိ ဂျီစီဘီအေ နဝမမြောက်ကွန်ဖရင့်ကို မနုပလေးမှာကျင်းပခဲ့ပြီး (၁) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအမြန်ပေးရမယ်ဆိုတဲ့ ဂျီစီဘီအေဗဟိုကော်မတီအစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုဖို့၊ (၂) ဂိုက်ကော်မတီကို သပိတ်မှောက်ဖို့၊ (၃) ဝေလမင်းသားလာတဲ့အခါ မကြိုဆိုဖို့၊ (၄) လူခွန်နဲ့သ ပါမေခ အခွန်တွေကောက်တာကို ပယ်ဖျက်ဖို့၊ (၅) သင့်တော်တဲ့ရက်တရက်ကို အမျိုးသားနေ့အဖြစ် ရွေးချယ်သတ်မှတ်ရေးအတွက် ဂျီစီ

ဘီအေသို့ တာဝန်လွှဲပို့စတဲ့အဆိုတွေကို တင်သွင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီလိုဂျီစီဘီအေကို တာဝန်ပေးချက်အရ ၁၉၂၂ ဇူလိုင်လ (၁၇) ရက် (၁၂၈၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၈) ရက်) နေ့မှာကျင်းပတဲ့ ဂျီစီဘီအေ အထူးအစည်းအဝေးပွဲကြီးက တကမ္ဘာလကျောင်းသားများသပိတ်မှောက်တဲ့နေ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၀) ရက်နေ့ကို အမျိုးသားနေ့လို့ သတ်မှတ်လိုက်ကြတယ်။ ဒါတင်မက ကျောင်းသားသပိတ်ကြောင့်ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အမျိုးသားပညာရေးနဲ့အမျိုးသားကျောင်းတွေကိုပါ ထောက်ခံအားပေးလာတဲ့အတွက် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှာ အမျိုးသားကျောင်းတွေ တိုးတက်များပြားလာပြီး အမျိုးသားပညာရေးကောင်စီဟာလည်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လေးစားရတဲ့အထိ ကျယ်ပြန့်ခိုင်မာလာခဲ့တယ်။

အမျိုးသားနေ့သတ်မှတ်လိုက်ပြီးတဲ့နောက် ဝံသာနုများ၊ အမျိုးသားကျောင်းဆရာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများနဲ့ တကွ ပြည်သူအပေါင်းတို့ဟာ နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် (၁၀) ရက်နေ့မှာ ‘အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့’လို့ ပြောဆိုရေးသားကြပြီး ဟောပြောပွဲတွေ၊ စီတန်းလှည့်လည်ပွဲတွေပြုလုပ်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အမျိုးသားနေ့ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်တက်ကြွရေးတို့ကို လှုံ့ဆော်မြှင့်တင်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။

တကယ်တော့ အမျိုးသားအောင်ပွဲဆိုတာ ကျောင်းသားအောင်ပွဲပါပဲ။ လူ့သ

မိုင်းရာဇဝင်ခရီးစဉ်နဲ့အညီ တနှိုင်းစရာမမြင်အောင် ကပံည်းတင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

၁၈၈၅ ခုနှစ်ဆီပြန်တွေးလိုက်ရင် အမှောင်ခေတ်မှာနှစ်တဲ့ကား ပန်းချီအတိုင်းပါ။ ထီးသုဉ်း၊ နန်းသုဉ်း၊ မြို့သုဉ်း သုညနဲ့ ကြိုရချက်နာခဲ့ရတယ်။ အောင်ပင်လယ်မှာ ရေပြီခြောက်၊ ဆောင်ပလ္လင်မှာကွယ်ပြီး ရွှေဗဟိုရံပျောက်ခဲ့ရတယ်။ ဗမာ့ဦးစွန်းအနောက်ကိုယွန်းပြီး နယ်ချဲ့ဖဝါးအောက် ပြားပြားမှောက်ခဲ့ရတယ်။ မြားမှန်ထားတဲ့ဥဒေါင်းငှက်ပမာ ထုထောင်းချက်နာပြီး ဗမာပြည်ဟာ အမျိုးသားရေးမှာ မှေးမှိန်သေးသိမ်ခဲ့တယ်။

တပါးကျွန်လက်အတွင်းမှာ သက်ဆင်းခဲ့ရပြီး အနှစ်ခဲဗမာပြည်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ပညာရေးဟာလည်း ကျွန်ပညာရေးပဲဖြစ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်စိတ်ကျွန်သွေးမွေးမှ အုပ်ချုပ်ရေးမှာ ခိုင်မာတာရှည်တာဖြစ်လို့ တကမ္ဘာလအက်ဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းခဲ့တယ်။

ခေတ်သမိုင်းစဉ်ကို ဆစ်ပိုင်းရင် လူငယ်ဆိုတာတက်ကြွတယ်။ ရဲရင့်တယ်။ တရားမမျှတမှုကို ရွံရှာမုန်းတီးပြီး တရားမျှတမှုကိုလိုလားတယ်။ စွန့်လွှတ်စွန့်စားလိုတယ်။ မိမိပိုင်မှုအမျိုးမျိုးကို ဆန့်ကျင်လိုတယ်။ အမှန်တရားကိုရင်ဆိုင်ရတဲ့လူငယ်တစုက ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၁၀) ရက်နေ့မှာ စုပေါင်းဆန္ဒပြခဲ့ကြလို့ တကမ္ဘာလသပိတ်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်။

အခွင့်အရေးဆိုတာ တိုက်ယူသင့်ရင် တိုက်ယူရမယ်။ ဖိလွန်းရင်ကြွ၊ ထိရင်ချမယ့်ဗမာ့စိတ်ဓာတ်ထုံးစံနဲ့အညီ အမျိုးသား ရေးစိတ်ဓာတ်တွေ နိုးကြားတက်ကြွလာစေခဲ့တယ်။ ဒီနှစ်အခါဆိုရင် နောင်တော် ကျောင်းသားကြီးတွေ စတင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တာ အနှစ် (၈၀) ပြည့်ခဲ့ပြီ။ ဗမာနိုင်ငံရဲ့ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်း အနှစ် (၈၀) ကာလကို သမိုင်းရေးရာအရ သုံးသပ်ရရင် ကိုလိုနီခေတ်ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုများရဲ့အဆက်ဖြစ်ပြီး မပြီးဆုံးသေးတဲ့တာဝန်ကို ဆက်လက်တိုက်ပွဲဆင်တဲ့သမိုင်းဖြစ်တယ်။

ဒီနေ့ဒီအချိန် လက်ရှိစစ်အာဏာရှင်တွေက အမျိုးသားရေး ... အမျိုးသားရေးလို့ အကြွေးကြော်ဆုံးအခါမှာ အမျိုးသားရေးတွေ အနိမ့်ကျဆုံးဖြစ်နေတာကို ဝမ်းနည်းစွာတွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကနေ့မျိုးဆက်သစ်လူငယ် ကျောင်းသားတွေရဲ့သမိုင်းပေးတာဝန်ကတော့ ကျော်လွန်ခဲ့တဲ့နှစ် (၈၀) ကာလကပင် ပန်းတက်ကြွစွာ လူငယ်ပီပီ ကိုယ်ကျိုးစွန့် မြေရိုင်းထွန်ယက်ခဲ့ခြင်းတွေကို ကြည့်မောရင်ခုန်ရင်း ...

မျိုးဆက်ဟောင်းများရဲ့ တလျှောက်လုံး ပြည်သူလူထုအကျိုးဆောင်ခဲ့တဲ့ ကောင်းမြတ်ထွန်းပြောင်တဲ့ သမိုင်းအစဉ်အလာကို စွဲစွဲမြဲမြဲထိန်းသိမ်းသွားရမှာဖြစ်တယ်။

ဒီအစဉ်အလာကိုချေဖျက်ဖို့ လမ်းကြောင်းပြောင်းဖို့ကြံစည်နေတဲ့ စစ်အုပ်စုရဲ့ ကြံရွယ်ချက်မှန်သမျှကို ပြတ်ပြတ်သားသားဆန့်ကျင်သွားဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ရန်မလှိုလျှင် ရန်ပိုသည် ၊
ရန်လိုမှ ရန်ပြိုသည်၊
လာမဲ့ဘေးပြေးတွေ၊
သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီး။
ကြောက်မွှေးပါ ဖာနာနဲ့နှုတ်၊
ကြောက်လာဘ်လွှဲ ရဲမင်းဖြစ်၊
လူမိုက်အလိုရှိသည် ...၊

စာမျက်နှာ (၈)
စိုးနေလင်းဆောင်းပါးမှ

ကလေး၊ လူကြီး၊
ကြီးသူ၊ ငယ်သူ၊
ရဟန်းသံဃာပါမထား
ရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်နေတဲ့
စစ်အာဏာရှင်တွေကို
...ဆွေးနွေးပါ၊ ဆွေး နွေးပါ ...
တစာစာတောင်းဆိုနေမယ်ဆိုရင်
ကျား...ဥပုသ်
စောင့်လာမယ့်အချိန်ကို
စောင့်
နေသလိုဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

လှန်ရေးကြီးဟာ ကာလာရှည်ကြာလာတာနဲ့အမျှ အကျအဆုံးအဆုံးအရှုံးတွေနှစ် နာမူတွေ များပြားလာနေပါပြီ။ နောက်ဆုံး တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုး အဆုံးစွန်ပျက်သုန်းသွားနိုင်တဲ့အခြေအနေဖြစ်လာပြီလို့၊ ယူဆနိုင်တဲ့အခြေအနေရောက်လာနေပြီဖြစ်လို့ နောင်နွေးကြန့်ကြာ အချိန်ဆွဲနေလို့မဖြစ်တော့ပါဘူး။ အမြန်ဆုံးပြန်လည်ဝေဖန်သုံးသပ်ချို့ယွင်းအားနည်းချက်နဲ့ အမှားတွေကို အမြန်ဆုံးပြုပြင်တည်မတ်ပြီး စစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့ ထာဝရအာဏာတည်မြဲရေးကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုတွေကို အမြန်ဆုံးရိုက်ချိုးချေဖျက်ပစ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးအနေနဲ့ကတော့ ပြည်တွင်းပြည်ပနဲ့ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုတွေအနေနဲ့ ကိုယ်ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ရန်သူကို အသေအချာ သိမြင်နားလည်ဖို့ပါပဲ။ ကျနော်တို့မြန်မာနိုင်ငံက စစ်အာဏာရှင်တွေဟာ သူတို့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ရန်သူကို ဘယ်တုန်းကမှ လျှော့မတွက်ခဲ့ပါဘူး။ သာသာထိုးထိုးတွေးပြီး လုံးဝနုလန့်မထူနိုင်အောင် ချေမှုန်းပစ်ခဲ့တာချည်းပဲဆိုတာကို အားလုံးမြင်သာထင်ရှားဖြစ်ပါတယ်။ ခုကာလကတော့အပြီးသတ်ချေမှုန်းခြင်းကို စလုပ်နေပြီလို့ပြောရမှာပါပဲ။ ဘယ်လိုမှ စကားပြောဆို ဆွေးနွေးဖို့ဆန္ဒမရှိသူတွေ၊ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးစရာအကြောင်း လုံးဝမရှိပါဘူးလို့ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းပြောဆိုပြီး ကလေး၊ လူကြီး၊ ကြီးသူ၊ ငယ်သူ၊ ရဟန်းသံဃာပါမထား ရက်ရက်စက်စက်သတ်ဖြတ်နေတဲ့ စစ်အာဏာရှင်တွေကို ...ဆွေးနွေးပါ၊ ဆွေးနွေးပါ ... တစာစာတောင်းဆိုနေမယ်ဆိုရင် ကျား ဥပုသ်စောင့်လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်နေသလိုဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ ကျားကတော့ဘယ်တော့မှ ဥပုသ်စောင့်လာလိမ့်မယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ကျနော်ကတော့ အဲဒီလိုယုံကြည်ပါတယ်။ ကျနော်တို့ရဲ့ပြည်သူလူထုဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို ခါးခါးသည်းသည်း မုန်းတီးစက်ဆုပ်နေပြီဆိုတာအငြင်းပွားစရာရှိမယ်မဟုတ်ပါဘူး။ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို အမြစ်ကဖြိုလှဲနိုင်တဲ့စွမ်းအားဟာလည်း ပြည်သူလူထုမှာပဲရှိပါတယ်။ ဒီကနေ့ ကျနော်တို့မှာလိုအပ်နေတာက ပြည်သူလူထုကို စစ်အာဏာရှင်စနစ်ချေမှုန်းရေး မှန်ကန်တဲ့တိုက်ပွဲလမ်းကြောင်းပေါ်ဦးတည်ပေးပြီး တိုက်ပွဲကို ရဲရဲရင့်ရင့်ဦးဆောင်မှုပေးနိုင်တဲ့ ဦးဆောင်မှုအခန်းကဏ္ဍပဲဖြစ်ပါတယ်။

စိုးနေလင်း

...အခွင့်အရေးဆိုတာ တိုက်ယူသင့်ရင် တိုက်ယူရမယ်။

ဖိလွန်းရင်ကြွ၊ ထိရင်ချမယ့်

ဗမာ့စိတ်ဓာတ်ထုံးစံနဲ့အညီ

အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်တွေ နိုးကြား

တက်ကြွလာစေခဲ့တယ်။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ်နှင့် တွေ့ဆုံပေးပြန်းခဏ်းမှ ကောက်နုတ်ချက်များ

ခိုင်စိုးနိုင်အောင်
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသား
ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ)
ကမ္ဘာ့သမိုင်းကိုလေ့လာကြည့်လို့ရှိရင်
လူထုစွမ်းအားနဲ့ ပြောင်းလဲသွား
တာတွေကိုပဲ သမိုင်းမှာတွေ့ရတယ်။
အဲဒါက အကြောက်တရား
ဘယ်လောက်ပဲလွှမ်းမိုးပေမယ့်လို့
အကြပ်အတည်း၊ အခက်အခဲ

အမျိုးမျိုးဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ လူထုစွမ်းအားဆိုတာ
ဖြစ်ပေါ်လာမှာပဲလို့ ကျနော်မြင်တယ်။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၆၇)

ဦးမြင့်သိန်း
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသား
ကောင်စီ တွဲဘက်အထွေ
အတွင်းရေးမှူး (၁)
... ကျနော်တို့ဟာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အ
ခြေအနေတွေပေါ်မှာ ခန့်မှန်းသုံးသပ်
ချက်တွေနဲ့ပဲ နစ်မွန်းနေကြတယ်လို့
မြင်တယ်။ ဒီနေ့ကာလဖြစ်ပေါ်နေ
တဲ့နိုင်ငံရေးဖြစ်စဉ်တွေဟာ ထင်

သာမြင်သာအခြေအနေတွေပေါ်မှာ အရောင်းအဝယ်လုပ်၊ အပေးအယူ
လုပ်သလို လုပ်ဖို့ဆိုတာထက်၊ ကိုယ့်ရဲ့ယုံကြည်မှု၊ အနစ်နာခံမှု၊ စွန့်
လွှတ်စွန့်စားပြီး လုပ်ဆောင်မှုတွေကသာ စစ်မှန်တဲ့အဆုံးအဖြတ် အခြေ
အနေတွေကို ဖန်တီးပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ အလေးအနက်ယုံကြည်ပါ
တယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၈၁) ..

ဦးမျိုးဝင်း (ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
အမျိုးသားကောင်စီ
တွဲဘက်အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး
(၂))

... အားလုံးဟာ
စနစ်ဆိုးရဲ့သားကောင်
တွေပဲဖြစ်တယ်။
စစ် အာဏာရှင်စနစ်ဖယ်ရှားရေး
တိုက်ပွဲများမှာ အုပ်တချုပ်၊

သဲတပွင့်အနေနဲ့
ပါဝင်ကြဖို့ကိုပဲ အားလုံးကိုတိုက်တွန်းချင်တယ်။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၉၃)

မိုင်အိုက်စုန်း
(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမျိုးသား
ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး အဖွဲ့ဝင်)
... တိုင်းရင်းသားအရေးဟာ၊
အခန်းကဏ္ဍဟာ
ဒီမိုကရေစီရေးလို့
အင်မတန်မှအရေးကြီးတဲ့ကဏ္ဍ
ဖြစ်တယ်လို့ ကျနော်ထင်တယ်။
အဲဒါကြောင့်
ဒီနှစ်ခုပေါင်းစပ်မှုဟာ ခေါင်းနဲ့ပန်း

လိုဖြစ်နေတော့ အဲဒီနှစ်ခုပေါင်းစပ်ပြီးတော့ အမြဲတမ်း တိုက်ပွဲဖော်
ဆောင်သွားရမယ်လို့ ကျနော်မြင်တယ်။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၇၉)

ဗိုလ်မှူးကြီး ခွန်ဥကာပါ
(အမျိုးသားဒီမိုကရေစီတပ်ပေါင်းစု
(မဒတ) အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး)

... လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးတွေ
စုပေါင်းထားတဲ့အဖွဲ့အစည်းဟာ
အကြမ်းဖက်သမားအုပ်စု
မဟုတ်ဘူး။
လက်နက်ကိုင်ကိုင်စွဲပြီးတော့
ဒီလက်နက်ကို ကိုင်စွဲဖို့လိုကျ

လွှမ်းမိုးမှုကိုလက်ခံတဲ့ အဖွဲ့မဟုတ်ဘူး။
မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ်ဖို့၊ မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်ဖို့၊
မလွှဲမရှောင်သာ လက်နက်ကိုင်နေတဲ့အဖွဲ့ဖြစ်တယ်။
အခြေအနေပေးမယ်ဆိုရင် ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းနဲ့
တိုင်းပြည်ပြဿနာကိုရှင်းချင်တယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၇၅)

ဒေါက်တာ ကျော်ညွန့်
(မြန်မာပြည်ဒီမိုကရက်တစ်
မဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ် (မဒမမ)
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး
... လူထုက သူ့အတိုင်းအတာအရ
သဏ္ဌာန်ဆောင်တာဖြစ်တဲ့အတွက်
ဒီအပေါ်မှာ နိုင်ငံရေးအရ ဦးလှည့်
ပေးရမယ့်တာဝန်က နိုင်ငံရေးအသိ
ရှိတဲ့လူတွေရဲ့ တာဝန်ပဲဖြစ်ပါတယ်။
လူထုလှုပ်ရှားမှုကတော့ရှိနေမှာပဲ။

လူထုလှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှ ကျနော်တို့အနေနဲ့ မျက်မြင်ပျက်မခံပဲနဲ့ ကျနော်
တို့ဘက်တာဝန်ရှိမှုအရ ဆောင်ရွက်နိုင်မယ့်အချက်ကို ကျနော်တို့
သဘောပေါက်ထားရင် လူထုလှုပ်ရှားမှုဟာ မှန်ကန်တဲ့လမ်းကြောင်း
နဲ့အတူပေါ်လာပြီး ရန်သူဟာ လူထုအားကိုမခံနိုင်ဘဲနဲ့ အရှုံးပေးရမှာ
ပဲဖြစ်တယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၇၄)

ဒေါက်တာနိုင်အောင်
.... ငြိမ်းချမ်းရေးကို
အဖွဲ့အစည်းတွေ၊
အဖွဲ့အစည်းရဲ့
ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့တင်
ဆောင်ရွက်ဖို့မဟုတ်ဘဲ
လူတိုင်းလူတိုင်း
ပူးပေါင်း

ဆောင်ရွက်နိုင်မှသာလျှင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာကို
ရနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၂၇)

မိဆူးပွင့်
(အမျိုးသမီးများအဖွဲ့ ချုပ်
(မြန်မာနိုင်ငံ) ဥက္ကဋ္ဌ)
... အတွေးအခေါ်မတူတာ၊ အ
မြင်မတူတာကို လေးစားရမယ်
လို့ တွင်တွင်ပြောနေကြပေမယ့်
တကယ်တမ်းမှာတော့ ကိုယ်နဲ့
အမြင်မတူရင်၊ အတွေးမတူရင်
မလေးစားချင်တော့တာမျိုးတွေ

အများကြီးရှိနေပါတယ်။ ဒါဆိုရင် ကျမတို့ဟာ ဒီမိုကရေစီကိုသတ်
တဲ့သူတွေပဲ ပြန်ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒီမိုကရေစီကိုသတ်တဲ့ ဒီမိုကရက်တွေ
ထဲမှာ ကျမတို့တယောက်ချင်းစီ ပါမပါ အမြဲပြန်ဆန်းစစ်ဖို့လိုသလို
ဒီမိုကရေစီဆိုတာ နအဖကိုတိုက်ဖို့ ဆိုင်းဘုတ်လှလှလေးတခု မဟုတ်
ဘူးဆိုတာ ကျမတို့ အမြဲတမ်းသတိရှိနေကြဖို့လိုတယ် ...။
မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၇၈) မှ ..

ကျနော်တို့လေထုရဲ့ရနံ့

ပွင့်သစ် (ကရိန်ကန်)

လှိုင်းတွေကို
ငေးရင်းနဲ့သာ
ကမ်းပါးဟာ
နှစ်ဆမြင့်တက်လာခဲ့တယ်။

ဪ ...
ကံငင်ပုံများ
ဂလပ်ဘက်လိုက်ဇေးရှင်း ဝင်းပချိန်မှ
လူဖြစ်ခဲ့တဲ့ကောင်
မွန်မြတ်တဲ့ အထီးကျန်ဆန်မှုနဲ့ နေတယ်။

အဟောင်းအမြင်းကြီးပါဆိုတဲ့
ယုံထင်ကြောင်ထင်အကြည့်
ချစ်သူတောင် မွေးတတ်လာတယ်။

မိတ်ဆွေ
ဟောဒီဘဝမှာ
နေရင်းထိုင်ရင်း
အစော်ကားခံခဲ့ဖူးပါသလား
ဒီ တတိယလှိုင်းခေတ်က
သိပ်လွယ်တယ်ကိုယ့်လူ

ဟောဒီကာလမှာ
ပြောချင်သလိုပြောပြီး
နက်ကတိုင် စီးတတ်တာက
မိုးခါးရေတွေပါ။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၅၆) တွင်
ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

သတင်းစာဆရာကောင်း

“ သတင်းစာဆရာကောင်းသည် အရေးကြီးသော
သတင်းများကို
ပြည်သူတို့စိတ်ဝင်စားအောင်ပြု၍ ထိုစိတ်ဝင်စားမှုကို
အင်အားအပြစ်အသုံးချကာ
တိုင်းပြည်တွင်လိုအပ်သော
ပြုပြင်ရေးနှင့် ကြီးပွားတိုးတက်ရေးတို့အတွက်
ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။
သတင်းစာဆရာကြီး လဝန

(၁)
၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂) ရက်နေ့၊
ထိုနေ့ကို မြန်မာပြည်သူပြည်သား
အားလုံး အမှတ်ရနေပေလိမ့်မည်။ ဟုတ်
သည်။ သို့ရာတွင် ကောင်းသောအမှတ်ရ
ခြင်းမျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။ မြန်မာပြည်သူ
ပြည်သားအားလုံးကို ဆင်းရဲတွင်းအရောက်
ပို့ပေးခဲ့သည့် ကနဦးနေ့၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း
ခေါင်းဆောင်သော စစ်တပ်မှအာဏာသိမ်း
သောနေ့၊ အဖွဲ့ဝင် (၁၇) ဦးပါဝင်သော
တော်လှန်ရေးကောင်စီကိုဖွဲ့သောနေ့၊ ဝန်
ကြီးချုပ်ဦးနုအပါအဝင် အစိုးရဝန်ကြီးများ၊
နိုင်ငံရေးသမားများ၊ တရားစီရင်ရေးနှင့် ဥပ
ဒေပြုပုဂ္ဂိုလ်များ အဖမ်းခံရသောနေ့။ ထို
နေ့ကို မြန်မာပြည်သူပြည်သားများ စိမ်း
ကားနာကျည်းနေပေတော့မည်။ တကယ်
တော့ သွေးစွန်းသောနေ့။ သို့တည်းမဟုတ်
ရာဇဝင်တွင်ရစ်မည့်နေ့ပင်တည်း။

တော်လှန်ရေးကောင်စီအဖွဲ့ဝင် ဗိုလ်
မှူးကြီးစောမြင့် (မဆလပါတီဖွဲ့သောအခါ
ပါတီအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်လာသူ)
သည် သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးအ
ဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရသည်။ ဝန်ကြီးဖြစ်ပြီး
သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဗိုလ်မှူးကြီးစောမြင့်
သည် စာနယ်ဇင်းကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို
ခေါ်ယူကာ အစိုးရအဖွဲ့သစ်သည် စာနယ်
ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်ကို ဆက်လက်ခွင့်ပြုထား
မည်ဟု ကတိကဝတ်ပြုခဲ့သည်။ သူပေးသည့်
ကတိကို ယုံကြည်ကိုးစားထိုက်ပေ၏လော။

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီ
မှာ အာဏာမသိမ်းမီ (၄) နှစ်အလို ၁၉၅၈
ခုနှစ်၊ တွင်ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုလက်ထဲမှ အာ
ဏာကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းခေါင်းဆောင်
သော စစ်တပ်မှပင်လွှဲပြောင်းရယူကာ အိမ်
စောင့်အစိုးရကိုဖွဲ့စည်းခဲ့ဖူးသည်။ (ဦးနု
လက်ထဲမှအာဏာကို စစ်တပ်မှလွှဲပြောင်း
ယူခဲ့သည်) ဟု ကျနော်သုံးနှုန်းထားပါသည်။
တချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များက ဦးနုကိုယ်တိုင်
ဗိုလ်နေဝင်းလက်ထဲ အာဏာလွှဲပြောင်းပေး
ခဲ့သည်ဟုဆိုနေကြ၏။ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်များ
နှင့် ငါ့စကားခွားရ အငြင်းမပွားလိုတော့
ပါ။ ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းမကျသည့် စစ်
တပ်မှအာဏာသိမ်းမှုမျိုး မြန်မာရာဇဝင်
တွင်မရှိစေလို၊ အာဏာလွှဲပြောင်းပေးခဲ့
ခြင်းသာ၊ သို့သော်အိမ်စောင့်အစိုးရ (တ
နည်း) ဗိုလ်နေဝင်းလက်ထဲ အာဏာမလွှဲ
ပြောင်းမီကပင် နောင်တနှစ်အကြာ၌ ရွေး
ကောက်ပွဲပြန်လုပ်ပေးရမည်ဟူသောကတိ
ကဝတ်ကိုတောင်းခံခဲ့ပေသည်။ ဗိုလ်နေဝင်း
ကလည်းသူပေးထားသည့် ကတိအတိုင်း
ရွေးကောက်ပွဲကိုပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဦးနုပင် အ
နိုင်ရကာ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ ဗိုလ်နေဝင်းဦးဆောင်
သော အိမ်စောင့်အစိုးရလက်ထက်မှာပင်
သတင်းစာတိုက်အချို့နှင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်အ
ချို့ အပိတ်ခံခဲ့ရဘူးသည်။ သတင်းစာဆရာ
အချို့နှင့် စာရေးဆရာအချို့တို့ အဖမ်းခံရ
သည်လည်းရှိ၊ ကိုကိုးကျွန်း အပို့ခံရသည်
လည်းရှိခဲ့၏။ ထိုအတွေ့အကြုံများကို သ
တင်းစာဆရာများ၊ စာရေးဆရာများ မမေ့
နိုင်ကြသေး။ ယခုတဖန် သတင်းနှင့်ပြန်
ကြားရေးဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးစောမြင့်က
ကတိကဝတ်တွေပြန်ပြန်လေပြီ။ စာနယ်
ဇင်းလောကအနေဖြင့် တော်လှန်ရေးကောင်
စီနှင့် အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို လက်ခုပ်လက်ဝါး
တီး၊ အားပေးရန် ဝန်လေးခဲ့ပေရော့မည်။
အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာ၊ ပြောရ

ပေဦးတော့မည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဝန်ကြီးချုပ်
ဦးနုက စာနယ်ဇင်းဥပဒေကိုပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့
သည်။ ထိုဥပဒေအရ စာနယ်ဇင်းအမှု
ဆောင်ညီလာခံကို နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မြန်မာ့
ရိုးရာနှစ်သစ်ကူးအပြီး (ဧပြီလထဲ၌) ကျင်း
ပရပေမည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီ
လ (၁၆) ရက်နေ့တွင် စာနယ်ဇင်းအမှုဆောင်
ညီလာခံကျင်းပမည်ဟု နိုင်ငံနှင့်အဝှမ်းကြေ
ညာခဲ့သည်။ ထိုစာနယ်ဇင်းအမှုဆောင်ညီ
လာခံမှနေ၍ စာနယ်ဇင်းကျင့်ဝတ်သိက္ခာ

“ (မောင်မေဩဇာ) မဆလစစ်အစိုးရသည်အလွန်အင်မတန်သိမ်မွေ့နူးညံ့သော စာနယ်ဇင်းလောကအကြောင်းကိုဂယနဂဏမသိသေးသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ ဂယနဂဏသိရှိထားပါမှ ကိုင်တွယ်ရထိန်းကြောင်းရလွယ်မည်မဟုတ်ပါလော...။ ”

နှင့်အညီ စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်ဂုဏ်ကို
မြှင့်တင်နိုင်ရေးအတွက် မြန်မာစာနယ်ဇင်း
ကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ‘ထွန်းနေ့စဉ်’
သတင်းစာအယ်ဒီတာ ဦးထွန်းဖေကို
ဥကဋ္ဌအဖြစ်၊ ‘နေ့ရှင်း’သတင်းစာအယ်ဒီ
တာဦးလောရုံကို ဒုဥကဋ္ဌအဖြစ်၊ ‘ဂါးဒီ
ယန်း’သတင်းစာအယ်ဒီတာ ဦးစိန်ဝင်းကို
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်
ခန့်ထားခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် ‘စာနယ်ဇင်း’
လောကဟူသည့် လုပ်သားပြည်သူတို့၏
ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်နိုင်ရ
မည် ဟုလည်း ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့၏။

၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၃၀) ရက်နေ့
တွင်ကျင်းပသော တော်လှန်ရေးကောင်စီ
၏ စစ်ဗျူဟာမှူးများညီလာခံကမူ ‘မြန်မာ့
နည်းမြန်မာ့ဟန်ဆိုရှယ်လစ်စနစ်’ သည်
သူတို့၏ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်ကြောင်းထုတ်
ပြန်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၄)
ရက်နေ့သို့ရောက်သောအခါ အဖွဲ့ဝင် (၂၀)
ဦးပါဝင်သော ‘မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်
ပါတီ’ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့တော့သည်။
မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ (မ

၊ ကျောင်းသားများကို လူမဆန်စွာပစ်
ခတ်သတ်ဖြတ်မှုနှင့် ကျောင်းသားသမဂ္ဂ
ဖျက်ဆီးခံရမှုသတင်းသည် မြန်မာတနိုင်
ငံလုံးသို့ ကောက်ရိုးမီးပမာပျံ့နှံ့သွားတော့
သည်။ အထက်တန်းကျောင်းများနှင့် အ
လယ်တန်းကျောင်းများကိုလည်း ပိတ်
ထားလိုက်၏။ တချိန်တည်းမှာပင် မဆလ
စစ်အစိုးရခေါင်းဆောင် ဗိုလ်နေဝင်းလည်း
‘ဓား ...ဓားခြင်း၊ လှံ ...လှံချင်း’ ဟူသည့်
ရန်၊ ရင်းကြမ်းတမ်းသောစကားကိုသုံး၊

သတ်ပြီး သတင်းစာဆရာ (၅) ဦး အဖမ်းခံ
ခဲ့ရလေသည်။ ပါနည်းအားဖြင့် စစ်အစိုးရ
နှင့် စာနယ်ဇင်းလောကအကြား ပဋိပက္ခ
တို့ တခုပြီးတခု ဖြစ်ပွားခဲ့တော့သည်။
ထိုအချိန်မှစ၍နောက်ပိုင်း မဆလ
အစိုးရသည် သူတို့အလိုကျသတင်းစာများ
ဖြစ်စေရန်ရည်ရွယ်၍ သတင်းထောက်သင်
တန်းတခုကို သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဝန်
ကြီးဌာနမှ ဦးစီးကျင်းပပေးခဲ့သည်။ ဝန်
ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးစောမြင့်ကိုယ်တိုင် အဖွင့်
မိန့်ခွန်းပြောကြားရာ၌ စာနယ်ဇင်းလွတ်
လပ်ခွင့်ကို အသိအမှတ်ပြုမည်ဟု ပါလည်း
ကောင်း၊ မိမိရေးသားထားသည့် သတင်း
ဆောင်းပါးနှင့်ပတ်သတ်၍ မိမိကိုယ်မိမိ
တာဝန်ယူမှုရှိရမည်ဟု ပါလည်းကောင်း
ပြောကြားခဲ့သည်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်
ဘာလသို့ရောက်သောအခါ သတင်းနှင့်
ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ပြန်ကြားရေးမှူး
မှနေ၍ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ အား
လုံး မှတ်ပုံတင်ခွင့်ပြုချက်ရပြီးမှသာ ထုတ်
စေဖြန့်ချိရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်တော့သည်။
ထိုမျှမကသေး သတင်းထောက်၊ သတင်း
ဆရာများသည်လည်း မှတ်ပုံတင်ခွင့်ပြု
ချက်ရပြီးမှသာ ခရီးသွားခွင့်၊ အစိုးရရုံးများ၊
ဝန်ကြီးဌာနများသို့ သွားရောက်သတင်းယူ
ခွင့်ပြုမည်ဟုလည်း အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်
သေးသည်။ အပေါ်အလေးသွားလျှင်ပင်
ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက် တောင်းရတော့မလိုပင်။
‘ဘယ်မှာလည်း စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်’
ဟု၍ ဗိုလ်မှူးကြီးစောမြင့်ကို အထွန့်တက်
မိလျှင် ကိုရွှေမင်းသားဒေါသမာန်တက်
ကာ ‘ထောင်နန်းမြန်း’ ရမည်လား မသိခဲ့။

(၂)
ဗြိတိသျှအစိုးရအုပ်ချုပ်စဉ်တုန်းက
စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့် အတန်အသင့်ရှိ
ခဲ့ဖူးသည်။ သတင်းထောက်များ၊ သတင်း
စာဆရာများခရီးထွက်ရာတွင် မှတ်ပုံတင်
ခွင့်ပြုချက် မလိုအပ်ဖူးခဲ့။ မိမိသွားချင်သည့်
နေရာသွား၊ သတင်းယူနိုင်သည်။ အစိုးရ
ရုံးများဆိုရင်လည်း ဥဒဟိုဝင်ထွက်ခွင့်ရှိခဲ့
သည်။ (ဗိုလ်နေဝင်းခေါင်းဆောင်သော မ
ဆလအစိုးရလက်ထက်မှစ၍ ယနေ့ ၁၉၉၉
ခုနှစ်၊ နအဖစစ်အုပ်စုလက်ထက်အထိ ခွင့်
ပြုချက်မရပါက မည်သည့်အစိုးရရုံးကိုမျှ
သွားခွင့်မရတော့ပေ။) ထို့အပြင် ၁၉၆၂ ခု
နှစ်ထဲမှာပင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးဥပဒေကို ပြ
ဋ္ဌာန်းခဲ့ပြန်သေးသည်။ ထိုဥပဒေအရ ပုံနှိပ်
ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းအားလုံး တနှစ်တကြိမ်
မှတ်ပုံတင်ရမည်။ ခွင့်ပြုချက်မရလျှင် ထို
နှစ်အတွက် လုပ်ငန်းအားလုံးရပ်ဆိုင်း
ထားပေရော။ ခွင့်ပြုချက်ရမည်၊ မရမည်မှာ
လည်း မရေရာ မသေချာလှ။

ပါသည်ထက်ပိုဆိုးဝါးသည်မှာ
သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနသည်
စာပေဆင်ဆာဘုတ်အဖွဲ့ (ဝါ) စာပေစိစစ်
ရေးအဖွဲ့ကိုဖန်တီးကာ သတင်းလုပ်ငန်း
အားလုံးကို ထိုအဖွဲ့မှ တည်းဖြတ်ဖြစ်ခြင်း
ပင်။ စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် ပုံနှိပ်ထုတ်
ဝေသောစာနယ်ဇင်းများကို မျက်လုံးဒေါက်
ထောက်ဖတ်ရှုစိစစ်ပြီး မဆလပါတီ၏မူဝါဒ
နှင့်ငြိစွန်းသောအားလုံးကို ဖြတ်တောက်
ခိုင်းတော့သည်။ (နောင် (၁၀) နှစ်ကြာ
သောအခါ ၁၉၇၂ ခုနှစ်မှစ၍ ၀ထပါစာအုပ်၊
ကဗျာစာအုပ်၊ ပြဇာတ်စာအုပ် စသည့်ရသ

တဖက်စာမျက်နှာသို့...

အမှတ် (၁၀၀)

စာပေဆိုင်ရာ စာအုပ်စာတမ်းများကိုပင် စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့သို့တင်ပြ​ြန်ွင့်ပြုချက်ရပြီးမှသာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ပြု​တော့သည်။ ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်​ြန်​ နောက်ပိုင်း၌ အသေးစိတ်ဖော်ပြပါဦးမည်။) တကယ်တော့ စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့သည် ဒုတိယကမ​ြာစစ်ကြီးမတိုင်မီ ရုရှနိုင်ငံတွင်ရှိခဲ့သော NKVD(လျှိုဝှက်စုံထောက်အဖွဲ့) ကဲ့သို့ပင်၊ သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်တွင်ရှိငြားသော်လည်း အမှန်တကယ်မှာမူ MIS (စစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့.) မှ ကြိုးကိုင်နေ​ြစ်​ည်သည်။

ထိုစဉ်က သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၏လမ်းညွှန်ချက် (၃) ရပ်မှာ (၁) စာပေလုပ်ငန်းသတင်းလုပ်ငန်းများအတွက်လိုအပ်သော စာရင်းဇယားကျင့်ထုံးဥပဒေလုပ်ငန်းဆောင်တာများကို အသေးစိတ်တင်ပြရန်၊ (၂) ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံတည်ဆောက်နိုင်ရေးအတွက် ပြည်သူတရပ်လုံးပူးပေါင်းပါဝင်လာကြစေရန် အထောက်အကူပြုသည့် အကြောင်းအရာများကိုဦးစားပေးရန်၊ (၃) ဆိုရှယ်လစ်စနစ်၏ရန်သူများကို ခုခံကာကွယ်ရန်တို့ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအချက် (၃) ချက်နှင့်ပတ်သတ်​ြန်​ ဆက်လက်ရှင်းပြပါမည်။ နံပါတ် (၁) အချက်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မဆလစစ်အစိုးရသည် အလွန်အင်မတန်သိမ်မွေ့နူးညံ့သော စာနယ်ဇင်းလောကအကြောင်းကို ဂဃနဏမသိသေးသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ ဂဃနဏသိရှိထားပါမှ ကိုင်တွယ်ရထိန်းကြောင်းရလွယ်မည်မဟုတ်ပါလော။ ‘မြေမြေချင်း ခြေမြင်ရန်’ ကြိုးစားသည့်အချက်များပင်။ နံပါတ် (၂) အချက်နှင့် နံပါတ် (၃) အချက်တို့မှာမူ စာနယ်ဇင်းလောကကိုစော်ကားသည့်အချက်များပင်ဖြစ်တော့သည်။ လူထုဆန္ဒဖြင့်ရွေးကောက်ထားသော လူထုအစိုးရလက်ထဲမှအာဏာကို အတင်းအဓမ္မခါးပြတိုက်ယူထားပြီး နောက်ပိုင်းကျမှ ‘အဓမ္မခါးပြတိုက်မှုသည် ကောင်းမွန်လှပေ၏။ တရားမျှတပါပေ၏’ဟု မဟုတ်မတရားအာဏာပေး​ြန်​ ရေးသားခိုင်းနေခြင်းပင် မဟုတ်ပါလော။ ‘စာနယ်ဇင်းလောကသားတို့၏ သေနတ်ကိုင်သောလက်မဟုတ်ပဲ၊ ကလောင်တံကိုင်သောလက်ဖြစ်သည်’ဟူသည်ကို ဒင်းတို့စစ်အာဏာရှင်တွေ မသိပေရောသလား။ ငြိမ်းချမ်းရေးဗိသုကာဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းကိုနမူနာယူ​ြန်​ ပြောရလျှင် ‘ဆိုးရွားလှ ဗမာ့စာနယ်ဇင်းလောကသားတို့ဘဝတွေမှာဖြင့် တောက မယားစကားကို ပေါင်နှံရောင်းစားရမလိုမျိုးပေကွယ် ...’ ဟူ​ြန်​။

ထို့အပြင် အမျိုးသားစာပေဆုရွေးချယ်ရေးမူဝါဒကိုလည်း ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ မဆလစစ်အစိုးရ အာဏာမသိမ်းမှီကဆိုလျှင် ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် တင်ပြပုံစာပေအရည်အသွေးတို့အပေါ်မူတည်ပြီး အမျိုးသားစာပေဆုကိုရွေးချယ်ပေးခဲ့လင့်ကစား မဆလလက်ထက်တွင်မူ လုံးဝပြောင်းလဲသွားတော့သည်။ မဆလစစ်အစိုး၏ အမျိုးသားစာပေဆုရွေးချယ်ရေးမူဝါဒသည်ကား (၁) မြန်မာ့နည်းမြန်မာ့ဟန်ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို ထောက်ခံသည့်စာပေမျိုးဖြစ်ရမည်။ (၂) စစ်မှန်သော မြန်မာ့ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံများကို ဦးစားပေးဖော်ပြသည့်စာပေမျိုးဖြစ်ရမည်။ (၃) မျိုး

ချစ်စိတ်ဓာတ်ကိုမွေးထုတ်ပေးနိုင်သည့် စာပေမျိုးဖြစ်ရမည်။ (၄) ဦးနောက်​ြန်​ဏ်ရည်နှင့်လောကနီတိတရားကို အထောက်အကူပြုသည့်စာပေမျိုးဖြစ်ရမည်။ (၅) စာဖတ်သူအားလုံး မှန်ကန်ထက်မြတ်သည့်အတွေးအခေါ်အသိအမြင်ကို ရရှိစေနိုင်မည့်စာပေမျိုးဖြစ်ရမည် ဟူသတက်။

အမှန်တကယ်ကမူ မဆလစစ်အစိုးရသည် မြန်မာ့နည်းမြန်မာ့ဟန် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုကို ဝါဒဖြန့်သဖွယ် အသုံးချနေခြင်းပင်။ စာရေးဆရာ၏ ကလောင်ကိုင်သောလက်အပေါ် စစ်အစိုးရအာဏာ မသက်ရောက်ခဲ့​ြာသာ စစ်အာဏာရှင်တို့ အာဏာရပြီးအစဦးပိုင်း၌ ဆုရွေးချယ်ပေးစရာ တအုပ်တလေမျှမရရှိခဲ့လေခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် စာရေးဆရာတို့သည် ‘သေသော်မှတည့် ဩော်ကောင်း၏’ ဟု နှလုံးသွင်းလေသည်လားမဆိုနိုင်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်ကိုလည်း ‘အမျိုးသားစာပေဆု အတွက်အကောင်းဆုံးဝထ​ြန်​ပြည်ဆု မပေးနိုင်ခဲ့သည်’နှစ်’ဟု ခေါ်​ြန်​ရမည်ထင်သည်။

အခြားတဖက်၌ မေလ (၁၅) ရက်နေ့မှစ​ြန်​ မဆလ သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနသည်‘ရှေ့သို’ဂျာနယ်ဟူသော အပတ်စဉ်ထုတ် ဝါဒဖြန့်စာစောင်တခုကို မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ်နှစ်ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့သည်။ အရောင်အသွေးစုံလင်ခဲ့လင့်ကစား ဈေးထဲတွင်ပါကင်ထုတ်သည့်ဏု​ြန်​ဘဝရောက်ခဲ့ကြရသည်။ ‘ဒင်းတို့စစ်ဗိုလ်တွေ ဝါဒဖြန့်တဲ့စာအုပ်မျိုးကို ကျုပ်တို့ပြည်သူတွေ မဖတ်နိုင်ဘူးဟေ့’ဟု ဆန္ဒပြသပိတ်မှောက်ခဲ့သည်ထင်။ စာပေအရည်အသွေးညံ့ဖျင်းလွန်းလှ​ြန်​လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ထိုနှစ်ကုန်လုဆဲဆဲအချိန်သို့ရောက်သောအခါ ဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီးစောမြင့်သည် မြန်မာနိုင်ငံသတင်းစာဆရာများအသင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းတို့ကိုဖိတ်ကြားပြီး မြန်မာစာပေပြ​ြန်​နာနှင့်ပတ်သတ်​ြန်​ ညီလာခံတရပ်ခေါ်ယူရန်အကြံပြုခဲ့သည်။

(၃)

ထိုညီလာခံအတွက် မဆလအစိုးရက အကုန်ကျခံမည့်အကြောင်း၊ ထိုအကူအညီငွေကို သတင်းစာရေးဆရာအသင်းနှင့် စာရေးဆရာအသင်းခေါင်းဆောင်များကလက်ခံပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ (၁၇) ရက်မှ (၂၁) ရက်နေ့အထိ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့် စာပေညီလာခံတရပ်ကို ရန်ကုန်မြို့၌ ကျင်းပသင့်ကြောင်းပြောဆိုခဲ့သည်။

လက်တွေ့၌လည်း စာပေညီလာခံကြီးကို (၅) ရက်တိုင်တိုင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ ကမ​ြာမအေးစေတီညီလာခံခန်းမ၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတဝှမ်းရှိ စာရေးဆရာများနှင့် သတင်းစာဆရာပေါင်း (၇၀၀) ကျော်တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီး စာနယ်ဇင်းရေးရာနှင့်ပတ်သတ်ပြီး စိတ်ဝင်တစားတင်ပြဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်းဥက​ြံ့ဖြစ်သူစာရေးဆရာ သိန်းဖေမြင့် (တက်ဘုန်းကြီးသိန်းဖေ) က ဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေးနှင့်ပတ်သတ်သော စာရေးဆရာနှင့် သတင်းစာဆရာတို့၏အခန်းကဏ္ဍကို ဆွေးနွေးသွားသည်။ (ထိုအချိန်က သိန်းဖေမြင့်သည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလူသိများနေသော စာရေးဆရာတယောက်

ဖြစ်နေရုံသာမက လက်ဝဲအယူအဆယိမ်းသော နိုင်ငံရေးသမားတဦးလည်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် စစ်တပ်မှအာဏာသိမ်းမှုကို ပထမဦးဆုံးထောက်ခံသော စာပေပညာရှင်တဦးလည်းဖြစ်ပြန်သည်။ ပို​ြန်​ဆိုးသည်မှာ သူ့ကိုယ်တိုင်ဦးစီးထုတ်ဝေနေသာ ‘ဗိုလ်တထောင်’သတင်းစာ၌ပင် သိန်းဖေမြင့်သည် မဆလအစိုးရကိုထောက်ခံသောသတင်းဆောင်းပါးများကို ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့် ဆက်တိုက်ရေးသားလာခဲ့သည်မှာ ၁၉၇၆ ခုနှစ် မဆလအစိုးရက သူ့စာများကိုပိတ်ပင်သည့်အထိပင်။ ယခု ပြန်တွေးကြည့်တော့ ရယ်ရမလို၊ ငိုရမလိုနှင့် သိန်းဖေမြင့်က မဆလအစိုးရကိုထောက်ခံရေးသားနေလင့်ကစား မဆလအစိုးရက မူသိန်းဖေမြင့်၏စာများကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့သည်။

ထိုစာပေညီလာခံကြီး၌ပင် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမူဝါဒရေးရာ ​ြန်​ကြားရေးမှူး ဗိုလ်ချုပ်ဘိုနီကနိုင်ငံတော်၏ ပြောင်းလဲနေသောအခြေအနေကိုကြည့်​ြန်​ စာပေရေးရာကိစ​ြန်​များကိုရေးသားသင့်ကြောင်းပြောဆိုသွားခဲ့သည်။ ‘ပါသည်’မှာလည်း ဒို့အကြိုက်ကို ရေးချင်ရေး၊ ဒို့မကြိုက်တာကိုတော့မရေးမိစေနဲ့’ဟု ခြိမ်းခြောက် စကားပင်မဟုတ်ပါလော။ စာရေးဆရာများအနေဖြင့်လည်း ဒီမိုကရေစီစနစ်မှ စစ်အာဏာရှင်စစ်နစ်ဆီသို့ကူးပြောင်းခဲ့သော မဆလ၏မူဝါဒကို နှောကြေနေခဲ့ကြပေပြီ။ ဦးရေ (၂၀၀) ကျော်မျှ စာရေးဆရာနှင့် သတင်းစာဆရာများကလည်း သူတို့ယုံကြည်မှု၊ သူတို့လွတ်လပ်မှုအတွက် တင်ပြခဲ့ကြပါသေးသည်။ ‘စာရေးဆရာတယောက်ဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်တွေးခွင့်ရ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရေးခွင့်ရမယ်ဆိုရင် နိုင်ငံတော်အတွက် တန်ဖိုးရှိမယ့်စာပေလုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကိုင်နိုင်မှာပဲ’ဟူ​ြန်​ မြန်မာစာပေလောကရှိ ဂုဏ်ကျက်သရေရှိ စာပေပညာရှင်ကြီးဆရာဇေယျက တင်ပြသွားခဲ့တာကိုကြည့်လေ။

ထို့ပြင်အဆိုပါ (၆၂) ခုနှစ် စာပေညီလာခံကြီးမှနေ​ြန်​ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားဘဝကို ဦးစားပေးဖော်ညွှန်းသည့်စာပေမျိုးကိုရေးသားကြရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်ခဲ့ကြသည်။ မဆလအစိုးရကလည်း အလုပ်သမား၊ လယ်သမားဘဝကို အသေးစိတ်လေ့လာနိုင်ကြရန် စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာများကို အကူအညီပေးခဲ့သေးသည်။ (တကယ်တော့ မဆလအစိုးရအပေါ်အာရုံစိုက်နေရာမှ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားရေးကို အာရုံပြောင်းသွားစေရေးအတွက် စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာများကို အကူအညီပေးခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအထိ မြန်မာစာနယ်ဇင်းလောကသည် ‘မှန်တိုင်းမကျမှီ ငြိမ်သက်နေသယောင်’အေးတိအေးစက်ရှိနေခဲ့ပေသည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၇) ရက်၊ ထိုနေ့၌ပင် မဆလအစိုးရသည် ‘မြန်မာ့ဆို ရှယ်လစ်လမ်းစဉ်’နှင့် ‘လူနှင့်လူ့ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်အညမည’ ဟူသော မဆလမူဝါဒသဘောထားကို ဖော်ညွှန်းသည့်စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်၌ မဆလအစိုးရသည် ‘ဗဟိုဦးစီးစနစ်’ဖြင့် တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သွားမည်ဟူ​ြန်​ အတိအလင်းထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။ တနည်းပြောရလျှင် မြန်မာနိုင်ငံအ

<p>၆၆</p> <p>အာဏာရှင်</p> <p>စစ်အစိုးရလက်အောက်၌</p> <p>နှစ်နှစ်တိုင်ပြီနောက်ပိုင်း</p> <p>၁၉၆၄ခုနှစ်သို့</p> <p>ရောက်သောအခါ</p> <p>မြန်မာစာနယ်ဇင်းလောကနှင့်</p> <p>နိုင်ငံရေးလောကတို့မှာ</p> <p>အင်အားချိနဲ့စပြုလာပြီဆိုလျှင်</p> <p>မှားဒဲ့ပဲထင်။</p> <p>ထိုမျှမကသေး...</p> <p>ရာပေါင်းများစွာသော</p> <p>သတင်းစာဆရာတို့မှာလည်း</p> <p>ပမ်းဆီးခံနေရဆဲ။</p> <p>ဆက်လက်​ြန်​လည်း</p> <p>ပမ်းဆီးနေဆဲ။</p>	
---	--

တွင်းနေထိုင်ကြသော တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် လွတ်လပ်ခွင့်ရှိပင်ရှိငြားသော်လည်း ‘လမ်းညွှန်ခံလွတ်လပ်ခွင့်’ နှင့်‘ ထိန်းချုပ်ခံလွတ်လပ်ခွင့်’သာဖြစ်ရမည်ဟုဆိုလိုရင်းပင်။

ထို့ပြင် ရာထူးကြီးမားသော စစ်အရာရှိကြီးများကလည်း တစခန်းထနေလေပြီ။ ‘ဒို့နိုင်ငံတိုးတက်ဖို့အတွက် အဓိကလိုအပ်တာက ညီညွတ်နေဖို့ပဲ။ ဒီနေရာမှာ စာနယ်ဇင်းသမားတွေက ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်။ စာနယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်ဆိုတာ ဒို့နဲ့နည်းနည်းမှမပတ်သက်ဘူး’ ဟူ​ြန်​လည်းကောင်းကြီးဝါးနေခဲ့ပြီ။ ထိုအချိန်မှစ​ြန်​ စာ

​ြန်​ သတင်းစဉ် (၂၅)

နယ်ဇင်းလွတ်လပ်ခွင့်နှင့် ပြည်သူ့လူထု၏ မွေးရာပါအခွင့်အရေးဟူသမျှတို့ကို စတင်ချုပ်ကိုင်လာခဲ့တော့သည်။

မူလတန်းကျောင်းသားကလေးဘဝကို ပြန်မြင်ယောင်မိသေးတော့။ ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်၌ ကျောက်တံဖြင့် ကကြီး၊ ခကျွေးရေးသည့်အခါ စာကြောင်းသည် မျဉ်းဖြောင့်အတိုင်းမနေပဲ အပေါ်တက်သွားလိုက်အောက်ဆင်းသွားလိုက်နှင့်၊ ထိုအခါ ဆရာမက ဘော့ဖျက်နှင့် လက်ထိပ်ကိုခေါက်လေ့ရှိသည်။ အသည်းခိုက်အောင် နာကျင်လွန်းသဖြင့် မျက်ရည်စများဝဲလာကာ ဆရာမကိုလည်း စိတ်ထဲမှကျိန်ဆဲမိပါတော့သည်။ နောက်တနေ့ ကကြီး၊ ခကျွေးရေးရပြန်တော့လည်း အပေါ်တက်လိုက်၊ အောက်ဆင်းလိုက်ရှိနေဆဲ။ ဆရာမကလည်း လက်ထိပ်ကို ဘော့ဖျက်နှင့်ခေါက်နေဆဲ။ မျက်ရည်စများကလည်းဝေနေဆဲ။ ဆရာမကိုလည်းစိတ်ထဲမှကျိန်ဆဲနေဆဲ။ တနေ့ပြီးတနေ့ ... တရက်ပြီးတရက် ... ရက်ပေါင်းများစွာကုန်လွန်သွားသောအခါ ကကြီး၊ ခကျွေးစာကြောင်းသည် ဖြောင့်တန်းသွားတော့သည်။

ယခုအချိန်မှာ ပြန်စဉ်းစားမိသောအခါ ကိုယ်ပိုင်စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်သည့်အသိ​ြန်​ဏ်မရှိသေး​ြန်​ ‘အမိနဲ့အာဏာ’ ဆန်ဆန်ရိုက်နှက်ဆုံးမ​ြန်​ ရကောင်းရနိုင်လင့်ကစား စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာဟူသည့် မူလတန်းကျောင်းသားလေးမဟုတ်တော့ပြီ။ ထို့ကြောင့် မူလတန်းကျောင်းသားလေးတယောက်ပမာ ‘အမိနဲ့အာဏာ’ သုံး​ြန်​ သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ဆုံးမနေသင့်သလော။ သို့တည်းမဟုတ် အမိနဲ့အာဏာသုံး​ြန်​ ကြက်ကလေးငှက်ကလေးပမာ ဖမ်းဆီးကာ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချသင့်သလော။

(၄)

များမကြာမှီ မဆလစစ်အစိုးရ၏ ပြင်းထန်သောထိုးနှက်ချက်သည်လည်း စာနယ်ဇင်းလောကအပေါ်ကျရောက်လာခဲ့တော့သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ‘မိုကြိုးနေ့စဉ်’ သတင်းစာမှ အယ်ဒီတာဦးအောင်ခင်နှင့်ဦးခင်မောင်ကလေး ‘အိုးဝေ’ သတင်းစာအယ်ဒီတာ ဦး​ြန်​မြတို့သုံးဦး မဆလစစ်ထောက်လှမ်းရေးတို့၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကိုခံလိုက်ရတော့သည်။ အဘယ့်ကြောင့် သူတို့အဖမ်းခံကြရသနည်း။ လေတပ်ဗိုလ်ချုပ်တီကလစ် ရာထူးမှနှုတ်ထွက်သွားသည့်အကြောင်း သတင်းစာထဲ ထည့်သွင်းဖော်ပြမိ​ြန်​ပါဟူသတတ်။ ဗိုလ်ချုပ်တီကလစ်နှုတ်ထွက်သွားသည်မှာကလည်း အမှန်ပင်။ မှန်ကန်သည့်သတင်း ပုံနှိပ်ဖော်ပြမိခြင်းဖြင့် သူတို့သုံးဦး ဘာကြောင့်အဖမ်းခံကြရပေသနည်း။ (ဗိုလ်ချုပ်တီကလစ်သည် တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင်တဦးဖြစ်ပြီး ရာထူးမှနှုတ်ထွက်ပြီးနောက် နိုင်ငံခြားသို့ အပြီးအပိုင်ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။) ဦးအောင်ခင်၊ ဦးခင်မောင်ကလေးနှင့် ဦး​ြန်​မြတို့သုံးဦးစလုံး နှစ်လကျော်ကြာ စစ်ဆေးမေးမြန်းခံရပြီးနောက် ပြန်လွတ်လာခဲ့၏။ စစ်ဆေးမေးမြန်းစဉ် နှိပ်စက်ညှင်းပမ်းသည်ဟူ​ြန်​ တော့မကြားခဲ့မိပေ။ နောက်ဆုံး သူတို့သုံးဦးအဖမ်းခံရခြင်းမှာလည်း စစ်ထောက်လှမ်းရေးတို့သိချင်ကြ​ြန်​ဟု သိခဲ့ရသည်။

တဖက်စာမျက်နှာသို့...

လန်ဒင်ရီလ ၂၀၀၉ခုနှစ်	မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်သည့်သတင်းအချင်စီမှထုတ်ဝေသည်၊
-----------------------------	---

သတင်းစဉ် (၂၆)	အမှတ် (၁၀၀)
<p>မဆလစစ်အစိုးရသည် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁) ရက်နေ့၌ အထွေထွေလွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။ ထိုလွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရအစိုးရကိုဆန့်ကျင်ပြီး တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲနေကြသည့် နိုင်ငံရေးပါတီအသီးသီးနှင့်လည်း ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁) ရက်နေ့၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးကြမည်ဟုလည်း အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထဲ၌ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးကိုထိပါးအောင် ပြုမူဆောင်ရွက်မှုစွဲချက်ဖြင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် (၁၀) ဦးနှင့်အတူ ‘နေ့ရှင်း’ သတင်းစာအယ်ဒီတာ ဦးလောရုံတို့ ဖမ်းဆီးခံလိုက်ရတော့သည်။ (အဆိုပါဖမ်းဆီးမှုသတင်းကို မဆလအစိုးရအား ထောက်ခံရေးသားနေသည့် ဦးသိန်းဖေမြင့် အယ်ဒီတာလုပ်သော ‘ဗိုလ်တထောင်’ သတင်းစာမှလွဲ၍ အခြားသတင်းစာများအားလုံးက ဖော်ပြခဲ့ကြလေသည်) မဆလအစိုးရနှင့် တော်လှန်ရေးပါတီများသည် ချိန်းဆိုထားသည့်နေ့၌ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့ကြလင့်ကစား အောင်မြင်မှုကိုမူမရရှိခဲ့ပေ။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလသို့ရောက်သောအခါ တော်လှန်ရေးပါတီများ ရန်ကုန်မှပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြတော့သည်။ သူတို့ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြသည်နှင့်တပြိုင်နက် မဆလစစ်အစိုးရသည် ရာပေါင်းများစွာသော လက်ဝဲ၊ လက်ယာ နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားသူအားလုံးနီးပါးကို ပိုက်စိတ်တိုက်ဖမ်းဆီးတော့သည်။ သတင်္စာအယ်ဒီတာများနှင့် သတင်းထောက်များကလည်း ထိုဖမ်းဆီးမှုနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းမှန်သမျှကို အသေးစိတ်ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။</p> <p>နောက်ဆုံး၌ ‘ကြေးမုံ’သတင်းစာမှ ဦးခင်မောင်ရီ (စာရေးဆရာ စိန်ခင်မောင်ရီ) နှင့် ဦးစိုးနိုင် ‘အထောက်တော်’ ဂျာနယ်မှ ဦးလှအောင် (စာရေးဆရာ အထောက်တော်လှအောင်) နှင့် ဗိုလ်သိန်းဒန်၊ ‘နေ့ရှင်း’သတင်းစာမှ ဦးလှထွေးအပါအဝင် မြောက်များစွာသော သတင်းထောက်များ သတင်းစာဆရာများ အဖမ်းခံကြရတော့သည်။ ထို့အပြင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလူသိများသော စာရေးဆရာကြီးများဖြစ်ကြသည့် အောင်လင်း၊ မြသန်းတင့်၊ ဗန်းမော်တင်အောင်၊ ဒဂုန်တာရာ၊ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၊ ဒေါင်းနွယ်ဆွေအပါအဝင် အသက် ၀ယ်ရွယ်နုပျိုသည့် စာရေးဆရာပေါင်းများစွာလည်း အဖမ်းခံခဲ့ကြရသည်။ ထိုအဖမ်းခံရသူများအားလုံးသည် တရားရင်ဆိုင်ခွင့်မရရှိပါပဲနှင့် အနည်းဆုံးထောင်ဒဏ် (၇) နှစ်ကျခံခဲ့ရလေသည်။</p> <p>ဖမ်းဆီးမှုများသည်လည်း တဖြည်းဖြည်းအရှိန်မြင့်လာနေခဲ့ပြီ။ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ စာရေးဆရာများ၊ သတင်းစာဆရာများ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူများ၊ အရပ်သားဝန်ထမ်းများ၊ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ကုန်သည်များ၊ ငွေရှင်ကြေးရှင်များ၊ ဆင်းရဲသားလူတန်းစားများ၊ ဘုန်းကြီးရဟန်းများ၊ ခရစ်ယာန်သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၊ မူဆလင်ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်များ၊ စစ်အာဏာသိမ်းမှုကို ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်းမရှိသည့်စစ်ဗိုလ်များ စသည်ဖြင့်၊ အလွှာပေါင်းစုံမှ လူပေါင်းစုံ၊ လူမျိုးပေါင်းစုံဘာသာပေါင်းစုံတို့ အဖမ်းခံခဲ့ကြရသည်။ ၁၈၈၇ ခုနှစ် ဗြိတိသျှအစိုးရက</p>	<p>ဆောက်လုပ်ခဲ့သော လူခြောက်ထောင်ခန့်ဆန့် နိုင်ငံကျော်အင်းစိန်ထောင်တခုထဲမှာပင် ၁၉၆၃ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်း၌ လူတသောင်းကျော်ရှိနေခဲ့၏။ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုပိတ်ထားခဲ့သော ကိုးကိုးကျွန်းအကျဉ်းစခန်းကိုလည်း မဆလစစ်အစိုးရမှ ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ကာ ဗန်းမော်တင်အောင်၊ မြသန်းတင့်၊ မောင်လေးမွန်အစရှိသည့် လက်ဝဲအယူအဆယိမ်းသော စာရေးဆရာပညာရှင်များကို ပို့လွှတ်အကျဉ်းကျစေခဲ့သည်။</p> <p>အာဏာရှင်ဗိုလ်နေဝင်းသည် သူ့အာဏာသိမ်းစဉ်ကတည်းက ရဟန်းသံဃာများ မှတ်ပုံတင်ရမည်ဟုဆိုခဲ့သည့်အားလျော်စွာ ‘ရဟန်းသံဃာများသည် နိုင်ငံရေးနှင့် ပါဝင်ပတ်သက်ဆက်နွှယ်ပိုင်ခွင့်မရှိ’</p> <p>“အာဏာရှင်စစ်အစိုးရလက်အောက်၌ နှစ်နှစ်တိုင်ပြီးနောက်ပိုင်း ၁၉၆၄ ခုနှစ်သို့ရောက်သောအခါ မြန်မာစာနယ်ဇင်းလောကနှင့် နိုင်ငံရေးလောကတို့မှာ အင်အားချိနဲ့စပြုလာပြီဆိုလျှင် မှားအံ့မထင်။ ထိုမျှမကသေး။ ရာပေါင်းများစွာသော သတင်းစာဆရာတို့မှာလည်း ဖမ်းဆီးခံနေရဆဲဆက်လက််လည်း ဖမ်းဆီးနေဆဲ။ ထို့အပြင် နိုင်ငံရေးပါတီများသည်လည်း မဆလပါတီသို့ပူးပေါင်းကြရန် မြှူဆွယ်တိုက်တွန်းသည်ကိုခံကြရသည်ပင်။ ငြင်းများ ငြင်းအံ့၊ ငြင်းသည်သူသည် ထောင်နန်းစံရန်မှတပါး အခြားမရှိတော့သည့်နယ်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံရေးပါတီများနှင့်သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များသည်လည်း မဆလအစိုးရ နောက်ထပ် ဘာဆက်လုပ်မည်ကို စောင့်ကြည့်ရုံမှတပါး ဘာမှမတက်နိုင်ခဲ့ပေ။</p> <p>၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့သို့ရောက်သောအခါ မဆလအစိုးရသည် ‘လုပ်သားပြည်သူနေ့စဉ်’ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသတင်းစာကိုစတင်ထုတ်ဝေတော့၏။ (‘လုပ်သားပြည်သူနေ့စဉ်’မြန်မာဘာသာသတင်းစာကို ၁၉၆၃ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁) ရက်နေ့ကတည်းက ထုတ်ဝေနေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်) ထို့ပြင် ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအားလုံးအတွက် အခွန်စည်းကျပ်သည့် ဥပဒေအသစ်တရပ်နှင့် ‘၁၉၆၄ခုနှစ်အမျိုးသားကြံ့ခိုင်ရေးဥပဒေ’တို့ကို ပြဋ္ဌာန်းပါတော့သည်။ ‘အခွန်စည်းကျပ်သည့် ဥပဒေသစ်’ အရပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်အစွန်း၏ (၉၉) ရာခိုင်နှုန်းသည် အစိုးရကို အခွန်ဆောင်ရတော့၏။</p> <p>‘ဘားမားတိုင်း’ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာသည် အစိုးရကို အခွန်မဆောင်နိုင်သဖြင့် အသိမ်းခံလိုက်ရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကြီးမားဆုံး အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတစောင်ဖြစ်သည့် ‘နေ့ရှင်း’ သတင်းစာသည်လည်း အစိုးရကို အခွန်မဆောင်နိုင်တော့သည့်အဆုံး ၁၉၆၄၊ ဗမလ (၁၈) ရက်နေ့မှစ၍ ပိတ်ထားလိုက်ရတော့သည်။ ထိုအခါ ပုံနှိပ်စက်နှင့်ရုံးအဆောက်အဦးသည်လည်း မဆလအစိုးရမှ အလိုအလျောက်သိမ်းယူပြီးဖြစ်နေတော့သည်။ ရင်နာစရာကောင်းလှပါတီတော့။</p> <p>ထို့အပြင် ‘၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ အမျိုးသားကြံ့ခိုင်ရေးဥပဒေ’ကို ချိုးဖောက်သည်ဟူသောစွဲချက်ဖြင့် ‘ကြေးမုံ’သတင်းစာထုတ်ဝေသူနှင့် အယ်ဒီတာဦးသောင်း (စာရေး</p> <p>မဂ္ဂဇင်း၊ သခင်လွင်ကို ‘ရှုဒေါင့်’ ဂျာနယ်တို့ကို ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခွင့်ပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အယ်ဒီတာဦးဝင်းခက် ထောင်မှလွတ်လာပြီးနောက်ပိုင်း ‘ရှုဒေါင့်’ ဂျာနယ်ကိုတည်းဖြတ်ထုတ်ဝေနေစဉ် ထပ်မံအဖမ်းခံရသည်လည်းရှိခဲ့၏။ မနုဉ္ဏလေးမြို့၌ထုတ်ဝေသော ‘လူထု’သတင်းစာသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် အပိတ်ခံလိုက်ရပြီး အယ်ဒီတာလူထုဦးလှမှာလည်း အကျဉ်းချခံလိုက်ရသည်။ နောက်ဆုံး၌ ‘ဟံသာဝတီ’သတင်းစာနှင့် ‘မြန်မာ့အလင်း’ သတင်းစာနှစ်စောင်သည်လည်း ၁၉၆၉ ခုနှစ်၌ ပြည်သူပိုင်အသိမ်းခံလိုက်ရသည်။</p> <p>ချုပ်ပြောရလျှင် မြန်မာနိုင်ငံရှိကြီးမားသော ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းမှန်</p> <p>သမျှသည် မဆလအစိုးရလက်အောက်၌သာရှိနေပေတော့သည်။ ‘လုပ်သားပြည်သူနေ့စဉ်’မြန်မာဘာသာနှင့်အင်္ဂလိပ်ဘာသာသတင်းစာ။ ‘ကြေးမုံ’သတင်းစာ၊ ‘ဗိုလ်တထောင်’ သတင်းစာ၊ ‘ဂါးဒီးယန်း’သတင်းစာ၊ ‘ဟံသာဝတီ’ သတင်းစာ၊ ‘မြန်မာ့အလင်း’သတင်းစာ၊ ‘မြဝတီ’မဂ္ဂဇင်း၊ ‘ငွေတာရီ’မဂ္ဂဇင်း၊ ‘ရွှေသွေး’ဂျာနယ်၊ ‘ဒို့ကျောင်းသား’ဂျာနယ်၊ ‘ရှေ့ဆောင်’ဂျာနယ်၊ ‘တေဇ’ဂျာနယ်၊ ‘ရှေ့သို့’ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဂျာနယ် စသည်တို့အားလုံးသည် မဆလစစ်အစိုးရကထိန်းချုပ်ထားသော သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်တို့ဖြစ်နေခဲ့လေပြီ။ ပုဂ္ဂလိကမဂ္ဂဇင်းဟူ၍ ‘ရှုမဝ’၊ ‘သွေးသောက်’ နှင့် ‘မိုးဝေ’မဂ္ဂဇင်းတို့သာကျန်ရစ်တော့သည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းသုံးစောင်အနက် ‘မိုးဝေ’မဂ္ဂဇင်းသည်သာ ဆင်ဆာအမိဆုံးဖြစ်ခဲ့ရသည်။</p> <p>တကယ်တော့ ‘မိုးဝေ’မဂ္ဂဇင်းသည် ‘စုံထောက်’မဂ္ဂဇင်းအမည်ကို ပြောင်းလဲထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁၅) ရက်နေ့တွင်ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော စာရေးဆရာ ‘မိုးဝေ’ကို အမှတ်တရပြုထုတ်ဝေသောမဂ္ဂဇင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလသို့ရောက်သောအခါ ‘မိုးဝေ’မဂ္ဂဇင်းဟု အမည်ပြောင်းလိုက်ပြီး စာပေမဂ္ဂဇင်းပုံစံဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းပင်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အထိ စာရေးဆရာနုတ်နွယ်က အယ်ဒီတာအဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်အထိ စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့မှဆင်ဆာဖြတ်တောက်ခဲ့ခြင်း သိပ်မရှိခဲ့ချေ။ ၁၉၇၆ ခုနှစ် သန်းနိုင်၊ ဩသစ်၊ သန်းအုန်းတို့သုံးဦး အယ်ဒီတာလုပ်သည့်အချိန်မှစ၍ ‘မိုးဝေ’မဂ္ဂဇင်းတွင် ကဗျာများအား ဆင်ဆာအဖြတ်ခံခဲ့ရတော့သည်။ လက်လှမ်းမှီသမျှဖော်ပြရလျှင် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်၌ပါဝင်ခဲ့သော ‘ကြူးနစ်’ရေးသားသည့် ‘နွေဘွဲ့’၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်၌ပါဝင်သော ဩသစ်ရေးသားသည့် ‘နေ့စွဲကဗျာနှင့် ပြက္ခဒိန်မဲ့ပေ၍ပန်’၊ ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ်၌ ‘ဖုန်းဆိုး’ ရေးသား</p> <p>သည့် ‘အေးစက်သောမီးလျှံ၏ ဒုတိယကြေးမုံ’၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်၌ ‘မောင်စွမ်းရည်’ရေးသားသည့် ‘ခေတ်ပေါ်ကဗျာ’၊ ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ်၌ ‘မောင်လေးအောင်’ ရေးသားသည့် ‘အလွမ်းမပြေလောက်အောင် ပန်းကြွေမကောက်ခဲ့တဲ့သူငယ်ချင်းသို့’၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၌ ‘အညာတမာ’ရေးသားသည့် ‘အရိပ်ကြောက်သူ’၊ ၁၉၇၉ ခုနှစ်ဧပြီလထုတ်၌ ‘တင်မော်’ ရေးသားသည့် ‘လိမ့်ကျလိမ့်မယ်’ စသည်ဖြင့် (ထိုကဗျာများမှာ ‘မိုးဝေ’မဂ္ဂဇင်းတွင် ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့သော်လည်း စာပေစိစစ်ရေးအဖွဲ့ကဖြတ်တောက်ခံလိုက်ရသော ကဗျာများပင်။ ၁၉၇၆ခုနှစ်မှာ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း ကျနော်လက် လှမ်းမှ သမျှ ထုတ်နှုတ်ပြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်နောက်ပိုင်း စာပေစိစစ်ရေးကဏ္ဍကို အသေးစိတ်ထပ်မံရေးပြပါဦးမည်။)</p> <p>လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှုစွဲချက်ဖြင့် ရာထူးမှဖြတ်ချခံခဲ့ရသော စစ်ဗိုလ်နှစ်ဦးအနက် တဦးသည် ‘မှူးသပြေ’ဟူသောကလောင်အမည်ဖြင့် နာမည်ရလာကာ ‘သပြေ’မဂ္ဂဇင်းကို ထုတ်ဝေခွင့်ရလာခဲ့သည်။ နောက်တဦးမှာမူ ‘ဝင်းဦး’အမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်မင်းသား၊ စာရေးဆရာဖြစ်လာကာ ‘စန္ဒာ’ မဂ္ဂဇင်းကို ထုတ်ဝေခွင့်ရခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ဗိုလ်မှူးကြီးမြလှိုင် (စာရေးဆရာမြလှိုင်) ထုတ်ဝေသော ‘ပေဖူးလွှာ’မဂ္ဂဇင်း၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတင်မောင် (စာရေးဆရာမြတ်ထန်) ထုတ်ဝေသော ‘ချယ်ရီ’မဂ္ဂဇင်း၊ တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင် ဗိုလ်ချုပ်တင်ဖေ၏ဇနီး ဒေါ်သိန်းဆိုင် (စာရေးဆရာမ မြတ်လေး) ထုတ်ဝေသော ‘မြတ်လေး’မဂ္ဂဇင်းတို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းများကို မဆလအစိုးရမှထုတ်ဝေခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ‘ကိုယ့်လူဟောင်းကို ကိုယ်ကြည့်’သဘောမျိုးပင်။ (တော်လှန်ရေးကောင်စီဝင် ဗိုလ်မှူးချုပ်အောင်ကြီးကို ‘အောင်ကြီး’ကိုတ်မုန့်နှင့် ‘အောင်ကြီး’လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များဖွင့်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ကို ကြည့်လေ။)</p> <p>၀၀၂အကြောင်းနှင့်ပတ်သတ်၍ ပြောရဦးမည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ်အတွင်း စာရေးဆရာမ ခင်နှင်းယု (ပထစအစိုးရလက်ထက် ဗိုလ်မှူးကြီးတဦး၏ဇနီး ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုနှင့် အနီးကပ်ရှိနေခဲ့သူ) ရေးသားသော ‘ကျမ၏ချစ်သူ အမည်ရှိဝံထဝုဩစာအုပ်ကို မဆလအစိုးရက ထုတ်ဝေခွင့်မပေးပဲ ပိတ်ပင်ထားလိုက်သည်။ မဆလအစိုးရ၏စွဲချက်၌မူ စာရေးဆရာမ ခင်နှင်းယုသည်သူမ၏၀၀၂ထဲ၌ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု၏ဇနီးကို ဇာတ်ကောင်ဖွဲ့ရေးသားထားသည်ဟူသတတ်။</p> <p>အမျိုးသမီးစာရေးဆရာမ မာလာသိန်း၏၀၀၂တပုဒ်ကိုလည်း ပိတ်ပင်ထားခဲ့သည်။ ၀၀၂ဇာတ်လမ်းက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပင်။ သူ့အမေသေပြီးနောက် သူ့အဖေ နောက်မိန်းမယူသဖြင့် စိတ်ဒုက္ခရောက်နေသော မိန်းကလေးတယောက်အကြောင်း ဖွဲ့ဆိုရေးသားထားခြင်းပင်။ အချိန်ကတိုက်ဆိုင်၍ပဲလားတော့မဆိုနိုင်။ အာဏာရှင်ဗိုလ်နေဝင်းကလည်း နောက်မိန်းမတယောက်ထပ်ယူပြီးချိန် သူ့သမီးများနှင့် ဆက်ဆံရေးအဆင်မပြေဖြစ်နေချိန်နှင့်သွား၍တိုက်ဆိုင်နေလေသည်။</p>

မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်သည့်သတင်းအေဂျင်စီမှထုတ်ဝေသည်။

ဇန်နဝါရီလ၊၂၀၀၉ခုနှစ်

မိုးကြိုးသတင်းစဉ်နှင့် တွေ့ဆုံပေးပြန်းခဏ်းမှ ကောက်နှုတ်ချက်များ

ဦးကျော်အောင်ထက်
(ရဲဘော်သုံးကျိပ်ဝင်)
... တပ်မတော်ပြိုကွဲရုံနဲ့
စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို
ဖယ်ရှားပစ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။
ဒီမိုကရေစီအစိုးရပေါ်လာမှာ
မဟုတ်ဘူး။
ငကန်းသေ၊ ငစွေပေါ်မှာပဲ။
ဖြစ်ရမှာက အန်အယ်လ်ဒီနဲ့
အမြန်စေ့စပ်၊ ပြည်သူ့ဆန္ဒကို

လေးစားလိုက်နာပြီး အာဏာပြန်အပ်၊ ဒီမိုကရေစီတပ်မတော်
ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ယူရမယ် ...။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၃၃)

ရဲဘော်အောင်ထက်
(ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ
ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ)

... ပြည်သူလူထုသာမက
တပ်မတော်ကိုပါ
အရေးကြီးတင်ပြချင်တာ
တခုရှိပါတယ်။

တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး
အာဏာလွှဲပြောင်းတဲ့နည်းသာလျှင်
တိုင်းပြည်အတွက် အနာအကျင်

အနည်းဆုံးနည်းဖြစ်ပါတယ်။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၅၄)

ဦးအောင်စောဦး
... မမှားသောရွေးနေ၊
မသေသောဆေးသမားစကားလို
လူဆိုတာ မှားတတ်ကြပါတယ်။
အမှားကို မြင်ဖို့၊ ပြင်ဖို့လည်း
လိုပါတယ်။
ပျက်အစဉ်ပြင်ခဏပါ။
ဒီကနေ့ နအဖ
စစ်မိုလ်ချုပ်ကြီးများအနေနဲ့
ပြုပြင်ပြောင်းလဲမယ်ဆိုရင်

အခုအချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးပါ။ မျိုးဆက်သစ်များကို စစ်အာ
ဏာရှင်စနစ်ဆိုးအမွေကို မပေးခဲ့မိကြဖို့ အလွန်အရေးကြီးပါ
တယ်လို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၉၄)

ကိုကျော်ကျော်
(ဒီမိုကရေစီနှင့်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး
အင်အားစု
အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်)

... လူထုအုံကြွမှုတွေ
ပေါ်ပေါက်လာဖို့အတွက်ဆိုရင်
ဘယ်သူ့မှာတာဝန်ရှိတယ်။
ဘယ်သူ့အားနည်းချက်ကြောင့်
မပေါ်ပေါက်သေးတာဆိုတာမျိုး
အပြစ်ဖို့ငြင်းခုံနေကြလို့
အကျိုးမများနိုင်ပါဘူး။ လူထုလှုပ်ရှားမှု၊ လူထုတိုက်ပွဲ၊ လူထု
အုံကြွမှုလို့ပြောကတည်းက လူတိုင်းတယောက်၊ မသင်းတဖွဲ့ထဲရဲ့
လှုပ်ရှားမှုမဟုတ်ပါဘူး။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၈၅)

ဦးအောင်မိုးဇော်
(လူ့ဘောင်သစ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ
ဌာနီ)

... ပြင်းထန်တဲ့
တိုက်ပွဲတဖွဲ့ဖြစ်နေတဲ့
အချိန်အခါမှာ
ကိုယ့်ခေါင်းဆောင်
ကပေးလာတဲ့အမိန့်ကို
အဓိပ္ပါယ်အမျိုးမျိုးဖွင့်ပြီး
ဆွေးနွေးငြင်းခုံနေကြရင်

ကိုယ့်ခေါင်းကို ကျည်ဆံမှန်မှာပေါ့။ ကိုယ့်တပ်ပြိုမှာပေါ့...။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၁၈) မှ

ဦးငွေလင်း
(လူ့ဘောင်သစ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ
အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး)

... လူထုကြီးကို ဖိနှိပ်နေသမျှ၊
လူထုကြီးက
မလွတ်မြောက်သေးသမျှ၊
လူထုတိုက်ပွဲ၊
လူထုလှုပ်ရှားမှုတွေဆိုတာ
ပေါ်နေမှာပါ။ ရှောင်လွှဲလို့
မရပါဘူး။

နအဖစစ်အုပ်စုက ခေါင်းမာနေမယ်။ လောဘကြီးမြဲ ကြီးနေမယ်၊
လူထုဆန္ဒကို ဆက်လက်ပစ်ပယ်နေမယ်ဆိုရင်
လူထုကြီးရဲ့ဒဏ်ခတ်တာကို မုချခံရပါလိမ့်မယ် ...။

မိုးကြိုးသတင်းစဉ် အမှတ်စဉ် (၅၆)

စာမျက်နှာ (၂၀) မှ မျက်နှာဖုံးသတင်းအဆက်မှ...
ဟာ ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုစာလောက်ကို နေအိမ်အကျယ်ချုပ်နဲ့ နေနေရဆဲရှိ
သေးတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးနဲ့ ဆွေးနွေးပွဲတွေ အထမြောက်လာ
ဖို့ဆိုတာကတော့ အလွန်ကို ခဲယဉ်းပါလိမ့်မယ်' ဟု အာရှဆိုင်ရာ
လုံခြုံရေးကောင်စီဒါရိုက်တာ ဒန်းနစ်စ်ဝိုင်းလ်ဒါးကပြောသည်။

မကြာသေးမီနှစ်များအတွင်းက အမေရိကန်အစိုးရက မြန်မာ
နိုင်ငံမှ စစ်အုပ်စုနှင့် ယင်းတို့၏ဆွေးနွေးမိသင်္ဂဟများကို ဝင်ငွေနှင့်
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို ဖြတ်တောက်လျှော့ချခြင်းဖြင့် ပိတ်ဆို့အရေး
ယူရေး ဖိအားပေးကြိုးစားခဲ့ကြသေးသည်။ နွေရာသီကပင် ကွန်ဂရက်
မှ မြန်မာနိုင်ငံ၏ အဓိက နိုင်ငံခြားဝင်ငွေတရပ်ဖြစ်သည့် မြန်မာ
ကျောက်စိမ်းများတင်သွင်းမှုကို ပိတ်ပင်သော ဥပဒေတစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်း
ပေးခဲ့သည်။

တချိန်တည်းမှာပင် အမေရိကန်အစိုးရသည် လူသားချင်း စာ
နာထောက်ထားမှုအရ နာဂစ်မုန်တိုင်းသင့် ပြည်သူများအတွက် အမေရိ
ကန်ဒေါ်လာ (၇၅) သိန်းဖိုး ကယ်ဆယ်ရေးအကူအညီများကို တိုင်း
ပြည်အတွင်းရှိ ဒုက္ခသည်စခန်းများဆီသို့လည်းကောင်း၊ ထိုင်း-မြန်
မာနယ်စပ်သို့လည်းကောင်း ပေးပို့ကူညီခဲ့သည်။

စစ်အုပ်စုချုပ်ကိုင်ထားသော တိုင်းပြည်သို့ ထိုသို့ပို့ဆောင်ကူညီ
များ၏ရလဒ်အနေနှင့် ပြည်သူလူထုအား ဖမ်းဆီးမှုများပိုမိုတိုးပွားများ
ပြားပါ ဝင်လာနေသေးကြောင်း အမေရိကန်အစိုးရနှင့် လူ့အခွင့်အရေး
လှုပ်ရှားသူများက ပြောသည်။

မြန်မာစစ်အုပ်စုက ဘုရားအစိုးရအဖွဲ့၏ ရှုတ်ချပြစ်တင်ခံနေရ
သော တိုင်းပြည်များနှင့် လွတ်လပ်ပွင့်လင်းသောဆွေးနွေးပွဲများကို
စိတ်ဝင်စားနေသော အမေရိကန်၏သမ္မတသစ် အိုဘားမားအစိုးရနှင့်
အလုပ်တွဲလုပ်ရနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အချိန်ဆွဲနေသည်ဟု
ဘုရားအစိုးရအဖွဲ့က ရှုမြင်သည်။

သို့သော်လည်း မြန်မာအရေးသည် အမေရိကန်၏ အဓိက
ဆောင်ရွက်ရမည့်ခေါင်းစဉ်များမှ အလွန်ပင်အလှမ်းကွာနေသေးပြီး
ဘုရားအစိုးရအဖွဲ့၏ကျင့်သုံးချမှတ်သောမူဝါဒကို ပြောင်းလဲမည်
မပြောင်းလဲမည်ဆိုသည်မှာလည်း မသေချာသေးပေ။

ထို့အပြင် အိုးဘားမား၏ ဒုတိယသမ္မတ ဂျိုးဇက်အာရ် ဘိုင်
ဒင်းဂျူနီယံနှင့် အထွေထွေအတွင်းရေးမဏ္ဍိုင် ဟိဘာရီရိုဒ်ဟန် ကလင်
တန်တို့သည် ကျောက်စိမ်းပိတ်ဆို့ရေးမူကြမ်းကို ကမကထခံ ဆောင်
ရွက်ဆော်ကြခဲ့သူများဖြစ်နေပြီး ယင်းတို့ တာဝန်ယူပြီးသည့်နောက်
တွင် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုကို လျော့ချရေးဆိုသည်မှာ မဖြစ်စေလောက်
မျှသာ မျှော်လင့်ချက်မျိုးဖြစ်သည်။

အိုးဘားမား၏ အုပ်စုချုပ်ရေးကြားကာလအဖွဲ့ကမူ လွန်ခဲ့
သော သီတင်းပတ်အတွင်းကပင် ဂမ်ဘာရီ၏မဟာဗျူဟာကို လည်း
ကောင်း သို့မဟုတ် အမေရိကန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံဆက်ဆံရေးကို အသစ်
ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန်ကိုလည်းကောင်း ယဉ်ယဉ်လေး ငြင်းပယ်လိုက်ပြီး
ဖြစ်သည်။

အချို့သော နိုင်ငံတကာသံတမန်များကမူ ကုလသမဂ္ဂ၏ မြန်
မာနိုင်ငံအပေါ် နိုင်ငံရေးပြောင်းလဲရန် လျှော့ပေါ့ချက်များနှင့် တွန်း
အားပေးမှုတွင် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိလာရေးအတွက် အဓိက ပူး
ပေါင်းပါဝင်လာရန်လိုအပ်နေသည့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကို
လည်းကောင်း၊ တရုတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း ယင်း၏မဟာဗျူဟာကို
သဘောတူညီလာစေရန် တတ်နိုင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောဆိုမှု
များရှိနေသည်။

နော်ဝေးပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောင်း Kjell Magne Bondevik
က 'အဓိကဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာကတော့ ကျနော်တို့ နှစ်ပိုင်းကွဲနေပြီး
စစ်အုပ်စုက ကျနော်တို့နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်မှာ သွားရပ်တည်နေခြင်းပါပဲ'
ဟု ပြောသည်။ ဆက်လက်၂ ယင်းက 'ဒီနေ့ ကျနော်သိထားရသ
လောက် တရုတ်နဲ့အိန္ဒိယက ဒီမိုကရေစီရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူတို့ပြော
သမျှတွေအပေါ်မှာ ဘာမှဆောင်ရွက်ပြုမူပေးထားတာမရှိဘဲ ဘာဆို
ဘာမှ ကြိုတင်သတ်မှတ်ချက်တွေ မလိုအပ်ဘဲနဲ့ မြန်မာပြည်ထဲမှာ
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကြီးကြီးမားမားတွေရှိနေတယ်' ဟု ပြောကြားသွား
ခဲ့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်သည့်သတင်းအချက်အလက်

သတင်းစဉ်သို့ ...

အယ်ဒီတာချုပ်
ဦးဝင်း
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ဇေယျာ
စာစီစာရိတ်
ကျော်ထက်၊ တင်ထွန်းနိုင်
စာမျက်နှာဖွဲ့စည်းမှု
အောင်ထက်

စာမူများ၊ ဝေဖန်အကြံပေးစာများအား
အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း
ဆက်သွယ်ပေးပို့နိုင်သည်။
P.O.Box (91),
Tak 63110,
Mae Sod ,
Thailand.
binamojo@cscoms.com
www. binamojo.com

ပြည်တွင်း
လှုပ်ရှားမှုဓာတ်ပုံများအား
အသုံးပြုခွင့်ပေးသည့်
နိုင်ငံရေး
အံ့တုမူကော်မတီ
ပို့ကြားသတင်းစဉ်
အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဝပ်တမ်း

ဇန်နဝါရီလ

- ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၄) ရက် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်မှ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးနှစ်ဖြစ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်လျှက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပွဲများပြုလုပ်ရန် စစ်အစိုးရအားတောင်းဆိုခဲ့ ...။

- ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် နအဖဆက်ဆံရေးဝန်ကြီးတို့တွေ့ဆုံခွင့်ရရှိခဲ့ပြီး အဲန်အယ်လ်ဒီခေါင်းဆောင်ပိုင်းများနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ရခဲ့ ...။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်မှ အချိန်ဇယားမပါသည့် ယင်းတွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုအား ကျေနပ်အားရမှုမရှိကြောင်းနှင့် ပြည်သူလူထုအနေဖြင့် အကောင်းဆုံးကိုမျှော်လင့်ထားသလို အဆိုးဆုံးအတွက် ပြင်ဆင်ထားရန်ကိုလည်း ပြောကြားခဲ့ ...။

ဖေဖော်ဝါရီလ

- ဖေဖော်ဝါရီ (၁၄) ရက် (ချစ်သူများနေ့) တွင် ကေအဲန်ယူအထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ပဒိုမန်းရှာလားဖန်း နေအိမ်တွင်လုပ်ကြံခံလိုက်ရသည့် တုန့်လှုပ်ခြောက်ခြားဖွယ် သတင်းဆိုးတခု မြန်မာဒီမိုကရေစီရေးလှုပ်ရှားမှုအသိုင်းအဝန်းအတွင်းသို့ မည်သို့မှထင်မှတ်မထားစဉ် ဝင်ရောက်ခဲ့ ...။

- ဆိုင်ခန်းပေါင်းထောင်နှင့်ချီပြီး ကျပ်သန်းပေါင်း သောင်းနှင့်ချီဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့် မနုဉ္ဏိလေးမြို့ ရတနာပုံဈေးကြီး မီးလောင်မှုဖြစ်ပွားခဲ့ ...။

မတ်လ

- လုံခြုံရေးအထူးထုထုပ်သည့် အစိုးရဧည့်ဂေဟာအနီးအနားတွင် ယနေ့ထက်တိုင် စုံစမ်းဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်းမရှိသေးသည့် (၅) လောင်းပြိုင် ဓားပြတိုက်လူသတ်မှုတခုဖြစ်ပွားခဲ့ ...။

- ကုလသမဂ္ဂအထူးကိုယ်စားလှယ် မစပါတာအိဘရာဟင်ဂမ်ဘာရီ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ ...။

- အသက် (၅၈) နှစ်အရွယ်ရှိ ရှမ်းတိုင်းရင်သားအဆိုတော် စိုင်းထီးဆိုင်ကွယ်လွန် ...။

- အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဦးမြင့်သိန်း စင်ကာပူနိုင်ငံတွင် ဆေးကုသခံယူရင်းကွယ်လွန် ...။

ဧပြီလ

- သတင်းနှင့် စာနယ်ဇင်းလောကတွင်ထင်ရှားသည့် သတင်းစာဆရာကြီး (၂) ဦးဖြစ်သည့် အသက် (၈၂) အရွယ် အောင်ဗလ (ခေါ်) သတင်းစာဆရာကြီး ကြေးမုံဦးသောင်း ဧပြီ (၄) ရက်နေ့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်တွင် ကွယ်လွန်ပါ အသက် (၉၃) နှစ်အရွယ် ပြည်သူ့စာရေးဆရာမကြီး လူထုဒေါ်အမာဧပြီ (၇) ရက်နေ့တွင် မနုဉ္ဏိလေးမြို့တို့တွင် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ကွယ်လွန်ခဲ့ ...။

- မစိုးရိမ်တိုက်ဟောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဦးကောဝိဒါဘိဝံသ သက်တော် (၈၁) နှစ်သည်လည်း အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ ...။

- ထို့ပြင် ထိုင်း- မြန်မာနယ်စပ် ရနောင်းမှ ဖူးခက်ကိုသွားသည့် သားငါးသယ်ဆောင်သည့် အအေးခန်းကားအတွင်း မြန်မာအလုပ်သမား (၅၄) ဦးတို့ ပိတ်မိကာ အသက်ရှုမွန်းကျပ်ပါသေဆုံးခဲ့ ...။

မေလ

- (၂) ရက်နှင့် (၃) ရက်နေ့များအတွင် မြန်မာပြည်သူလူထုမှာ တနင်္ဂနာရီ မိုင် (၁၂၀) နှုန်းဖြင့်ဝင်ရောက်လာသည့် နာဂစ်မုန်တိုင်း သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုးကြီးနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရကာ ကမ်းရိုးတန်းဒေသများဖြစ်သည့် ရန်ကုန်တိုင်းနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်း လူ ပေါင်း တသိန်းခွဲခန့်သေကြေပျက်စီးခဲ့ပြီး သန်းနှင့်ချီသည့်ပြည်သူများ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဘဝပျက်ခဲ့ရ ...။

- မုန်တိုင်းကြောင့် တနိုင်ငံလုံး ဝမ်းနည်းပူဆွေးတားမြစ်နေသည့်ကြားမှ စစ်အုပ်စုမှ ၎င်းတို့သတ်မှတ်ထားသည့် မေ (၁၀) ရက်နေ့တွင် ပြည်သူ့ဆန္ဒခံယူပွဲကျင်းပခဲ့ ...။ ပြည်သူ့အများစုမှ ကန့်ကွက်မဲထည့်ခဲ့သော်လည်း စစ်အုပ်စုမှ တနိုင်ငံလုံး (၉၂) ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနိုင်ရရှိခဲ့ကြောင်းကြေညာခဲ့ ...။

ဇွန်လ

- စေတနာ့ဝန်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ပေးနေသည့် လူ့ရွှင်တော် ဇာဂနာ၊ အားကစားဂျာနယ် အယ်ဒီတာဟောင်း ကိုဇော်သက်ထွေးနှင့် အီကိုဗီးရှင်းသတင်းထောက် မအိမ့်ခိုင်ဦးတို့ ဖမ်းဆီးခံရ ...။

- အဲန်အယ်လ်ဒီရုံးချုပ်တွင် (၁၉) ရက်နေ့တွင် ကျရောက်သည့် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ရဲ့ (၆၃) နှစ်မြောက်မွေးနေ့ပွဲအခမ်းအနားကျင်းပနေစဉ် စစ်အုပ်စုလက်ကိုင် ဒုတ် ကြိတ်နှင့်စွမ်းအားရှင်အဖွဲ့မှ ခိုင်နားကားတွေနဲ့ရောက်လာပြီး ဝင်ရောက်ရိုက်နှက်ဖမ်းဆီးသွားခဲ့ ...။

- မိုးကုတ်မြို့တွင် မြေပြိုမှုကြောင့် လူ (၁၁) ဦး သေဆုံးခဲ့ရ ...။

စာမျက်နှာ (၃) ကော်လံ (၄) သို့ ...

ကုလအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်း ဦးသန့်၏ နှစ် (၁၀၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ် ကုလသမဂ္ဂမှ အမှတ်တရတံဆိပ်ခေါင်းများထုတ်ဝေမည်

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးများအနက် ပထမဦးဆုံးအဖြစ် မြန်မာနိုင်ငံသား ဦးသန့်ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဦးသန့်ရုပ်ပုံပါ တံဆိပ်ခေါင်းသုံးမျိုးအား ထုတ်ဝေမည်ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂစာတိုက်နှင့် ဆက်သွယ်ရေးဌာနဝက်ဆိုက်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဟောင်းများအနက် ရာပြည့်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြသော ပထမအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် နော်ဝေနိုင်ငံသား ထရီဗီးလီး (၁၈၉၆-၁၉၆၈) ဖြစ်ပြီး ယင်း၏ ရာပြည့်နှစ်မှာ (၁၉၉၆) တွင်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယအတွင်းရေးမှူးချုပ် ဆွီဒင်နိုင်ငံသား ဒက်ဟမ်းမားရှိုး (၁၉၀၅-၁၉၆၁) ၏ ရာပြည့်ပွဲမှာ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ကြုံခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့အား တံဆိပ်ခေါင်းထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

သို့ရာတွင် ဦးသန့်၏ ဇာတိနိုင်ငံဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံမှစစ်အုပ်စုက ဦးသန့်ရေးသားခဲ့သောဆောင်းပါးနှင့် ဦးသန့် ဓာတ်ပုံအားမျက်နှာဖုံးသတင်းတွင် အသုံးပြုရန် စီစဉ်တင်ပြခဲ့သော မြန်မာသစ်မဂ္ဂဇင်းမှာ

ဌာနများတွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဦးသန့်အရေးအခင်းနှင့်ပတ်သက်ပါ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ခဲ့သူ တကပါသိုလ်ကျောင်းသား နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဟောင်း ဦးခွန်ဆိုင်းအား မိုးကြိုးသတင်းစဉ်မှ ဆက်သွယ်မေးမြန်းခဲ့ရာတွင် ဦးခွန်ဆိုင်းက ... ဦးသန့်ရဲ့သမိုင်းဆိုတာ ဒီနေ့ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂလက်ခံထားတဲ့ အမှန်တရားအတိုင်းရှိနေမှာပဲ။ ဦးသန့်ဆိုတာကို မနာလိုတဲ့ မဆလ (မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ) က သမိုင်းဖျောက်သလို နအဖကလည်း ဆက်ဖျောက်ထားချင်လို့ပေါ့ဟု ပြောသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလနှောင်းပိုင်းတွင်ကွယ်လွန်သူ ဦးသန့်၏ ဆန္ဒအရ ရုပ်ကလာပ်အား မြန်မာပြည်သို့ပြန်လည်သယ်ဆောင်လာစဉ် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီအစိုးရ (မဆလ) က ကမ္ဘာ့ကလေးစားကြည်ညိုခြင်းခံရသူ ဦးသန့်၏ရုပ်ကလာပ်အား ဂါဝရမထားခဲ့သည့်အတွက် ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသော တကပါသိုလ်ကျောင်းသားများအား ကျောင်းဝန်းအတွင်းတွင် အစုလိုက်အပြုံလိုက်သတ်ဖြတ်သော ဦးသန့်ဈာပန

(ထိုဆောင်းပါးနှင့်ဓာတ်ပုံများအား ဖြုတ်အရေးအခင်းဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ချပေးထားပြီးဖြစ်သည့်တိုင်အောင်) ယခုထိ ဆက်လက်ပါ ဦးခွန်ဆိုင်းက အဲဒီစာပေစိစစ်ရေးမှ ကင်းလွတ်ခွင့်မရသေး တုန်းက ဘယ်လောက်သေကြေကုန်ကြကြောင်း အင်တာနက်ဝက်ဆိုက်သတင်း တယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်ဘူး။ အဲဒီ ဒီဇင်ဘာ

မနက် တကပါသိုလ်ကျောင်းဝင်းတခုလုံးကို စစ်တပ်တွေအများကြီးနဲ့ ဝိုင်းဖြိုခွဲရှင်းလင်းတဲ့တမနက်ထဲ အင်းစိန်ထောင်ကိုဖမ်းပို့တာ လူ (၆၀၀၀) ဝန်းကျင်ရှိတယ်။ တိုက်ခန်းတခုစီမှတောင် လူနှစ်ဆယ် သုံးဆယ်ထည့်လှောင်ခဲ့ရတယ်။ ထမင်းချက်ရုံက ထမင်းချက်တာမနိုင်တော့လို့ ထမင်းဝေတာ တချို့ (၃) ရက်ကြာမှ ထမင်းစစားရတယ်။ အကြမ်းဖက်ဖြိုခွဲခံရတဲ့ လူထုကြီးက မြို့ထဲကို ပြိုထွက်သွားပြီး မြို့ထဲအထိလည်း လိုက်ပစ်ခတ်နှိမ်နင်းခဲ့ကြလို့ မြို့ထဲမှာလည်း သေကြေဒဏ်ရာကြေတယ်။ အလောင်းဖျောက်တာအဲဒီတုန်းထဲကပို ဘယ်သူမှ တိတိကျကျပြောနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

အဆိုပါ တံဆိပ်ခေါင်းများ ရောင်းချမည့်ဈေးနှုန်းမှာ အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၀ . ၉၄)၊ ဆွစ် ဖရန်နွေ (၁ . ၃) နှင့် ယူ ရို (၁.၁၅) တို့ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဖေဖော်ဝါရီ လ (၆-၈) ရက်များအတွင်း ရောင်းချမည့် ဖြစ်ကြောင်း (UNPA) ဝက်ဆိုက်ဒ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ရည်မှန်းချက် ဦးတည်ချက်ရှိမှ

သတင်းစာများသည် အဖျက်ခေတ်တွင်ဖြစ်စေ၊ အပြုခေတ်တွင်ဖြစ်စေ ပေါ်လစီခေါ် ဝါဒနှင့် ကာလခေါ်အသွေးအရောင်ရှိကြရန် အရေးကြီးပေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ရေးချင်ရာရေးနေသောသတင်းစာတစ်စောင်သည် ဖေတော့မောင်တော့ရေးနေခြင်းဖြင့် ဖတ်ပြုစုကောင်းစွဲမည်ဖြစ်သော်လည်း ဩဇာညောင်းမှုကားရှိမည်မဟုတ်ပေ။ တိကျသောဝါဒဖြင့်ရည်မှန်းချက်။ ဦးတည်ချက်အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန်သွားသောသတင်းစာသည် ဩဇာတိကပါမရှိလာမည်သာဖြစ်သည်။

သတင်းစာဆရာကြီး ဦးသန်းတင့် (ခုဝံ)

တော်လှန်ရေးသမားနှင့် ကဗျာ

ကဗျာလက်နက်ကို တော်လှန်ရေးသမားတွေကြိုက်တယ်။

အဲ့ဒီလိုပဲပြောရမယ်။

နှလုံးသားကို ထိတယ်ပလား

ကဗျာက လူထုရဲ့နှလုံးသားကိုထိအောင်

တော်လှန်ရေးသမားလူငယ်တွေက

လက်နက်အပြစ် အသုံးချတယ်

ကဗျာဆရာကြီး ဦးတင်မိုး

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၆) ရက်နေ့၊ မိုးကြိုးသတင်စဉ် အမှတ်စဉ် (၇၄)